

ธัญญาภีพย์

Y.1-4

คู่มือครู

ชั้นประถมศึกษา

พ ร ๙ ๖ ข ๗ ๘

พระเยซู (Y.1-4)

>>> สารบัญ <<<

คำแนะนำในการใช้บทเรียน	3
หลัก 10 ประการที่นำการสนทนา	4
พระเยซู	7
บทที่ 1 “ยิว” ประชากรของพระเจ้า	8
บทที่ 2 “โรม” ผู้ปกครอง	14
บทที่ 3 แผ่นดินแห่งคำสัญญา	20
บทที่ 4 สุสานฉบับปูนขาว	26
ชีวิตพระเยซู	23
บทที่ 5 เวลาอันเหมาะสม	33
บทที่ 6 การเริ่มต้นที่แปลก	38
บทที่ 7 ฤทธิ์ที่ไม่จำกัด	44
บทที่ 8 พระดำรัสอัศจรรย์	50
บทที่ 9 สิทธิอำนาจพระคริสต์	55
บทที่ 10 พันธสัญญาใหม่	62
บทที่ 11 ความสัมพันธ์ใหม่	67
บทที่ 12 คนพิเศษ	73
บทที่ 13 รอดเพื่อ.. ?	79

ผลิตโดย เครือข่ายคริสเตียนศึกษาพื้นที่คอสมิในประเทศไทย (ธัญญาทิพย์)

195 ซ.อุดมสุข37 ถ.สุขุมวิท103 บางจาก พระโขนง กรุงเทพฯ 10260

โทร. 082-447-2056

อีเมล, Thanyathip1985@gmail.com, เฟสบุ๊ก ธัญญาทิพย์ บทเรียนร้อย

แนะนำการใช้บทเรียน

ในฐานะที่เป็นครูของเยาวชน เราจึงมีความรับผิดชอบอันยิ่งใหญ่ เพราะนอกจากจะต้องสอนพระคำของพระเจ้าแล้ว เรายังต้องช่วยให้ผู้เรียนได้นำเอาสิ่งที่เรียนมาแล้วไปใช้ในชีวิตของเขาอีกด้วย หนังสือคู่มือเล่มนี้มีไว้เพื่อจุดประสงค์ดังต่อไปนี้

1. **แผนของบทเรียน** ส่วนนี้จะให้รายละเอียดสำคัญเกี่ยวกับบทเรียนทั้งหมด โดยช่วยให้ครูทราบถึง
 - 1) เป้าหมายของบทเรียน
 - 2) ข้อพระคัมภีร์ที่เป็นกุญแจของบทเรียน
 - 3) ข้อควรจำ
 - 4) อุปกรณ์ที่ต้องใช้เพื่อประกอบการสอน ซึ่งครูจะต้องตรวจรายการให้ครบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การเลือกกิจกรรมของครูเองด้วย

2. **เริ่มต้นบทเรียน** บางครั้งการเริ่มต้นเรียนพระคัมภีร์ในวันอาทิตย์เป็นสิ่งที่ผู้เรียนไม่มีใครใส่ใจนัก ถึงแม้ว่าเขาเข้ามาในชั้นเรียนแล้วแต่ความคิดยังคงอยู่กับสิ่งที่เกิดขึ้นที่บ้าน หรือที่โรงเรียนโดยไม่ได้คิดถึงสิ่งที่เขากำลังจะเรียนในวันนั้นเลย เป้าหมายสำคัญของส่วนนี้คือ เพื่อครูจะถึงความสนใจของผู้เรียนและนำความคิดของเขาเข้ามาสู่บทเรียน

3. **ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์** เมื่อครูได้ความสนใจของผู้เรียนแล้ว ผู้เรียนก็พร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆจากพระคัมภีร์ ส่วนนี้จึงเป็นหัวใจสำคัญของบทเรียนทั้งบทที่ได้บรรจุเนื้อหาที่จำเป็นต่อการสอนในครั้งหนึ่งไว้ทั้งหมด

4. **การดำเนินชีวิตในความจริง** ถึงช่วงนี้ผู้เรียนก็รู้แล้วว่าพระคัมภีร์ได้กล่าวถึงอะไรบ้าง จำเป็นที่เขาจะต้องรู้ว่าพระคำของพระเจ้านั้นมีประโยชน์ในการดำเนินชีวิตของเขาอย่างไร ถ้าเขาไม่ได้เรียนว่าพระคำนั้นสำคัญและจำเป็นอย่างไรต่อการดำเนินชีวิตของเขา ไม่นานพวกเขา ก็จะลืมสิ่งที่ได้เรียนมาในชั่วโมงนั้นๆทันทีที่ก้าวออกจากห้องเรียน ในส่วนนี้จึงมีความสำคัญไม่แพ้กัน

- 1) ช่วยให้ผู้เรียนได้รวบรวมหลักคำสอนและความจริงจากบทเรียน
- 2) นำพวกเขาให้ตัดสินใจที่จะนำความจริงเหล่านั้นมาใช้ในชีวิตประจำวัน

นอกจากนี้ เราได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆในกรอบสี่เหลี่ยม ครูไม่จำเป็นต้องใช้กิจกรรมที่เสนอมาทุกชิ้น ให้เลือกใช้สิ่งที่เหมาะสมกับชั้นเรียนนั้นๆ

หนังสือคู่มือเล่มนี้มีใส่คู่มือทางเทคนิคที่ครูจะต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด แต่ขอให้ครูได้ดัดแปลง และเลือกใช้สิ่งที่เหมาะสมกับความต้องการ ทั้งด้านวัย ความคิด เบื้องหลังทางครอบครัว และความต้องการฝ่ายวิญญาณของผู้เรียนในชั้นซึ่งวิธีนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนมากที่สุด

หลัก 10 ประการที่นำการสนทนา

การนำสนทนาเป็นเรื่องสำคัญ แต่ไม่ค่อยมีใครพูดถึงสักเท่าไร ครูไม่ได้รับการแนะนำวิธีการสนทนา บางครั้งเมื่อครูเริ่มต้นใช้คำถาม แต่ไม่มีใครตอบ ทำให้ครูรู้สึกติดขัด และบรรยากาศในชั้นเรียนก็เริ่มอึดอัด ไม่ราบรื่นมีแต่ความเงียบ มองหน้ากันไปมา หรือบางครั้งผู้เรียนจะหลบสายตาของครูเสีย ครูเลยคิดว่าวิธีนี้ไม่ดี และไม่คิดจะทำการสนทนาในชั้นเรียนอีก แต่ถ้าครูได้ฝึกฝนและมีเคล็ดลับในการนำสนทนา ก็จะช่วยให้การสนทนาเป็นไปอย่างราบรื่นและได้ผล

1. ครูต้องเตรียมคำถามไว้มากกว่าที่จะใช้จริงในชั้นเรียน การที่ครูจะต้องไปคิดคำถามเพิ่มขณะที่อยู่ต่อหน้าผู้เรียนไม่ใช่เรื่องง่าย บางคนอาจมีความสามารถในการถาม แต่ถ้าไม่ได้เตรียมมาก่อนอาจทำพลาดได้เช่นกัน ถึงแม้คู่มือจะเสนอคำถามไว้บ้างแล้ว แต่ครูควรเพิ่มคำถามลงไปอีก โดยให้คำถามใหม่ นั้นสอดคล้องกับคำถามเดิมและเข้ากับชีวิตของผู้เรียน ทั้งนี้ถ้าครูมีเวลาไม่พอในการใช้คำถามนั้นก็ให้ตัดทิ้งไปบ้างก็ได้

คำถามที่ดีไม่ควรได้มาง่ายๆ เราอาจทำโดยตั้งคำถามที่จะใช้ ไม่ว่าจะคำถามที่ดีหรือไม่แล้วเขียนลงในกระดาษ หลังจากนั้นจึงจะเลือกคำถามที่ไม่ดีทิ้งไป การทำเช่นนี้ช่วยให้ครูสามารถมีคำถามเพิ่มขึ้นอีกด้วย เมื่อครูมีโอกาสเตรียมบทเรียนเพิ่มเติม

2. ใช้คำถามที่ต้องการความคิดเห็น คำถามบางอย่างต้องการเพียงคำตอบว่าใช่หรือไม่ใช่เท่านั้น ซึ่งทำให้การสนทนาชะงัก เช่น คำถามที่ว่า “คริสเตียนพูดโกหกบาปหรือไม่?” ผู้เรียนเพียงตอบว่าผิดหรือถูกเท่านั้น แต่คำถามว่า “ทำไมเราจึงคิดว่าโกหกเป็นสิ่งที่ไม่ดีสำหรับคริสเตียน?” จะช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นซึ่งจะทำให้การสนทนาในชั้นเรียนดำเนินไปได้ด้วยดี

ในทำนองเดียวกัน ครูจำเป็นต้องหลีกเลี่ยงคำถามที่ครูมีคำตอบที่ถูกต้องอยู่แล้ว เพียงคำตอบเดียว เพราะจะทำให้การสนทนาชะงักเช่นกัน คำถามจะกลายเป็นเกมส์ซึ่งเมื่อตอบถูกก็จบกันแค่นั้น แต่ครูจะต้องนำการสนทนาให้มีความคิดเห็นในแนวทางต่างๆ จนผู้เรียนสามารถสรุปได้เองว่า อะไรเป็นคำตอบที่ใกล้ความจริงที่สุด ซึ่งอาจจะตอบไม่ตรงกับความคิดเห็นของครูก็ได้ แต่ครูจะช่วยนำพาเขาเข้าไปสู่ความจริงในที่สุด การเรียนในลักษณะนี้ ครูต้องหนุนใจให้เขาเกิดความรู้สึกเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับความคิดของครู หรือกับบทความที่เขาพบในหนังสือพิมพ์ วารสาร หรือแม้เขาอาจไม่เห็นด้วยในชั้นเรียน แต่เขาจะเรียนรู้ที่จะแสวงหาความจริงด้วยตนเองจากวิธีนี้

3. ใช้คำถาม “ทำไม” เสมอ นี่เป็นเคล็ดลับที่สำคัญมากเพราะคำถามเช่นนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้คิดว่าเขาควรเชื่ออะไร แทนที่จะเชื่อตามบรรพบุรุษ หรือกลุ่มเพื่อนของเขา บ่อยครั้งที่เรามักเชื่อตามครอบครัวหรือตามคนอื่น โดยที่เราไม่เคยคิดถึงถึงความสำคัญหรือความหมายของสิ่งนั้น บางครั้งเยาวชนหรืออนุชนมักจะคิดว่าสิ่งที่เขาเชื่อนั้นถูกต้องอยู่แล้ว หรือสิ่งที่เขาคิดนั้นถูกต้องที่สุด ทั้งที่จริงคำพูดหรือความเชื่อนั้นก็เป็นการเลียนแบบผู้อื่นมาก่อน แต่เมื่อเขาพบคนที่ไม่เห็นด้วยกับความคิดของเขา เขากลับรู้สึกไม่มั่นคง ไม่รู้จะตอบคนที่ถามเขาในเรื่องของพระเจ้าอย่างไร เด็กคริสเตียนบางคนไม่รู้เลยว่าพระ-

คัมภีร์มีความหมายอย่างไรกับชีวิตของเขา เขาจำข้อพระคัมภีร์แบบนกแก้วนกขุนทอง ฉะนั้นครูสามารถพัฒนาความเชื่อของเขา ด้วยการให้เขามีโอกาสคิดถึงพระเจ้าที่เขาเชื่อ และรู้เหตุผลชัดว่าเหตุใดเขาจึงเชื่อในพระองค์

คำถาม “ทำไม” ช่วยให้การสนทนาเป็นไปอย่างมีเป้าหมายขึ้น ช่วยดึงความคิดเห็นของหลายๆ ฝ่ายออกมา ช่วยสร้างการตอบสนองในชั้นเรียน คำถามที่ว่า “ทำไมผู้เรียนจึงพูดเช่นนั้น?” “ทำไมผู้เรียนจึงคิดอย่างนั้น?” “ทำไมคนนั้นจึงคิดเช่นนั้น?” เป็นคำถามที่ดีซึ่งนำไปสู่การสนทนาที่น่าสนใจ

4. ถามเพื่อขอตัวอย่าง โดยทั่วไปแล้วคำตอบที่ได้มักเป็นคำตอบที่ค่อนข้าง “ธรรมดา” หรือ “ไม่เฉพาะเจาะจง” ซึ่งไม่ช่วยกระตุ้นผู้เรียนให้ได้คิด การขอตัวอย่างจากผู้เรียนจะช่วยให้เขาได้เห็นความหมายของแนวคิดหนึ่งๆ ชัดเจน ตัวอย่างเช่น คำว่า “พระเจ้าเป็นความรัก” เป็นคำพูดง่ายๆ ไม่ก่อให้เกิดความคิด แต่ถ้าครูขอให้ผู้เรียนยกตัวอย่างของพระราชาธิกิจของพระเจ้า ที่แสดงให้เห็นถึงความรักของพระองค์ก็จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความรักของพระองค์ได้กระจ่างขึ้น

บางครั้งครูอาจทำในทางกลับกัน คือ ครูยกตัวอย่างให้ผู้เรียนเห็นด้วย การใช้คำถาม “เราหมายความว่าอย่างไร...ใช่ไหม?” ซึ่งคำถามแบบนี้ช่วยให้เขาสนใจคิดอย่างลึกซึ้งมากขึ้น ตัวอย่าง...ผู้เรียนอาจพูดว่า “พระเจ้าทรงกระทำทุกสิ่งได้” ครูจะถามว่า “ผู้เรียนหมายความว่าพระเจ้าทรงสร้างปืนไหม?” หรือหมายความว่า พระเจ้าทรงบังคับให้เราเป็นคนดีใช่ไหม?” ซึ่งคำถามเช่นนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้คิดมากขึ้น เพราะถ้าผู้เรียนได้คิดว่า “เออ...ฉันไม่ได้หมายความว่าอย่างนั้นนี่นา” เขาก็จะพิจารณาสิ่งที่เขาได้พูดออกไปอย่างละเอียดยิ่งขึ้น

5. เสนอความคิดผิดๆ โดยครูจะเสนอความคิดที่ครูรู้ว่าผู้เรียนจะไม่เห็นด้วย ทำให้ผู้เรียนจะต้องการคำตอบและหาจุดยืนที่แน่นอนเช่น ครูอาจพูดว่า “ครูคิดว่าพระเยซูจะเป็นขึ้นมาจากความตายหรือไม่นั่นเป็นสิ่งที่สำคัญอะไร?” การพูดเช่นนี้อาจทำให้ผู้เรียนหลายคนตอบสนองออกมาด้วยความไม่พอใจ หรือบางคนอาจอยู่เฉยๆ แต่มันจะช่วยให้เกิดความคิดโต้แย้งขึ้นมาว่า เหตุใดการคืนพระชนม์จึงสำคัญ การใช้วิธีนี้จะช่วยนำการสนทนาให้กับกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ค่อยชอบแสดงความคิดเห็นหรือพวกที่ชอบคิดตามครูไปเรื่อยๆ การสร้างคู่โต้แย้งขึ้นมาจะช่วยให้เขาฝึกความสามารถ เมื่อเขาจำเป็นต้องโต้ตอบกับคนที่ไม่เชื่อในพระเจ้า

บางครั้งครูอาจพบกับกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ค่อยแสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างอิสระ เป็นพวก “ถามคำ-ตอบคำ” ซึ่งไม่ช่วยให้การสนทนาเป็นไปอย่างราบรื่น ครูต้องพยายามเค้นเอาคำตอบจากเขาอย่างอดทน ซึ่งครูจะพบว่ามันไม่สนุกเลย หรือครูอาจพบกับกลุ่มที่ชอบพูดแสดงความคิดเห็น ซึ่งครูจะทำให้ผู้เรียนกลุ่มนี้ฟังคนอื่นบ้างไม่ถนัดนัก แต่ก็เป็นไปได้โดยใช้เคล็ดลับประการต่อไปนี้ช่วยพวกเขา

6. ถ้าไม่มีใครตอบคำถามหลังจากความเงียบชั่วขณะ ครูขอให้ผู้เรียนคนหนึ่งตอบ บางครั้งครูก็พบว่าไม่มีใครรู้คำตอบเลย การเรียกคนหนึ่งให้ตอบสนองจะช่วยเริ่มต้นการสนทนา แต่ต้องจำไว้ว่าอย่าเรียกคนหนึ่งคนใดบ่อยๆ หรือเรียกเขาเร็วเกินไป เพราะจะทำให้ทุกคนรอให้ผู้นั้นตอบเสียคน

เดียว การถามเป็นเชิงแนะนำว่า “คิดอย่างไร?” จะช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกว่าต้องตอบ และนี่เองจะช่วยให้ทั้งชั้นได้คิดมากขึ้น เพราะถ้าเขาถูกเรียกให้ตอบเขาก็จะตอบได้

7. ทวนคำตอบของผู้เรียนด้วยการใช้คำที่แตกต่างกันไป การกระทำเช่นนี้ ก่อให้เกิดผลสามประการคือ

- 1) ให้ผู้เรียนเห็นว่า ครูมีส่วนร่วมกับเขา
- 2) ทำให้แน่ใจว่าทุกคนเข้าใจคำตอบ (ซึ่งถ้าครูเข้าใจผิดก็จะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แก้ความเข้าใจผิดนั้น)
- 3) เป็นการหนุนใจให้ผู้เรียนคนอื่นได้แสดงความเห็นต่อคำตอบนั้น

วิธีนี้เป็นวิธีที่ดีที่สุด แต่อย่าทำบ่อยเกินไป เพราะในการสนทนาเราต้องการความเห็นของผู้เรียนมากกว่านอกจากนี้ครูอาจให้ผู้เรียนคนหนึ่งเป็นคนทบทวนก็ได้

8. ครูขอให้คนอื่นตอบสนองต่อคำตอบที่ได้มา นั่นคือ ครูถามว่า “นิภา เธอคิดอย่างไรกับคำตอบของปิยะ?” คำถามเช่นนี้เป็นการเพียงพอที่จะช่วยให้การสนทนาเริ่มต้นด้วยดี เพราะอาจมีความเห็นที่ไม่ตรงกันเกิดขึ้น แต่ถ้าครูใช้คำถาม “มีใครไม่เห็นด้วยกับปิยะบ้าง?” จะทำให้ไม่ได้ผลนัก เพราะผู้เรียนอาจจะไม่ต้องการความขัดแย้ง หรือบางทีอาจเกิดความไม่พอใจกันขึ้นได้ ฉะนั้นครูจึงควรใช้คำถามที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อต้นๆ

9. นี่เป็นวิธีที่ง่ายที่สุด นั่นคือ รอให้มีอาสาสมัครสักคนที่จะตอบ ความเงียบที่เกิดขึ้นนั้นเป็นสิ่งที่ผู้เรียนไม่ชอบพอกับที่ครูเกลียด ผู้เรียนบางคนจะพยายามตอบเพื่อหลีกเลี่ยงความเงียบดังกล่าว บางครั้งวิธีนี้ เป็นวิธีที่ใช้ได้ผลในเวลาที่วิธีอื่นแล้วล้มเหลว

10. ครูเสนอความเห็นของตัวเอง ซึ่งวิธีนี้จะใช้เมื่อผู้เรียนได้เสนอความคิดของพวกเขาแล้ว และจะเป็นความคิดที่ผู้เรียนมีสิทธิ์จะเห็นด้วยหรือค้านก็ได้ ที่ต้องทำเช่นนี้ก็เพราะหากครูได้เสนอความเห็นของครูมากกว่าความเห็นของผู้เรียน หรือหากครูเสนอความคิดเห็นก่อน ผู้เรียนก็มักจะไม่แสดงความคิดเห็นด้วย

ผู้เขียนบทเรียนได้เน้นวิธีการสนทนาในชั้นเรียน เพราะเป็นวิธีการสอนที่ดี ช่วยให้ครูได้รู้ความคิดเห็นของผู้เรียน และยังช่วยสอน “วิธีแก้ปัญหา” ได้ดี การสนทนาในชั้นเรียนเป็นวิธีที่ครูผู้เชี่ยวชาญมักใช้ เพราะทำให้การเรียนการสอนสนุกสนานขึ้น ถ้าครูยังไม่เคยใช้วิธีนี้ การฝึกตามลำดับขั้นที่กล่าวมา ก็จะช่วยให้ครูสอนได้ดียิ่งขึ้น

“พระเยซู”

ผู้เขียนปัญญาจารย์ได้กล่าวว่า “ซึ่งจะทำหนังสือมากก็ไม่มีที่สิ้นสุด” (ปัญญาจารย์ 12:12) ซึ่งเป็นความจริง เพราะคนในโลกนี้กำลังเขียนหนังสือออกมามากมาย บทเรียนในคู่มือนี้แต่ละบทครอบคลุมเนื้อหาไว้วางมาก ฉะนั้นไม่สามารถจะเรียนให้จบภายใน 1 ชั่วโมง ครูจึงควรสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าเพิ่มเติมเป็นส่วนตัวด้วย

ขอบเขตของหนังสือคู่มือนี้อยู่ในเรื่องของ ชีวิตพระเยซู พระราชกิจ คำสอนของพระเยซู มรดกของชาวยิว การเมือง และความสำคัญของแผ่นดินปาเลสไตน์ ท้ายสุดคือ สภาพทางด้านจิตวิญญาณสมัยพระเยซูทรงดำเนินในโลกนี้ เรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องค่อนข้างยากแต่เป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจพระคัมภีร์ได้ดียิ่งขึ้น

เมื่อเตรียมบทเรียนขอให้ครูระลึกถึงเป้าหมายของบทเรียนอยู่เสมอ ให้ค้นคว้าและอ่านข้อพระคัมภีร์ซึ่งเป็นกฎแจจอย่างละเอียด ทั้งคิดค้นหาวิธีสอนที่จะช่วยให้บทเรียนดึงดูดความสนใจของผู้เรียนมากที่สุด การวางแผนทำกิจกรรมที่เหมาะสมจะช่วยให้การเรียนการสอนน่าสนใจมากขึ้น

ประวัติศาสตร์ คือ เรื่องราวของบุคคลและเหตุการณ์ในอดีต บทเรียนต่อไปนี้จะนำครูและผู้เรียนไปพบกับบุคคลที่พระเยซูทรงเกี่ยวข้องด้วย ผู้เรียนจะเข้าใจทำที่ที่คนเหล่านั้นมีต่อพระองค์ เพราะได้เรียนรู้ชีวิตของคนในสมัยนั้น ทางด้านการเมืองและสภาพฝ่ายวิญญาณ เมื่อผู้เรียนได้เห็นภาพของคนสมัยนั้นชัดเจน เขาก็จะได้เห็นพระราชกิจของพระเจ้าชัดเจนขึ้นเช่นกัน

ครูอาจกำหนดโครงการ 13 อาทิตย์ให้ผู้เรียนไปค้นคว้าเกี่ยวกับชีวิตของคนปาเลสไตน์ โดยมีหัวข้อเกี่ยวกับพระวิหาร การค้า อาชีพ กลุ่มศาสนา การเมือง และเรื่องอื่นๆ หลังจากนั้นก็ให้ทำบทละครเพื่อแสดงชีวิตของพระเยซูและคนที่พบพระองค์ รวมทั้งเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นกับพระองค์ เพื่อผู้เรียนจะเข้าใจชีวิตของคนในสมัยนั้นมากขึ้น โครงการจะใช้เวลามาก รวมทั้งต้องการความช่วยเหลือจากครูมากด้วย แต่ผลที่ได้ออกมาจะคุ้มกับความพยายาม

บทที่ 1 ยิว...ประชากรของพระเจ้า

- เป้าหมาย** 1) เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจประวัติศาสตร์ความเป็นมาของชาวยิว
2) เพื่อให้ผู้เรียนต้อนรับพระเยซูและเตรียมการเสด็จกลับมาของพระองค์
- ข้อพระคัมภีร์** ปฐมกาล 12:1-3 โรม 9:1-5, 25-29 ยอห์น 4:21-26
- ข้อควรจำ** “เราจะให้เจ้าเป็นชนชาติใหญ่ เราจะอวยพรแก่เจ้า จะให้เจ้ามีชื่อเสียงใหญ่โต เลื่องลือไป แล้วเจ้าจะช่วยให้ผู้อื่นได้รับพร” (ปฐมกาล 12:2)
- อุปกรณ์** กระดาษการ์ดขนาด 3x5 นิ้ว หนังสือค้นคว้า กระดาษ ดินสอ
แบบฝึกหัด พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

ต่อคำ เขียนข้อพระคัมภีร์ที่คุ้นเคยและสั้นๆ 3 ข้อ ลงในกระดาษ 3x5 นิ้ว โดยเขียน 1 คำต่อ 1 แผ่น แล้วเอาข้อพระคำ 2 ข้อมาผสมรวมกัน ส่วนอีกข้อแยกไว้ต่างหาก จากนั้นแจกข้อพระคำที่ถูกผสมกันให้ผู้เรียนคนละแผ่นหรือมากกว่านั้นแล้วให้เขาพยายามต่อข้อความนั้นให้ถูกต้อง โดยไม่บอกว่ามีข้อพระคำสองข้อปนกันอยู่ ให้เวลาทำสัก 2-3 นาที จากนั้นจึงของการ์ดคืนมา จะเห็นได้ว่าเขาเกิดความสับสนในการต่อข้อพระคำนั้น จากนั้นแจกการ์ดชุดที่ 3 ซึ่งเป็นข้อพระคำข้อเดียวกัน ให้เวลา 1 นาที ในการต่อคำ เมื่อเขาต่อข้อพระคำเสร็จก็ให้สนทนากันถึง “ความสำคัญของการที่เราต้องรู้แผนการก่อนที่จะลงมือกระทำ”

พระเจ้าได้ทรงเตรียมการล่วงหน้าสำหรับการเสด็จมาบังเกิดในโลกของพระเยซูเป็นอย่างดี ทั้งการเมือง สังคม วัฒนธรรม หรือแม้แต่สภาพทางจิตวิญญาณของประชาชน พระองค์ทรงส่งผู้เผยพระวจนะมาล่วงหน้าเพื่อประกาศถึงพระเยซู การส่งผู้มาเตรียมรับการเสด็จนั้นทำให้การประกาศเรื่องความรอดของพระองค์เป็นไปอย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพมากที่สุด และเป็นเหตุเป็นผลที่ทำให้คริสเตียนยุคแรกเป็นผู้พลิกประวัติศาสตร์โลก

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

เราเคยได้ยินถึงชาวยิวตั้งแต่ที่ประเทศของพวกเขาได้ตั้งขึ้นมาใหม่ มีเอกราชเป็นของตนเอง ตั้งแต่ปี ค.ศ.1948 เป็นต้นมา ชาวโลกต่างเฝ้าดูประเทศเล็กๆนี้ด้วยความสนใจว่า เหตุใดประเทศอิสราเอลจึงมีอิทธิพลต่อโลกมากนักทั้งๆที่มีประเทศอื่นอีกหลายประเทศที่ร่ำรวยกว่า มีกำลังมากกว่า แต่กลับไม่สามารถเทียบความสำคัญกับอิสราเอลได้เลย

เราอาจรู้สึกประหลาดใจที่เป็นอย่างนั้น เพราะพระเจ้าทรงวางแผนให้เป็นไปเช่นนี้ พระองค์ทรงเลือกให้ชาวยิวเป็นผู้แบ่งปันสิทธิพิเศษและความรับผิดชอบอันยิ่งใหญ่แก่ชาวโลก พวกเขาเป็นผู้เตรียมโลกสำหรับการเสด็จมาขององค์พระผู้ช่วยให้อวด

พระเจ้าได้ทรงอวยพรแก่ชายผู้มีความเชื่อคนหนึ่งและครอบครัวของเขา เพื่อว่าพระองค์ได้ทรงบรรลุปาหมายของพระองค์ คนนั้นคืออับราฮัม และพระองค์ได้ทรงอวยพรแก่ลูกหลานของเขาสืบมาด้วย จะเห็นได้ว่าจากเวลาที่พระเจ้าได้ทรงให้เราเริ่มต้นออกเดินทางไปยังดินแดนแห่งพระสัญญา จนกระทั่งถึงการปรากฏของทูตสวรรค์ต่อมาเรีย เหตุการณ์ทุกอย่างที่เกิดขึ้นต่างมีเป้าหมายอันเดียวกันคือ สำแดงพระคริสต์

1. จากคนเดียวกลายเป็นประเทศ (ปฐมกาล 12:1-3)

สมมติว่าเรามีเพื่อนที่รักที่สุด เขาสตัยชื่อต่อเราแม้ว่าคนอื่นจะทิ้งเราไป เรามีอำนาจที่จะทำอะไรก็ได้ต่อเพื่อนคนนี้ แล้วเราก็ตัดสินใจที่จะให้เขามีอาณาจักรเป็นของตนเอง ให้เขามีอำนาจปกครองอาณาจักรนั้น และยังให้เขามีสิทธิเป็นบุตรคนหนึ่งของเรา สิ่งเดียวที่เขาต้องทำคือ ต้องเชื่อฟังคำสั่งของเราและมีความสตัยชื่อ

...พระเจ้าทรงให้รางวัลต่ออับราฮัมในแบบที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น พระเจ้าได้เฝ้ามองดูคนที่หันหลังให้กับพระองค์ และใช้ชีวิตตามทางของตนเอง มีอับราฮัมเท่านั้นที่แตกต่างจากผู้อื่น เขารักพระเจ้า และต้องการที่จะรับใช้พระองค์ (อ่านปฐมกาล 12:1-3)

ประเทศอิสราเอลเกิดจากคนๆเดียวที่เชื่อฟังน้ำพระทัยของพระเจ้า ที่มีต่อชีวิตของเขา ทราบิดที่คนของพระเจ้าเชื่อฟังพระองค์ ชีวิตของเขาจะดำเนินไปด้วยดี แต่เมื่อใดที่พวกเขาให้ความเห็นแก่ตัวว่ามีอิทธิพลเหนือการกระทำของตนมากกว่าน้ำพระทัยของพระเจ้าแล้ว พวกเขาจะพบกับความยากลำบาก

จากอับราฮัมก็มาถึงบุตรชายของท่าน คือ อิสอัค และพระสัญญาก็ดำรงต่อไปถึงบุตรชายของอิสอัค คือ ยาโคบ และต่อไปยังบุตรทั้งหลายของเขา ซึ่งกลายเป็นชน 12 เผ่าแห่งอิสราเอล

เมื่อพวกอิสราเอลเชื่อฟัง พวกเขาได้รับการปลดปล่อยจากการเป็นทาสในอียิปต์ แต่เมื่อเขาหันไปจากพระเจ้า พวกเขาต้องเร่ร่อนอยู่ในถิ่นทุรกันดารเป็นเวลา 40 ปี เมื่อพวกเขาหันกลับมาเชื่อฟังพระเจ้าก็ได้รับชัยชนะเหนือศัตรู พยายามเชื่อฟังก็ต้องพ่ายแพ้ก็เป็นอย่างนี้เรื่อยไป

ค้นคว้า เตรียมหนังสือค้นคว้า (พจนานุกรม หนังสืออธิบายพระคัมภีร์ พระคัมภีร์ฉบับแปลต่างๆ) แล้วแบ่งผู้เรียนออกเป็นสองกลุ่มเล็กๆ ให้เขาหาความหมายของคำว่า

- * การรับเป็นบุตร
- * พันธสัญญา
- * พระบัญญัติ

2. การสืบต่อของชาติ (โรม 9:25-29)

ต่อมา...พวกยิวยังคงมีทั้งความสัสดีต่อพระเจ้า และการไม่เชื่อฟังควบคู่กันไปเป็นเวลาหลายปี จนในที่สุด ในปี 605 กคศ. พระเจ้าทรงอนุญาตให้กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์มาตีกรุงเยรูซาเล็มแตก และจับพวกยิวไปเป็นเชลย แต่ในเหตุการณ์อันเลวร้ายนี้ พระเจ้าทรงมีเป้าหมายของพระองค์ พวกยิวได้เริ่มตระหนักว่า เขาต้องเลือกระหว่างความเชื่อในพระเจ้า หรือเลิกล้มความเชื่อทั้งหมดไปเลย และหลายคนได้เลือกที่จะเชื่อในพระเจ้าต่อไป

หลังจากปี 536 กคศ. ประเทศอิสราเอลกลายเป็นประเทศที่ไม่มีอำนาจทางการเมือง แต่พระเจ้าก็ทรงห่วงใยประชากรของพระองค์ พวกเขาเป็นของพระองค์และไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น พระองค์ทรงเฝ้ามองดูพวกเขาอยู่ (โรม 9:29)

พวกยิวต้องเผชิญต่อความสยดสยองของการเป็นเชลย แต่ก็ยังรักษาความเชื่อไว้ เขาได้เรียนรู้ว่า ในเมื่อเขาไม่มีความปลอดภัยในบ้าน ในพระวิหาร หรือในที่ที่เขาคุ้นเคย พระเจ้าก็ยังสถิตอยู่กับเขา พระคำของพระเจ้าให้กำลังใจเขาในสถานการณ์ต่างๆ ในปี 536 กคศ. ความเชื่อของพวกเขาได้รับคำตอบเป็นรางวัล นั่นคือคนที่ต้องการจะกลับไปยังปาเลสไตน์ได้รับอนุญาตให้กลับไปได้

คำถาม...ให้บอกถึงสถานการณ์ที่ทำให้ยิวตกเป็นเชลยในกรุงบาบิโลน

ในระหว่างการเป็นเชลยพวกยิวไม่มีพระวิหาร เขาใช้ชีวิตโดยพึ่งธรรมเนียมบัญญัติซึ่งเป็นสิ่งเดียวที่พวกเขา มี แต่การตีความหมายของธรรมเนียมบัญญัตินั้นไกลความเป็นจริงไปมาก และทำให้เกิดการถือกฎบัญญัติแบบเกินเลยสุดขอบขนบธรรมเนียมและการตีความหมายกลายเป็นสิ่งสำคัญสำหรับพวกเขา มากกว่าแผนการของผู้ประทานบัญญัติ

ในที่สุดชาวยิวก็ได้กลับประเทศบ้านเกิดเมืองนอนของตนเพื่อตั้งประเทศขึ้นมาใหม่ สร้างเมือง สร้างพระวิหารขึ้นใหม่ แต่ไม่ใช่พวกยิวทุกคนจะได้กลับไปยังปาเลสไตน์ มีบางคนเดินทางไปยังประเทศที่ห่างไกล และตั้งรกรากอยู่ในดินแดนใหม่นั้นเลย

3. พระเจ้าทรงรักษาพระสัญญา (ยอห์น 4:21-26)

หลังจากที่พวกยิวกลับสู่แผ่นดินปาเลสไตน์ เขายังคงเป็นประเทศที่ไม่มีอำนาจ โลกแถบนี้ถูกปกครองจากประเทศต่างๆสลับกันไปมา กษัตริย์อเล็กซานเดอร์มหาราชได้รับชัยชนะและได้นำภาษากรีกมายังอิสราเอล พวกยิวถูกปกครองโดยคนต่างชาติ ซึ่งครอบงำเหนือขนบธรรมเนียมประเพณีของตน แต่ยังมีบางคนที่ยึดมั่นในความเชื่อของบรรพบุรุษและในพระสัญญาของพระเจ้า

ประเทศอิสราเอลจะไม่มีโอกาสเป็นประเทศที่เต็มไปด้วยอำนาจและความรุ่งเรืองดังสมัยกษัตริย์ดาวิดและซาโลมอนอีกเลย เนื่องจากมีการต่อสู้แย่งชิงอำนาจกันอยู่เสมอ ในช่วงเวลาที่พระเยซูเสด็จมาในโลกนี้ อาณาจักรโรมได้เอาพวกยิวไปเป็นทาส และจำคุกเขาในดินแดนของพวกเขาเอง การปกครองเศรษฐกิจ และสังคมถูกควบคุมจากภายนอกประเทศ แต่พระเจ้ามิได้ทรงล้มแผนการของพระองค์ พระองค์ยังเฝ้ามองพวกยิวและคอยเวลาอันเหมาะสมที่จะส่งพระเยซูลงมา

เมื่อพระเยซูเสด็จมา พระองค์ได้ทรงเตือนสติหญิงชาวสะมาเรียที่บ่อน้ำเกี่ยวกับการที่พระเจ้าทรงเลือกอิสราเอล “ซึ่งเจ้านมัสการนั้นเจ้าไม่รู้จัก ซึ่งพวกเรานมัสการเรารู้จัก เพราะความรอดนั้นมาจากพวกยิว” (ยอห์น 4:22)

พระเยซูคริสต์เองทรงเป็นคนยิว ทรงรู้จักธรรมเนียมบัญญัติและคำพยากรณ์ทั้งสิ้น พระองค์ทรงเรียนในโรงเรียนของพวกยิว ทรงรู้อย่างแน่ชัดว่าพวกเขาเชื่ออะไร พระองค์ทรงเตือนสติหญิงผู้นั้นว่า ยิวเป็นประชากรที่พระเจ้าทรงเลือกสรร พระองค์ทรงบอกเธอว่า เพื่อพวกเขาจะได้มีโอกาสสร้างความสัมพันธ์กับพระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง

ในโรม 9:4 อาจารย์เปาโลได้เขียนเกี่ยวกับ “การรับเป็นบุตร” ในสังคมของชาวยิวการรับเป็นบุตรมีความหมายมากกว่าในสังคมของเรามาก สิทธิในการรับมรดก และสิทธิพิเศษในครอบครัวนั้นสำคัญมาก ซึ่งสิทธิเหล่านี้มิได้มีสำหรับบุตรตามสายเลือดเท่านั้น แต่จะเป็นของทาสที่ถูกไถ่ซื้อได้ด้วย

และคำว่า “บิดา” ไม่ได้หมายถึง พ่อทางร่างกายเท่านั้น แต่เป็นผู้คุ้มครองและบำรุงเลี้ยง เหตุฉะนั้นเมื่อพระคริสต์ชื่อเรามาเท่ากับว่าพระองค์ทรงทำให้เราเป็นบุตรของพระเจ้าและนำเราเข้าสู่ครอบครัวของพระองค์

ค้นคว้าพระคัมภีร์ ค้นพระคัมภีร์ใหม่ที่มีคำซึ่งเกี่ยวข้องกับ “การรับเป็นบุตร” (โรม 8:15,23,9:4 กาลาเทีย 4:5 เอเฟซัส 1:5) หลังจากที่ได้อ่านพระคำดังกล่าวแล้ว ก็ให้ค้นข้อพระคำอื่นที่เกี่ยวข้องกับการรับเป็นบุตรอีก (ตัวอย่าง ยอห์น 1:12 โรม 8:16-17,29 2โครินธ์ 6:17-18 กาลาเทีย 3:26 ฟิลิปปี 2:15 1ยอห์น 3:1-2)

ดำเนินชีวิตในความจริง

ชาวยิวเป็นส่วนสำคัญในแผนการของพระเจ้าเพื่อนำความรอดมาสู่โลก ในประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา เขาเป็นประชากรแห่งการทรงเลือกของพระองค์เสมอ แต่มีได้หมายความว่า พระเจ้าทรงรักยิวมากกว่าประชาชาติอื่นๆ เป็นเพียงแต่ว่า เขาถูกเลือกให้เป็นทางที่พระเจ้าจะทรงสำแดงพระองค์แก่มนุษยชาติ

ปัจจุบันพระเจ้าทรงเรียกคริสเตียนทุกคนให้ทำสิ่งเดียวกันนี้ให้สำเร็จ พระองค์ทรงปรารถนาที่จะให้ความรักของพระองค์ไปถึงคนทั่วโลก โดยผ่านเราทุกคน เราเป็นประชากรที่พระเจ้าทรงเลือกสรรเหมือนกัน

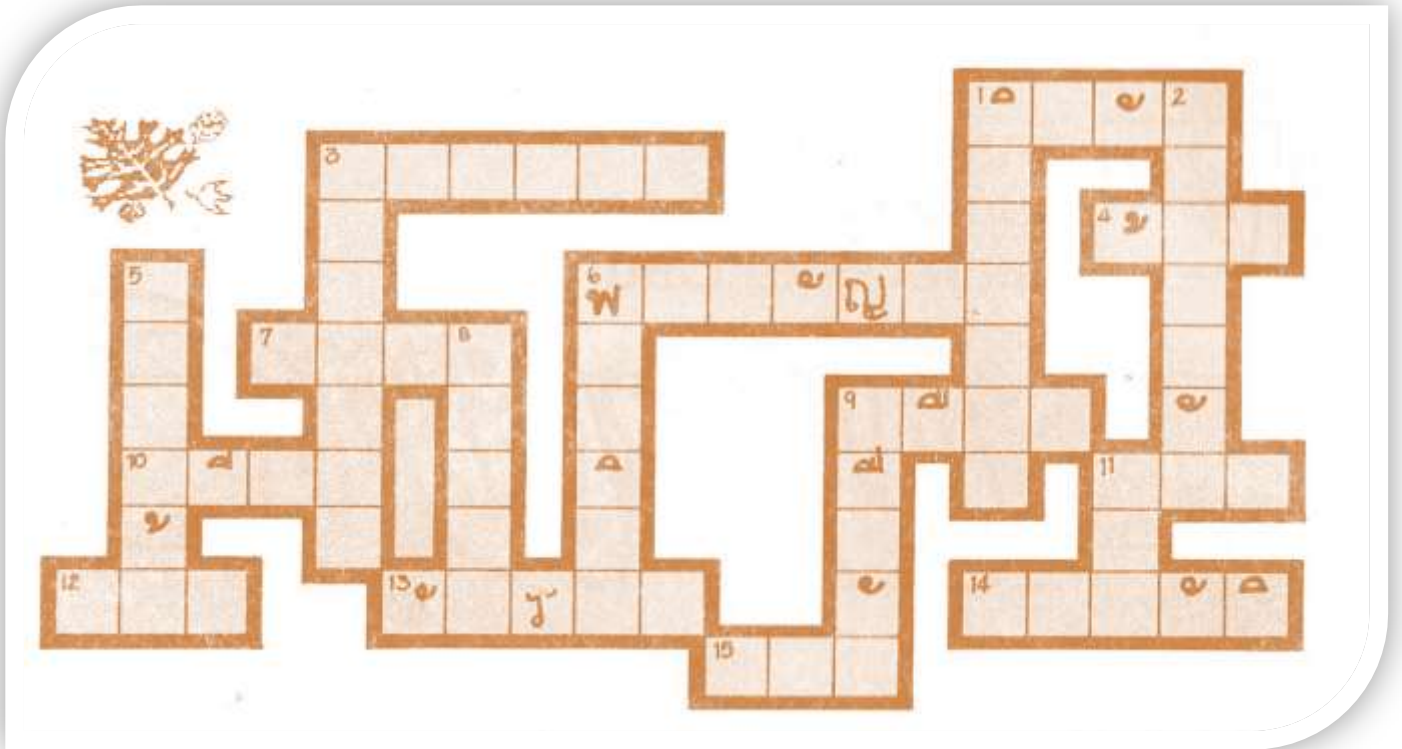
ในฐานะเป็นชาติ พวกยิวปฏิเสธไม่ยอมรับพระเยซูว่าเป็นพระเมสสิยาห์ (พระผู้ช่วยให้รอด) ผลก็คือ เขาจึงพบกับความยากลำบากแสนสาหัส แต่พระเจ้ายังทรงรักและทรงรอดคอยให้เขากลับมาหาพระองค์เช่นเดียวกัน พระเจ้าทรงหว่านไยเราถึงแม้ว่าเราจะไม่สนใจพระองค์ก็ตาม การที่พวกเราต้องทนทุกข์เป็นผลมาจากความบาปและการที่เรปฏิเสธการทรงเรียกของพระองค์ แต่พระเจ้าทรงรอดคอยด้วยความอดทน รอให้เรากลับมาหาพระองค์

เมื่อเราอยู่กับพระเจ้าด้วยความเชื่อฟัง เราสามารถวางใจในความห่วงใยและพระพรของพระองค์ พระองค์ทรงห่วงใยเราเป็นส่วนตัว ทรงอยู่ใกล้เรา และทรงสนพระทัยในปัญหาเล็กน้อยของเรา ทรงห่วงใยอนาคต การเรียน การทำงาน ปัญหาครอบครัว ฯลฯ พระองค์จะทรงช่วยเราเมื่อเราอยู่กับพระองค์ด้วยความเชื่อและการเชื่อฟัง

บางคนอาจยังไม่เคยมีประสบการณ์กับความรักของพระเจ้าเป็นส่วนตัว พระเยซูผู้ทรงรักและห่วงใยพวกยิว ทรงรักและห่วงใยเราเช่นกัน ขอเชิญให้ผู้เรียนรับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดในวันนี้

เป็นพยาน ให้เขียนชื่อของผู้ที่มีส่วนนำเขามาหาพระเจ้า หลังจากนั้นจับคู่กันแล้วให้แต่ละคนอธิบายให้คู่ของตนฟังว่า คนนั้นทำอะไรบ้าง หลังจากนั้นครุฑนำอธิษฐานขอบพระคุณสำหรับแผนการของพระเจ้าต่อชีวิตของทุกคนในชั้น

แบบฝึกหัดที่ 1 “ประชากรของพระเจ้า”

เติมคำลงในช่องว่างข้างล่างให้ถูกต้อง แล้วนำคำตอบเหล่านั้นใส่ลงในปริศนาอักษรไขว้ด้านบนตามทิศทางที่ลูกศรกำหนด
เช่น 3 → , 8 ↓

- (3 →) อิสราเอลเริ่มต้นจาก (12 →)ผู้หนึ่งที่เชื่อฟัง
- (5 ↓) เขาผู้นั้นคือ (13 →) พระสัญญาของพระเจ้าสืบต่อไปยัง
- (1 →) บุตรชาย (15 →) เขาและยาโคบซึ่ง
- (6 →) นั่นก็ได้สืบต่อเนื่องไปยังลูกชาย 12 คนของ (8 ↓)
พวกเขากลายเป็นชนทั้ง 12 เผ่าแห่ง (1 ↓)
- (14 →) ศาสตร์วิชาดีอิสราเอลนั้นมีทั้งความรุ่งเรืองและความตกต่ำ พวกเขาต้องตกเป็น
- (7 →) เพราะพวกเขาไม่ (9 ↓) พระเจ้าและหลาย
- (4 →) ปีต่อมา พระเจ้าก็ทรงนำพวกเขากลับมายังแผ่นดินปาเลสไตน์
- (11 →)
- ยิวเป็น (3 ↓)ที่พระเจ้าทรง (9 →)พวกเขาเท่านั้นมี
- สิทธิ์เรียกพระเจ้าว่า (6 ↓) แต่ (11 ↓) เยชูได้เสด็จมาเพื่อ
- เปิดทางให้เราเข้าเป็นสมาชิกคนหนึ่งใน (2 ↓) ของพระเจ้า และบัดนี้เราสามารถ
- (10 →) พระเจ้าว่า “พระบิดา” เช่นกัน

บทที่ 2 โรม...ผู้ปกครอง

เป้าหมาย	1) เพื่อผู้เรียนเห็นถึงสภาพการเมืองในปาเลสไตน์สมัยศตวรรษแรก และการจัดเตรียมแผนการของพระเจ้าผ่านอาณาจักรโรม 2) ให้ผู้เรียนตระหนักถึงแผนการของพระเจ้าและดำเนินชีวิตอยู่ในแผนการของพระองค์
ข้อพระคัมภีร์	ลูกา 2:1-3, 20,21-25 ยอห์น 19:12-16 กิจการ 23:26-35 กาลาเทีย 4:4
ข้อควรจำ	แล้วพระองค์ตรัสกับเขาว่า “ของของซีซาร์จงถวายแก่ซีซาร์ และของของพระเจ้า จงถวายแด่พระเจ้า” (ลูกา 20:25)
อุปกรณ์	พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

เราเคยเห็นการเลือกตั้งผู้แทนราษฎร (ส.ส.) จะเห็นได้ว่ามีงานหลายอย่างที่ต้องทำก่อนการเลือกตั้ง มีการวางแผนมากมาย มีการหาเสียง ผู้สมัครทุกคนต่างพยายามสุดความสามารถเพื่อจะเอาชนะใจคนให้เลือกฝ่ายตน ผู้สมัครเข้ารับเลือกตั้งต่างมีความตึงเครียดจากการดิ้นรน เพื่อจะได้ตำแหน่ง

นอกจากนั้นสื่อมวลชนเช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ก็จะกล่าวถึงสิ่งต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง ทุกคนต่างรอดอยด้วยความตื่นเต้น เพราะอยากที่จะรู้ว่าฝ่ายใดจะเป็นผู้ชนะ แต่เมื่อการเลือกตั้งสิ้นสุดลง ความตื่นเต้นที่เคยมีก็หายไป ผู้ที่จะต้องอยู่กับผลของการเลือกตั้งก็คือ ประชาชนนั่นเอง ในประเทศของเรา เรามีสิทธิ์ที่จะไม่เห็นด้วยกับผู้นำทางการเมืองของเราได้ ซึ่งในหลายประเทศพลเมืองไม่มีสิทธิ์ดังกล่าว

เช่นเดียวกับที่เราต้องอยู่กับผลของการดิ้นรนทางการเมือง ประชาชนปาเลสไตน์ในสมัยศตวรรษแรกก็ต้องอยู่กับผู้นำซึ่งพวกเขาไม่ได้เลือกตั้งขึ้นมา

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

1. อาณาจักรโรม : ความยากลำบาก

อาณาจักรโรมมีนโยบายที่จะครอบครองทั้งโลก พวกเขามีชัยชนะเหนือนานาประเทศมิใช่ด้วยกำลังพลแต่อย่างเดียว แต่โดยการสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครองอาณาจักรต่างๆ โรมจะสนับสนุนผู้นำ

ที่สยบและให้ความมั่นคงกับโรม หากเกิดมีท่าทีแข็งข้อขึ้นมาเมื่อใด หรืออาณาจักรนั้นอ่อนแอลง โรมก็จะเข้าครอบครองทั้งหมด

องค์พระเยซูคริสต์ทรงบังเกิดในเวลาที่เกิดที่กษัตริย์เฮโรด และอาณาจักรโรมร่วมกันปกครองปาเลสไตน์ เฮโรดพยายามรักษาสัมพันธไมตรีกับโรม เพราะโรมสนับสนุนพระองค์อยู่ ส่วนพวกยิวนั้นไม่ได้สนับสนุนกษัตริย์เฮโรดแต่อย่างใด

การเมืองหรืออำนาจเป็นสิ่งที่เฮโรดสนใจมากที่สุด พระองค์มิได้สนใจความเป็นอยู่ของประชาชนแม้แต่น้อย และยิ่งเรื่องศาสนาแล้วละก็ไม่สนใจเลย อย่างไรก็ตาม เฮโรดได้สร้างวิหารสำหรับคนนอกศาสนาเพื่อเอาใจโรม ในเวลาเดียวกัน พระองค์ก็ซ่อมแซมพระวิหารของพวกยิวในกรุงเยรูซาเล็ม เฮโรดสามารถเป็นผู้นำที่ยิ่งใหญ่ได้ แต่...

คำถาม... หากกษัตริย์เฮโรดมีความสามารถที่จะเป็นผู้นำที่ยิ่งใหญ่ ทำไมพระองค์จึงมิได้เป็น? (เปิดโอกาสให้สนทนากันในชั้นเรียน)

ตอบ... เฮโรดมีแรงจูงใจในทางที่ผิด แทนที่จะใช้อำนาจของพระองค์อย่างฉลาด และปกครองอย่างยุติธรรมพระองค์กลับปล่อยให้ความเห็นแก่ตัวและความโลภเข้ามาทำลายชีวิตของพระองค์เอง

เฮโรดมิได้เป็นคนเชื้อสายยิวแต่เป็นชาวอิดูเมียน (จากหนังสือสำรวจพระคัมภีร์ใหม่ เขียนโดยพอล เบนแวร์) พระองค์มีความกลัวว่าทุกคนจะต่อต้านพระองค์ เพราะพวกยิวไม่ชอบพวกอิดูเมียนและโดยเฉพาะอย่างยิ่งกษัตริย์เฮโรด ดังนั้นพระองค์จึงสมรสกับมาเรียมซึ่งเป็นหลานสาวของมหาปุโรหิต โดยมี ความหวังว่าจะได้รับการสนับสนุนจากคนที่กล่าวหาว่าพระองค์ทรงฆ่านาซาบอธผู้ทรยศ ที่จริงพระองค์ก็ทรงมีความหวังใยนางอยู่บ้าง แต่ใจที่ปรารถนาแต่อำนาจของพระองค์ได้ทำลายพระองค์รวมทั้งมาเรียมด้วย เพราะหลังจากนั้นพระองค์ได้กล่าวหาว่านางเป็นคนหนึ่งที่สมคบคิดฆ่าพระองค์ และพระองค์ก็ได้ฆ่านางเสีย จากนั้นเป็นต้นมา สถานการณ์ในชีวิตของเฮโรดก็เลวลงเรื่อยๆ

อีกประการหนึ่งเฮโรดมักฟังคำแนะนำผิดๆเสมอ พระองค์หุบเขาเชื่อสิ่งที่ไม่ดีทั้งหมด มีบางคนทำให้พระองค์เข้าใจว่า บุตรชายทั้งสองของพระองค์วางแผนต่อสู้อำนาจของพระองค์ ดังนั้นพระองค์จึงสั่งประหารบุตรชายทั้งสองเหมือนที่ได้ฆ่าแม่ของพวกเขา ความตึงเครียดและความกลัวทำให้พระองค์กลายเป็นชายแก่ที่ไม่มีครอบครัว ไม่มีความรัก ไม่มีเพื่อนและได้สิ้นพระชนม์อย่างว่าเหว

ความตายของเฮโรดเป็นสิ่งที่โรมรอมานานแล้ว โรมได้เข้ายึดครองปาเลสไตน์แต่ก็ยังอนุญาตให้บุตรชายอีก 3 คนของเฮโรดที่เหลือแบ่งกันปกครองทั่วอาณาจักร แต่ก็เป็นการปกครองเพียงในนามเท่านั้น เพราะอำนาจแท้จริงเป็นของโรม

คำถาม... เราได้เรียนรู้อะไรจากความผิดพลาดของเฮโรดในการปกครองประเทศ? (นำผู้เรียนเข้าสู่การสนทนาเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้นำที่ดี หลังจากตอบสนองต่อคำถามข้างต้นแล้ว)

ละคร แสดงละครในชั้นเรียนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความรู้สึกของชาวยิวที่มีต่อโรม บทละครอาจอยู่ในแนวทางที่จะแนะนำไว้

- 1) เด็กหนุ่มชาวยิวออกจากบ้านร่วมมือกับเพื่อนเพื่อจะโจมตีทหารโรมัน ประท้วงการที่โรมเข้าครอบครองแผ่นดินปาเลสไตน์ พ่อของเขาพยายามห้ามเขาแต่ก็ไม่สำเร็จ
- 2) มีชาวยิวคนหนึ่งไปประมูลซื้อสิทธิในการเก็บภาษีจากรัฐบาลโรม เขาจะเสียเงินเป็นจำนวนหนึ่ง และจะต้องเก็บภาษีให้ได้ครบตามที่รัฐบาลโรมกำหนด ส่วนที่เขาเก็บเกินเขาก็จะได้เป็นผลประโยชน์ของตนเอง (ดูศัพทานุกรมเพื่อความเข้าใจในรายละเอียด)

เมื่อแสดงละครเสร็จให้ถามคำถามต่อไปนี้

- * คิดว่าตัวเองมีความรู้สึกคล้ายใครในบทละครนี้?
- * ถ้าเราเป็น...(คนหนึ่งในละคร) เราจะทำอย่างไร? (เช่น ถ้าเราเป็นพ่อในบท 1 หรือถ้าเราเป็นลูกของคนที่เป็นซื้อสิทธิในการเก็บภาษีในบท 2)

2. ระบบของโรม (ลูกา 2:1-3, 20, 21-25 ยอห์น 19:12-16)

โรมปกครองดินแดนต่างๆแบบผู้แทนราชการ โดยผู้แทนดังกล่าวมีหน้าที่รับผิดชอบ 3 สิ่ง คือ การเงิน กฎหมาย การทหารและกฎระเบียบในสังคม ระบบการปกครองแบบนี้มั่นคงและประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี ทั้งยังมีอิทธิพลเหนือชาวยิวมากด้วย

“อยู่มาคราวนั้น มีรับสั่งจากมหาจักรพรรดิซีซาร์ ออกัสตัสให้จดทะเบียนสำมะโนครัวทั่วทั้งแผ่นดิน นี่เป็นครั้งแรกที่ได้จดทะเบียนสำมะโนครัว เมื่อคีรีนิอัสเป็นเจ้าเมืองซีเรีย” (ลูกา 2:1-2)

เราคิดว่าเรื่องนี้เป็นส่วนหนึ่งของการบังเกิดของพระคริสต์ แต่สำหรับชาวยิวการจดทะเบียนคือการที่จะต้องเสียภาษีให้รัฐบาลโรม ถ้าเราไม่ชอบเรื่องการเสียภาษีในปัจจุบัน พวกเราก็ต้องไม่ชอบพวกโรมแน่นอน เพราะเขาถูกบังคับให้จ่ายเงินที่หาไม่ได้ลำบากแก่ศัตรูของเขา

หลังจากนั้น พวกปุโรหิตที่ต้องการทำลายพระเยซูพยายามที่จะใช้เรื่องเงินที่ซีซาร์ควบคุมอยู่นั้นเป็นเหตุจับพระเยซู แต่พระองค์ทรงทราบว่าพวกเขากำลังทำอะไร และพระองค์ทรงทำให้สถานการณ์ร้ายกลายเป็นดีได้ในที่สุด (อ่านลูกา 20:21-25)

เราจะต้องเรียนรู้ที่จะยอมกับอำนาจเหนือเรา แต่ยังคงมีความเชื่อมั่นในสิ่งที่ถูกต้อง ดังเช่นพระเยซูทรงอยู่กับพวกที่มีอำนาจ และยังคงดำรงอยู่ในความเชื่อมั่นในพระองค์เอง เราต้องให้พระเจ้าเป็นที่หนึ่งในชีวิตของเราเสมอ ไม่ควรให้สิ่งใดหรือบุคคลใดมาเปลี่ยนสิ่งที่เรารู้ว่าถูกต้องและพอพระทัยพระเจ้า พระเยซูทรงเผชิญสถานการณ์เฉพาะหน้าเป็นอย่างดี เมื่อพระองค์ตรัสว่า “ของของซีซาร์ จงถวายแก่ซีซาร์ และของของพระเจ้า จงถวายแด่พระเจ้า” (อ่านลูกา 20:25)

ปุโรหิตกลุ่มเดียวกันนี้ได้พยายามทำลายพระเยซู โดยใช้อำนาจทางกฎหมายของผู้ปกครองชาวโรมัน แต่แผนการของเขาทำได้เพียงชั่วคราวช่วยยามเท่านั้น (อ่านยอห์น 19:12) ปีลาตเป็นชาวโรมัน เขาทราบดีว่าพระเยซูมิได้มีความผิดแต่อย่างใด ตามกฎหมายของโรมเรื่องที่เขาฟ้องพระองค์เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับศาสนา แต่การที่เขาจะถูกกล่าวหาว่าเป็นศัตรูต่อซีซาร์นั้นเป็นอันตรายมาก ปีลาตไม่มีทางเลือก เขาจึงพยายามพิสูจน์ว่าพระเยซูยกตัวเองเป็นกษัตริย์ในการปกครองของโรมที่ปีลาตเป็นผู้แทนอยู่ ซึ่งมีส่วนช่วยทำให้พระเยซูต้องสิ้นพระชนม์ ซึ่งเป็นการทำให้ราชกิจบนแผ่นดินโลกของพระเยซูนั้นสำเร็จ

พระเยซูตรัสถึงอาณาจักรที่พระองค์ทรงครอบครอง อ่านพระธรรมต่อไปนี้และให้ผู้เรียนจับคู่กัน เสนอความคิดเห็นว่าอาณาจักรของพระองค์เป็นอย่างไร เมื่อพระองค์เสด็จกลับมาอีกครั้ง มีการปกครอง คล้ายคลึงหรือแตกต่างจากรัฐบาลที่เรารู้จักอย่างไร? (มัทธิว 5:17-20 มาระโก 10:13-16 ลูกา 17:20-21 ยอห์น 18:33-37 วิวรรณ์ 11:15-18)

3. โลกของอาณาจักรโรม (กิจการ 23:26-35 กาลาเทีย 4:4)

ชาวกรีกเป็นผู้นำทางขนบธรรมเนียมและผู้คนส่วนใหญ่ใช้ภาษากรีกกันทั่วไป แต่เมื่อโรมชนะก็ถึงเวลาที่พระเจ้านำสันติสุขและความรุ่งเรืองมาสู่โลก ซึ่งเป็นเวลาอันสุขงอมสำหรับการเสด็จมาของพระเยซู ในเวลาอันเหมาะสมนี้ พระเจ้าได้ประทานพระบุตรของพระองค์ อาจารย์เปาโลเขียนไว้ว่า “แต่เมื่อครบกำหนดแล้ว พระเจ้าก็ทรงใช้พระบุตรของพระองค์มาประสูติจากสตรีเพศและทรงถือกำเนิดใต้ธรรมบัญญัติ” (กาลาเทีย 4:4)

พระเจ้าได้ทรงกำหนดเวลาอันแน่นอนในการส่งพระบุตรของพระองค์มาในโลกเพื่อเป็นพระผู้ช่วยให้รอดและอย่างที่เราได้เห็นตามแผนซึ่งพระองค์ทรงกำหนดสำหรับพระเยซู พระองค์ทรงสัตย์ซื่อที่จะให้น้ำพระทัยของพระองค์ได้สำเร็จในชีวิตของเราด้วย

เป็นพยาน ให้เตรียมการก่อนหน้านี้นี้สัก 2-3 วัน เชิญอนุชนหรือผู้ใหญ่มาเป็นพยานว่า พระเจ้าทรงทำการตามเวลาอันเหมาะสม ให้พวกเขาเห็นว่าพระองค์ทรงส่งพระเยซูมาในเวลาอันเหมาะสม และพระองค์จะทรงทำกิจในตัวเราในเวลาอันควรเช่นกัน

พวกโรมได้ทำการสร้างถนนสายต่างๆทั่วอาณาจักร ถนนเหล่านี้ช่วยในการประกาศพระกิตติคุณให้เป็นไปด้วยดี คริสตจักรแรกได้นำข่าวประเสริฐไปทั่วอาณาจักรโรมภายในเวลา 30 ปี หลังจากการสิ้นพระชนม์ของพระเยซู

การสื่อสารทั้งในสมัยของพระเยซูและเวลาต่อมาถึงยากกว่าแต่ก่อนมาก เพราะภาษาลาตินและกรีกกลายเป็นภาษาราชการ มีการพูดภาษากรีกกันทั่วไป และได้มีการแปลพระคัมภีร์เดิมซึ่งเป็นภาษาฮีบรูให้เป็นภาษากรีกด้วยและภาษากรีกนี้เองที่พระเจ้าทรงกำหนดให้ใช้ในพระคัมภีร์ใหม่

ประวัติศาสตร์โลกถูกเปลี่ยนแปลงโดยชาวโรมัน อำนาจทางการเมืองของพวกเขามีส่วนทำให้พระเยซูต้องสิ้นพระชนม์ แต่พวกเขาก็ช่วยสร้างความสงบให้กับโลก ทำให้คริสเตียนสามารถเดินทางไปทั่วเพื่อประกาศข่าวประเสริฐได้

หลังจากนั้นอำนาจทางการเมืองดังกล่าวมีส่วนในการสั่งจำคุกอาจารย์เปาโลด้วย พระเจ้าได้ทรงใช้อำนาจทางการเมืองเพื่อผลฝ่ายวิญญาณ (กิจการ 23:26-35) ในเวลาที่อาจารย์เปาโลถูกจำจองอยู่ในคุกโรมนั้น ท่านได้นำหลายคนมารู้จักพระเจ้า ทั้งโดยการเป็นพยานส่วนตัวและโดยหนังสือที่ท่านเขียน

ดำเนินชีวิตในความจริง

ชีวิตในปาเลสไตน์ยุคแรกนั้น ไม่เป็นที่น่าปรารถนาสำหรับชาวยิวเลย เขาถูกบังคับให้เชื่อฟังกฎของโรม เช่นเดียวกัน จะมีบางเวลาที่เราไม่เห็นด้วยกับผู้มีอำนาจเหนือเรา แต่เราสามารถเรียนรู้ที่จะเผชิญกับสถานการณ์นั้นจากประสบการณ์ของผู้อื่น

การที่พวกยิวต้องตกอยู่ในความยากเข็ญก็เพราะเขาไม่เชื่อฟังพระเจ้า เป็นประการแรก ประการที่สองนั้น พวกเขามีได้มีชีวิตอยู่ในความบริสุทธิ์ สังคมไม่ค่อยนิยมความบริสุทธิ์ทางศีลธรรมต่างๆที่พวกเขาเห็นว่าน่าบริสุทธิ์หรืออากาศบริสุทธิ์เป็นสิ่งที่ดี พระเจ้าทรงเน้นไว้หลายครั้งถึงการที่เราจะต้องเป็นผู้บริสุทธิ์และมีศีลธรรมอันบริสุทธิ์ (ดูอพยพ 19:6, 20:7, 8:26)

สำหรับเราแล้วอะไรเป็นสิ่งสำคัญที่มีอิทธิพลเหนือมาตรฐานแห่งศีลธรรมของเราเอง? หนังสืออ่านเล่น โทรทัศน์ วิทยุ เพลงลูกทุ่ง เพลงร็อค ดิสโก้ หรือกลุ่มเพื่อนที่โรงเรียน? จำเป็นอย่างมากที่เราจะต้องรู้จักเกณฑ์ของพระเจ้าและดำเนินชีวิตตามมาตรฐานของพระองค์

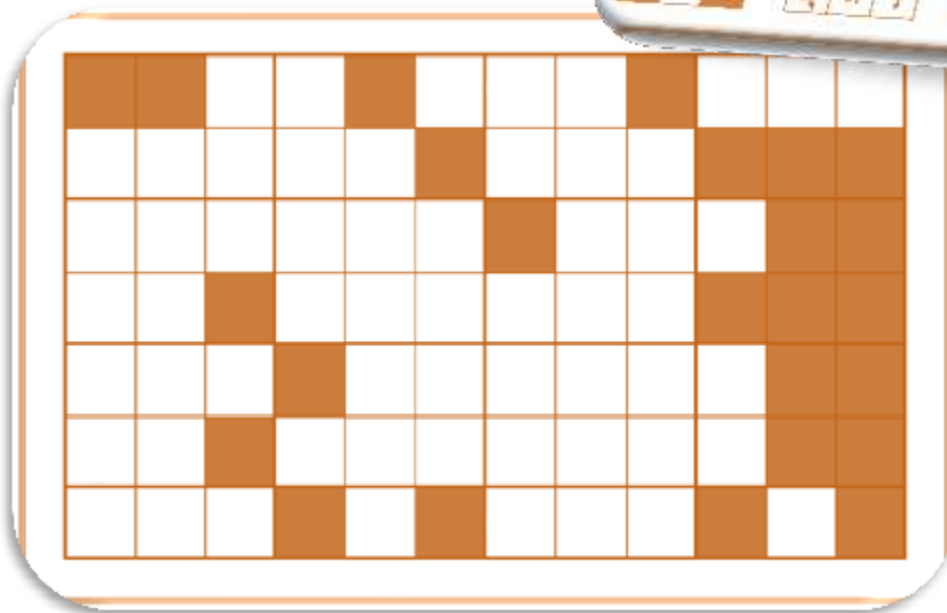
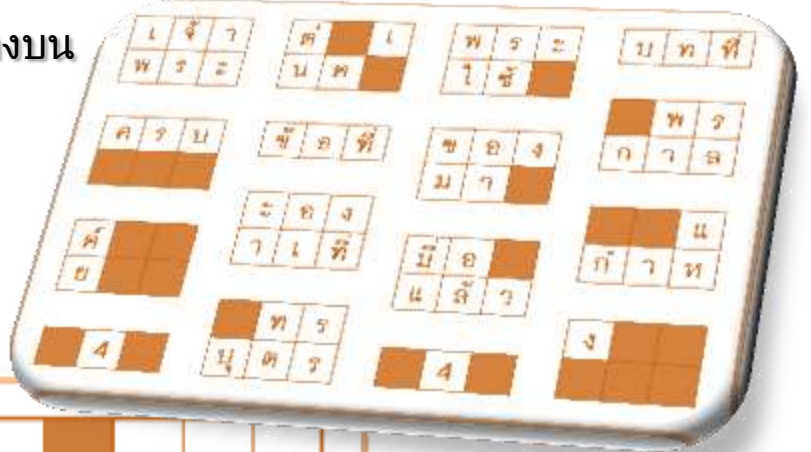
อีกประการหนึ่ง ที่ทำให้พวกยิวต้องตกในความลำบาก นั่นคือ พวกเขาคาดหวังในสิ่งที่ไม่เป็นจริง นั่นคือ ความยิ่งใหญ่ทางการเมือง เขารอคอยแต่พระเมสสิยาห์ผู้ซึ่งเขาคิดว่าจะเป็นผู้นำทางการเมืองของเขา ในขณะที่พระเจ้าทรงส่งพระผู้นำชีวิตฝ่ายวิญญาณลงมา และพวกเขาก็มิได้ต้อนรับพระองค์ แต่กลับปฏิเสธพระองค์

เป็นการง่ายที่เราจะพลาดการทรงนำของพระเจ้า หากเราจะยอมรับแต่คำตอบที่เราต้องการเท่านั้น พระเจ้าสามารถนำเราอย่างไรก็ได้ตามน้ำพระทัยโดยไม่มีขอบเขตจำกัด

ถ้าเราไม่เคยต้อนรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยยี่ให้รอด เราสามารถต้อนรับพระองค์ได้เดี๋ยวนี้ แล้วเราจะได้ประสบการณ์แห่งความชื่นชมและสันติสุข ซึ่งจะมีได้ก็ต่อเมื่อพระเยซูได้ทรงนำชีวิตเท่านั้น

แบบฝึกหัดที่ 2 “โรมผู้ปกครอง”

ก.ต่อไปนี้เป็นกำแพงอิฐที่มีลวดลายเฉพาะตัว
และในลวดลายนั้นมีพระคำของพระเจ้าเขียนไว้
จงเอาอิฐที่มีลวดลายเดียวกันข้างบน
มาใส่ลงในที่ที่ถูกต้อง
ในกำแพงข้างล่าง
ก็จะได้พระคำข้อนั้น

ข. จงเลือกคำต่อไปนี้ เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

กรีก	เขียน	โรม	เหมาะสม	พระคำ	โลก
	คำสอน	ถนน	ประกาศ	ชาวยิว	

พระเยซูเสด็จมาในเวลาที พวก ได้ให้
ขนบธรรมเนียมประเพณีแก่โลก
ชาวตะวันตกได้ใช้ กรีก ทั้งพูดและ
ทุกคนสามารถเข้าใจ ของพระเยซูและอ่าน ของพระเจ้า
ได้
เมื่อ ชนพวกกรีก จึงได้นำสันติภาพและได้สร้าง
ทั่วไป
ทำให้การ..... พระวจนะของพระเจ้าไปตามที่ต่างๆอย่างทั่วถึง

บทที่ 3 แผ่นดินแห่งคำสัญญา

- เป้าหมาย** เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจถึงความสำคัญของแผ่นดินแห่งคำสัญญา
ว่ามีความหมายอย่างไรในชีวิตส่วนตัวของเขา
- ข้อพระคัมภีร์** ปฐมกาล 12:1-7, 15:17, 18-21 โยชูวา 21:8-15 2ซามูเอล 7:10
- ข้อควรจำ** “และเราจะกำหนดที่หนึ่งให้อิสราเอลประชากรของเรา
และเราจะปลูกฝังเขาไว้ เพื่อเขาทั้งหลายจะได้อยู่ในที่ของเขาเอง
และไม่ต้องถูกกวาดใจอีก และคนชั่วจะไม่ข่มเหงเขาอีก” (2ซามูเอล 7:10)
- อุปกรณ์** แผนที่แผ่นดินในพระคัมภีร์เดิม แบบฝึกหัด พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

ปัจจุบันเราอาศัยอยู่ในสังคมที่มีการอพยพเคลื่อนย้ายที่อยู่ ในประเทศของเรามีการย้ายที่อยู่กันตลอดเวลา การย้ายดังกล่าวเป็นไปอย่างสะดวกสบายเพราะความเจริญก้าวหน้าทางการขนส่ง มีการตัดถนนใหม่ขึ้นหลายสายทั่วประเทศ

แต่ในอดีตสภาพการณ์มิได้เป็นเช่นทุกวันนี้ ครอบครัวส่วนใหญ่จะตั้งรกรากอยู่ในหมู่บ้านหนึ่งๆ เป็นเวลาหลายชั่วอายุคน

ใครไม่เคยได้ยินชื่ออับราฮัมหรืออับราฮัมบ้าง? เหตุผลหนึ่งที่ทำให้ท่านเป็นที่รู้จักกันดีคือ ท่านพร้อมที่จะทำในสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชา พระเจ้าตรัสสั่งให้ท่านเดินทางออกจากบ้านเกิดเมื่อท่านอายุได้ 75 ปี เวลานั้นท่านอาจมีความกลัวและความสงสัย อย่างไรก็ตาม ท่านก็ได้ออกเดินทางไปตามเสียงเรียกของพระองค์

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

ถ้าเราจะมามองดูอับราฮัมซึ่งเคยมีชีวิตอยู่ในโลกประมาณ 4,000 ปีที่แล้ว การเดินทางย้ายที่อยู่จะเป็นการยากกว่าปัจจุบันสักเท่าใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งมันเป็นการย้ายจากที่ๆสบายไปสู่ที่ซึ่งยากลำบากกับการเริ่มต้นใหม่

ช่วงเวลาที่อับราฮัมเติบโตขึ้นมาพร้อมกับพี่น้อง 2 คน คือ นาโฮอร์ และฮารานนั้น ท่านมีชีวิตที่สะดวกสบาย ครอบครัวของท่านคงจะร่ำรวยมาก เมื่อท่านแต่งงานกับนางซาราห์ นางคงตั้งใจที่จะร่วมชีวิตอันสุขสบายกับอับราฮัมในเมืองนั้น แต่พระเจ้าทรงวางแผนอื่นสำหรับชีวิตของท่าน

อับรามปรารถนาที่จะมีความสัมพันธ์กับพระเจ้าเที่ยงแท้ ท่านต้องการนมัสการพระเจ้าผู้สร้าง มิใช่สร้างพระเจ้าขึ้นมาเอง พระเจ้าทรงเห็นความเชื่อของท่าน (พระองค์ได้ก้าวเข้ามาในชีวิตของท่าน) ปฐมกาล 12:2-3

1. พระสัญญาที่สำคัญ (ปฐมกาล 12:1-7)

บางคนคิดว่าอับรามนั้นเสียสติไปแล้วเมื่อท่านบอกว่า พระเจ้าตรัสสั่งให้ท่านอพยพไป ซาราห์อาจพูดว่า “แต่อับรามท่านแน่ใจหรือ? มันอาจเป็นเพียงความฝันเท่านั้น ท่านคิดไปเองเสียกระมัง?” โลกอาจตั้งคำถามกับท่านว่า “ท่านลุ่มยังโม้รู้เลยว่าที่นั่นอยู่ที่ไหน แล้วถ้าเราหลงทางล่ะ เราจะทำอย่างไร?”

เราไม่ทราบแน่ชัดว่าพวกเขาพูดอะไรกัน แต่เรารู้ว่า อับรามได้กระทำอะไรลงไป ท่านฟังเสียงของพระเจ้าและได้เชื่อฟัง (อ่านปฐมกาล 12:5) ท่านได้รวบรวมทรัพย์สิน คนรับใช้ และครอบครัว เดินทางออกจากบ้านเกิดเมืองนอนไปทันที

แสดงละคร แบ่งผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่ม แสดงละครสั้น

กลุ่มที่ 1 แสดงให้เห็นท่าทีและบรรยากาศในครอบครัวของอับรามเมื่อเขากล่าวว่าเขาจะต้องจากไป (ในสมัยของอับราม)

กลุ่มที่ 2 แสดงบทบาทเดียวกันแต่สมมติว่าเรื่องเกิดขึ้นในสมัยปัจจุบัน

กลุ่มที่ 3 แสดงบทบาทนักข่าวรายงานการจะเดินทางจากไปของอับราม จากนั้นให้อภิปรายถึงสิ่งต่างๆจากละครทั้ง 3 เรื่อง

การออกเดินทางของอับรามเป็นส่วนหนึ่งในข้อตกลงระหว่างท่านกับพระเจ้า พระเจ้าได้ทรงทำพระสัญญาพิเศษกับท่าน เนื่องมาจากความเชื่อฟังและความเชื่อมั่นที่อับรามมีต่อพระองค์ (ปฐมกาล 12:1-3)

- 1) พระเจ้าได้ทรงสัญญาต่อท่านว่า จะได้ครอบครองดินแดนคานาอัน ดินแดนทั้งหมดนั้นจะเป็นของท่าน
- 2) พระเจ้าได้ทรงสัญญาว่า อับรามจะมีลูกหลานมากมาย
- 3) และทรงสัญญาว่า พระองค์มิได้เป็นเพียงพระเจ้าของอับรามเท่านั้น แต่ทรงเป็นพระเจ้าของลูกหลานของท่านด้วย

พระเจ้าทรงทำตามสัญญาของพระองค์เองเสมอ แม้ว่าอับรามหรือลูกหลานของท่านจะไม่ทำตามสัญญาในบางครั้ง พระเจ้าก็มีเคยผิดสัญญาของพระองค์ พระสัญญาที่ทรงทำแก่อับรามเป็นจุดเริ่มต้นของเหตุการณ์อันน่าตื่นตะลึงในเวลาต่อมา

เรื่องราวของชนชาติยิว ซึ่งเป็นลูกหลานของอับรามนั้นวนเวียนอยู่ในเรื่องของชัยชนะกับความพ่ายแพ้ของเขานในแผ่นดินคานาอัน ในขณะที่พระเจ้ายังคงรักษาสัญญาของพระองค์ พวกเขาได้ยึดครองดินแดนคานาอันและได้เพิ่มจำนวนประชากรมากมายกลายเป็นประเทศที่สำคัญในโลก ตลอดเวลาที่ผ่านมา พระเจ้ามิเคยทอดทิ้งพวกเขา ถึงแม้ว่าเขาจะหันหลังให้พระองค์อยู่เสมอ

2. วิธีรักษาพระสัญญา (ปฐมกาล 15:17-21)

การออกจากบ้านไปยังดินแดนที่ไม่รู้จักนั้นเป็นการเสี่ยงอันตราย แต่พระเจ้าทรงสัญญาต่ออับรามเพิ่มอีกว่า “อับรามเอ๋ย เจ้าอย่ากลัวเลย เราเป็นโล่ห้ของเจ้า บำเหน็จของเจ้าจะยิ่งใหญ่ เราคือพระเจ้าที่พาเจ้าออกจากเมืองเออร์ของชาวเคลเดีย เพื่อจะยกดินแดนนี้ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของเจ้า” (ปฐมกาล 15:17)

พระเจ้ามิได้เพียงแต่ประทานดินแดนให้แก่อับรามเท่านั้น แต่พระองค์ทรงปกป้องตลอดการเดินทางของท่านด้วย ทรงทำให้ท่านแน่ใจถึงการทรงอยู่ และทรงให้รางวัลสำหรับความสัตย์ซื่อของท่าน ทรงควบคุมสถานการณ์ในอนาคตทั้งสิ้น

พระเจ้ามิได้เพียงแต่ตรัสว่า “เราจะให้ดินแดนบางส่วน” แต่พระองค์ทรงเจาะจงให้ดินแดนที่แน่นอนแก่อับราม (อ่านปฐมกาล 15:18-21 แสดงแผนที่ให้ดูว่าดินแดนนั้นอยู่ที่ใด)

3. พระพรที่ยังดำรงอยู่ (โยชูวา 24:8,13-15 2ซามูเอล 7:10)

ถึงแม้ว่าพวกยิวจะต้องทำสงครามเพื่อจะได้ครอบครองดินแดนนั้น แต่พระเจ้าเป็นผู้ให้ชัยชนะแก่พวกเขา

โฆษณา แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มให้แต่ละกลุ่มเขียนข้อความลงโฆษณา หัวข้อรับสมัคร” คุณสมบัติของผู้ที่จะได้เป็นผู้รับแผ่นดินปาเลสไตน์มาครอบครอง” (ให้เขียนในลักษณะแบบเดียวกับการลงโฆษณาในหนังสือพิมพ์)

การเข้าสู่คานาอันของพวกยิวนั้นเหมือนฝัน ทุกสิ่งที่จำเป็นในการดำรงชีวิตรอเขาอยู่ที่นั่นแล้ว เขาไม่ต้องทำอะไรไถนา พืชผลรอพวกเขาอยู่พร้อมที่จะเก็บเกี่ยวได้ ไม่ต้องสร้างบ้าน เพราะมีผู้สร้างไว้แล้ว แต่พระเจ้าได้ทรงขอบางอย่างจากเขาเป็นสิ่งแลกเปลี่ยน (อ่านโยชูวา 24:13-15)

การมีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้าจำเป็นที่เราจะต้องมีความรับผิดชอบด้วย เราจะนั่งเฉยๆรอให้พระเจ้าทรงทำทุกสิ่งเพื่อเราโดยที่เราไม่ถวายชีวิตแด่พระองค์นั้นไม่ได้ สิ่งสำคัญที่เราควรทำเหมือนกับที่ชาวยิวได้ทำก็คือ การตัดสินใจเลือกที่จะรับใช้พระเจ้า “จงเลือกเสียในวันนี้ว่า ท่านจะปรนนิบัติผู้ใด แต่ส่วนข้าพเจ้าและครอบครัวของข้าพเจ้าเราจะปรนนิบัติพระเจ้า” (โยชูวา 24:15) トラバที่พวกเขาเลือกเอาพระเจ้าและไว้วางใจพระองค์ ชีวิตของเขาจะเป็นไปโดยดี

พระเจ้ามิได้เพียงแต่ประทานดินแดนคานาอันให้เท่านั้น แต่พระองค์ทรงนำพวกเขาเสมอ และยังทรงปกป้องพวกเขาด้วย การพูดเท็จและการผิดสัญญาทำให้ความสัมพันธ์ของมนุษย์ทั้ง 2 ฝ่ายต้องพังทลายลง แต่แม้ในเวลาที่พวกยิวมูสาและเฟิกเฉยต่อพระเจ้า พระองค์ยังทรงอภัยเขาและทรงนำพวกเขาต่อไป การที่ทุกวันนี้ยังมีชาติอิสราเอลอยู่เป็นเครื่องพิสูจน์ถึงความรักมั่นคงของพระเจ้าต่อพวกเขา

ให้ผู้เรียนอ่าน โยชูวา 24:15 จากนั้นให้เขาเขียนพระธรรมตอนนี้ด้วยสำนวนของตนเอง

ดำเนินชีวิตในความจริง

พวกเราเป็นเหมือนกับขาวยิว คือ เราจะต้องเอาชนะเหนือบางสิ่งบางอย่าง อาจจะไม่ใช้ดินแดนคานาอันเช่นขาวยิว แต่เป็นสิ่งที่มีความสำคัญในชีวิต คานาอันเป็นสิ่งที่มองเห็นได้ เพื่อให้ขาวยิวได้เห็นชัดเจนว่า พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขา ทรงเป็นผู้ปกป้องคุ้มครองพวกเขาตลอดมา

มีอะไรที่เราจะต้องเอาชนะด้วยการทรงช่วยของพระเจ้า? บางทีปัญหาของเราอาจเป็นการหาเวลาทำการบ้าน หรือการที่เพื่อนมาชวนให้เราทำผิดต่อพระเจ้า อาจเป็นความเกียจคร้านของเราเอง การทดลองต่างๆ แต่ไม่ว่าจะเป็นการทดลองแบบใด พระเจ้าทรงช่วยเราได้ ดังที่พระองค์ทรงช่วยยิวให้มีชัยชนะเหนือศัตรู

เราอาจคิดว่าเรามีใช่เป็นคนพิเศษ ทำไมพระเจ้าจึงต้องมาช่วยฉันด้วย? ที่จริงพวกยิวมิได้มีความสำคัญในตัวเอง แต่ที่เขาสำคัญขึ้นมาได้เพราะพระเจ้าทรงรักเขาและทรงปรารถนาที่จะให้ความรักและดินแดนแห่งพระสัญญาแก่พวกเขา พระเจ้าทรงพร้อมที่จะให้ความรัก และการทรงนำแก่เรา อย่างที่พระองค์ทรงให้แก่ขาวยิวมาแล้ว ความล้มเหลวของเราที่ผ่านมาจะไม่ทำให้โอกาสของเราหมดไป เราต้องเลือกว่าเราจะปรนนิบัติใคร พวกยิวเองได้ทำผิดพลาดครั้งแล้วครั้งเล่า แต่เขาก็ยังเป็นคนของพระเจ้า และพระสัญญานั้นเป็นของเราทุกคนในที่นี้ด้วย (อ่าน โรม 4:16-21)

ไม่ว่าเราจะต้องการชัยชนะในเรื่องใด อาจเป็นสภาพที่บ้าน ที่โรงเรียน นิสัยที่ไม่ดีหรือความสัมพันธ์ที่เลวร้าย พระเจ้าทรงสามารถที่จะช่วยเราได้ จงยอมรับพระเจ้าและก้าวไปสู่เป้าหมายเอาชนะสิ่งที่ไม่ดีวันต่อวันกับพระองค์ แล้วดินแดนแห่งพระสัญญาของเราจะใกล้เข้ามาเรื่อยๆ และในที่สุดเราก็จะมีชัยชนะอย่างสมบูรณ์

เขียนจดหมาย เขียนจดหมายถึงพระเจ้า โดยเขียนว่า เขาควรเอาชนะนิสัยอะไรในตัวเองเพื่อจะได้ก้าวไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ให้เขา ทูลขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า เมื่อเขียนจบก็ให้ใส่ซองปิดผนึกไว้ เมื่อเรียนบทเรียนในเล่มนี้จบก็คืนจดหมายนั้นแก่พวกเขา เพื่อให้แต่ละคนได้ประเมินตนเองว่าก้าวหน้าไปแค่ไหนแล้ว

แบบฝึกหัดที่ 3 “แผ่นดินแห่งคำสัญญา”

ก. จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

1. พระเจ้าทรงเรียกให้อับราฮัมจากบ้านเกิดเมื่ออายุ
ก. 99 ปี ข. 35 ปี ค. 75 ปี
2. พระเจ้าทรงสัญญากับอับราฮัมว่าพระองค์จะประทาน
ก. ทรัพย์สินมากมาย ข. แผ่นดินคานาอัน ค. รถจักรยาน
3. พระเจ้ามิได้ทรงสัญญาว่าพระองค์จะให้อะไรแก่อับราฮัม
ก. ปกป้องเขา ข. ให้เขามีพงศ์พันธุ์มากมาย ค. พระราชวัง
4. จงวงกลมรอบสิ่งที่พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะประทานให้เรา
ก. สันติสุข ข. จะทรงอยู่ด้วย ค. ความยินดี ง. รถยนต์คันใหม่
จ. การทรงนำ ฉ. ความช่วยเหลือ ช. กำลัง ซ. เสื้อผ้าใหม่ๆ
ญ. ความสะดวกสบาย ฎ. บ้าน

๒. การเดินทาง..ข้างล่างนี้ช่วยให้เพื่อนๆ ได้สัมผัสกับความรู้สึกของอัปราฮัมเมื่อเขาเริ่มออกเดินทาง โดยที่ไม่รู้ว่าจุดหมายของเขานั้นจะจบเมื่อไหร่ ให้เริ่มต้นจากมุมขวาด้านบน ข้อพระคัมภีร์ที่กำกับไว้จะช่วยให้รู้ว่า ถึงดินแดนไหนแล้ว เมื่อเดินทางถึงจุดที่ 3 ก็ตอบคำถามข้างล่างได้

Start

1.
ปฐมกาล
 11.31

2.
ปฐมกาล
 11.31

3.
ปฐมกาล
 12.5

ใครเดินทางไปบ้าง??

1.

2.

เขาไปที่ไหน??

3.

บทที่ 4 สุสานฉาบปูนขาว

- เป้าหมาย** 1) เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจสภาพจิตวิญญาณและท่าทีของผู้นำทางศาสนา
ในคนยุคสมัยพระเยซู
2) เพื่อให้ผู้เรียนระวังตัวไม่ให้มีท่าทีเช่นนั้นเกิดขึ้นในชีวิต
- ข้อพระคัมภีร์** มัทธิว 5:20, 21:12-16, 42-46, 23:13, 23-28, ลูกา 18:10-14
- ข้อควรจำ** เพราะว่าทุกคนที่ยกตัวขึ้นจะต้องถูกเหยียดลง แต่ทุกคนที่ได้ถ่อมตัวลง
จะถูกยกขึ้น (ลูกา 18:14)
- อุปกรณ์** กระดาษแผ่นใหญ่ สีเมจิก หนังสือค้นคว้า หน้ากาก
แบบฝึกหัด พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

ก่อนเข้าชั้นเรียนให้เตรียมหน้ากากไว้สัก 3-4 อัน โดยให้หน้ากากนั้นปิดหน้าให้มิด แต่ละอันมี
ใบหน้าแสดงความรู้สึกต่างๆ เช่น ยิ้ม เศร้า บูดิ่ง หัวเราะ ฯลฯ

ครูใส่หน้ากากปิดหน้าไว้ แล้วให้ผู้เรียนทายว่าครูทำหน้าตาอย่างไรหลังหน้ากากนั้น โดยครูจะ
แสดงสีหน้าไม่เหมือนกับหน้ากาก เช่น หน้ากากยิ้ม แต่ครูจะทำเป็นหน้าเศร้า เป็นต้น ซึ่งผู้เรียนจะทาย
ไม่ถูก

หลังจากนั้นถามเขาว่า เหตุใดจึงทายไม่ถูกที่เป็นเช่นนั้น เพราะหน้ากากได้บังหน้าที่แท้จริงของ
ครูไว้ เช่นเดียวกับพวกฟาริสีแม้ภายนอกเขาจะประพฤติดีแต่ภายในกลับซ่อนความบาปไว้ เพราะการ
กระทำของเขาไม่มาจากใจจริง ซึ่งให้ผู้เรียนเห็นว่าการกระทำของเราต้องเริ่มต้นมาจากใจชอบธรรม การ
กระทำนั้นจึงจะมีคุณค่า

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

1. ความชอบธรรมแท้มาจากไหน? (มัทธิว 5:20 ลูกา 18:10-14)

เป้าหมายของชาวยิวและคริสเตียนเป็นอย่างเดียวกัน คือ ต้องการที่จะมีความสัมพันธ์อันถูกต้อง
กับพระเจ้า แต่ปัญหาที่ซ่อนพวกเขาไว้ก็คือ ทั้งสองได้ให้ความสำคัญกับความประพฤติมากกว่าเป้าหมาย

พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสีเป็นผู้นำทางศาสนาสมัยพระเยซู แต่พระเยซูมิได้ประทับใจกับ
ความประพฤติของเขาแม้แต่น้อยพระองค์ตรัสกับผู้ติดตามพระองค์ว่า “ถ้าความชอบธรรมของท่านไม่ยั้ง

กว่าความชอบธรรมของพวกเขาจะมาจารย์ และพวกฟาริสี ท่านจะไม่มีวันได้เข้าสู่แผ่นดินสวรรค์” (มัทธิว 5:20)

คำว่า “ฟาริสี” มาจากคำซึ่งหมายความว่า “แยกออก” ความคิดในการแยกออกจากความบาป และความชั่วนั้นเป็นสิ่งที่ดีมากจริง แต่พวกฟาริสีได้นำความคิดนี้ออกไปไกลจากความจริง พวกเขาว่าუნ เพื่อจะเป็นผู้ที่แตกต่างจากคนอื่นและหยิ่งผยองในเรื่องนั้น โดยลืมที่จะรักษาเป้าหมายที่แท้จริง คือ การเป็นที่พอพระทัยพระเจ้าและช่วยให้คนอื่นได้พบพระองค์

เรามาดูคนเหล่านี้ชื่อว่า พวกเขาเข้าใจคำว่า “บริสุทธิ์” อย่างไร (อ่านลูกา 18:10-14) ชายคนนี้อาจจะภูมิใจในตัวเองและทำให้คนที่ไม่รู้อะไรมากประทับใจในตัวเขา แน่หนอนว่าพระเยซูมิได้ประทับใจในตัวเขาแม้แต่น้อย พวกฟาริสีสนใจรายละเอียดของพระบัญญัติมากกว่าเป้าหมายของพระบัญญัติ เขาได้ลืมทัศนคติของพระเจ้าที่มีต่อความเย่อหยิ่ง “ความเย่อหยิ่งเดินทางถูกทำลาย และจิตใจที่ยโส นำหน้าการล้ม” (สุภาษิต 16:18)

ตัวอย่างที่ดี ยูดาสเป็นตัวอย่างที่ช่วยให้เราเห็นสภาพจิตวิญญาณสมัยพระเยซูได้เป็นอย่างดี ให้ผู้เรียนได้เขียนบุคลิกของยูดาสออกมา โดยอ่านจาก มัทธิว 26:14-16, 47-50, 27:3-5 มาระโก 14:10-11 ลูกา 22:3-6 ยอห์น 12:3-6 กิจการ 1:16-19 ซึ่งให้เห็นว่า ยูดาสมีโอกาสเหมือนกับสาวกคนอื่นๆ เขาเป็นผู้เลือกทางเดินของเขาเอง เขาเป็นคนหน้าซื่อใจคด คำถามต่อไปนี้จะช่วยให้เห็นบุคลิกของยูดาสดีขึ้น

- 1) ทำไมยูดาสจึงแพ้การทดลองได้ง่าย?
- 2) ยูดาสสนใจอะไรมากที่สุด?
- 3) ในกลุ่มสาวกหน้าที่ของเขาคืออะไร?
- 4) ยูดาสชอบช่วยเหลือคนยากจนจริงหรือ?
- 5) สาวกคนอื่นๆ ใหม่ๆ ยูดาสมินิสัยอย่างไร?
- 6) ความเกี่ยวข้องระหว่างฟาริสีและยูดาส ทำให้เราได้รู้ว่าฟาริสีและยูดาสเป็นอย่างไร?

ให้เขียนลักษณะของยูดาสบนกระดาน ขณะที่สนทนาถึงแต่ละข้อ

2. อธิษฐานหรือผลประโยชน์

พวกธรรมาจารย์และฟาริสีเป็นผู้นำในพระวิหารที่มีความละโมภ พวกเขาจะหาเงินได้ง่ายรวดเร็ว หากปล่อยให้ประชาชนเข้ามาในพระวิหาร และตั้งที่แลกเงินสำหรับคนต่างชาติ ทั้งยังมีรายได้มากขึ้น ถ้าให้พวกที่เรขายเข้ามาขายสัตว์เพื่อถวายบูชา แทนที่จะให้ประชาชนนำเครื่องบูชาเองอย่างที่พระเจ้าได้ทรงบัญชาไว้ (มัทธิว 21:12-13)

เหตุการณ์นี้เป็นตัวอย่างที่พระเยซูโกรธรุนแรงมากที่สุด ในพระคัมภีร์ใหม่พระวิหารนั้นสร้างขึ้นเพื่อเป็นที่นมัสการพระบิดา แต่พวกธรรมาจารย์และฟาริสีกลับมาทำให้เป็นที่ค้าขาย

คำถาม... ปัญหาของวัยรุ่น คือ ความอยากเป็นคนดังใช่ไหม? ให้เขาคิดถึงคนในพระคัมภีร์ที่เลือกจะสืดยชื่อต่อพะเจ้ามากกว่าการมีชื่อเสียง (เช่นดาเนียล) เราควรเอาอย่างเขาได้อย่างไร? ซึ่งให้ผู้เรียน

เห็นว่าความอยากดังเป็นผลมาจากการรักโลกและเป็นความเย่อหยิ่งอย่างหนึ่งเหมือนพวกฟาริสีและธรรมาจารย์

3. ไม่มีการแข่งขันเพื่อชื่อเสียง (มัทธิว 21:42-46)

บางครั้งมันเป็นการง่ายที่จะทำตามอย่างฝูงชนมากกว่าที่จะทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดี การทำตามอย่างสังคมนั้นไม่ช่วยอะไรมากนัก พระเยซูทรงทราบว่าคำสอนของพระองค์นั้นจะไม่ทำให้พระองค์เป็นที่นิยมของประชาชน เพราะคำสอนนั้นตรงไปตรงมาไม่เห็นแก่หน้าผู้ใด (มัทธิว 21:42)

พระองค์ตรัสอย่างนี้ เล็งถึงการที่พวกปุโรหิตและพวกฟาริสีปฏิเสธพระองค์ ถึงแม้ว่าเขาไม่ยอมรับพระองค์ พระเจ้าก็ได้ทำให้พระเยซูเป็น “ศิลามุมอก” หรือรากฐานแห่งอาณาจักรของพระเจ้า

พวกฟาริสีเข้าใจดีว่า คำตรัสของพระองค์หมายความว่าอย่างไร ซึ่งทำให้พวกเขาโกรธมากยิ่งขึ้น และต้องการจะจับพระเยซู แต่ก็ยังกลัวกลุ่มคนที่กำลังนิยมและติดตามพระองค์ “ผู้ใดล้มทับศิลานี้ ผู้นั้นจะต้องแตกหักไปแต่ศิลานั้นจะตกทับผู้ใด ผู้นั้นจะแหลกละเอียดไป” (มัทธิว 21:44)

หากพวกเขายอมรับพระองค์ ความหยิ่งผยองในชีวิตจะต้องถูกทำลายแตกหักไป แต่ในการที่พวกเขาปฏิเสธพระองค์ ทำให้พวกเขากลายเป็นกลุ่มที่ถูกทำลายไปจนแหลกละเอียด

เราคิดว่าคำตรัสดังกล่าวจะทำให้พระเยซูเป็นที่นิยมของผู้นำทางศาสนาใหม่? สำหรับพระเยซูแล้ว ความจริงสำคัญกว่าการที่จะเป็นผู้มีชื่อเสียง แล้วพระกิตติคุณมีความสำคัญต่อเรามากกว่าชื่อเสียงไหม? เราควรเอาอย่างพระเยซูคือก้าอย่างพระองค์

4. สิ่งที่เป็นจริง (มัทธิว 23:13,23-28)

ในสมัยพระเยซูคริสต์ หากคนในปาเลสไตน์ไม่ต้องการจะมีความเชื่อแบบฟาริสีหรือธรรมาจารย์ พวกเขาก็มีพระอื่นที่จะนมัสการ เพราะพวกโรมได้นำเอาเทพเจ้า เทพธิดาต่างๆมาเผยแพร่ และยังมีการนมัสการจักรพรรดิโรม ซึ่งหลายคนถือว่าเป็นพระเจ้าและมีอำนาจเหนือธรรมชาติ

นอกจากนั้นยังมีศาสนาอื่นซึ่งมาจากทางตะวันออกซึ่งศาสนาเหล่านี้ทำให้คนรู้สึกว่าคุณมีพระประจำตัว และจะมีชีวิตเป็นอมตะ อีกทั้งยังมีกลุ่มอื่นที่มีความเชื่อตั้งอยู่บนโหราศาสตร์ เวทมนตร์ โชคลาง หมอผี วิญญาณชั่ว มีหลายคนได้หลงงมงายในความเชื่อเหล่านี้ เราจะเห็นได้ว่าปัจจุบันคนเป็นอันมากยังหลงอยู่กับอำนาจชั่วดังกล่าว

ท่ามกลางความหลอกลวงของศาสนาต่างๆนั้นก็ยังมีศาสนายิวซึ่งพวกเขาเป็นคนที่พระเจ้า แต่ผู้นำอยู่ห่างไกลจากเป้าหมายฝ่ายวิญญาณ การที่พระเยซูทรงดำเนินเขา มีใช่เพราะเขาหลงจากทางแห่งความจริงเท่านั้น แต่ยังเป็นอุปสรรคให้คนอื่นไม่ได้เข้าสวรรค์อีกด้วย (อ่านมัทธิว 23:23-28 ให้ผู้เรียนลองพูดถึงพวกฟาริสีเป็นคำพูดของตนเอง)

ในสภาพการณ์เช่นนี้ พระเยซูพระบุตรของพระเจ้าได้เสด็จมา พระองค์ทรงมาพร้อมกับความจริงและความรัก ทรงเป็นคำตอบเดียวสำหรับผู้ที่แสวงหาความจริงในชีวิต พระองค์เท่านั้นที่จะประทานสันติสุขและความหวังใหม่ พระองค์เท่านั้นสามารถทำให้เราทุกคนสะอาดทั้งภายในและภายนอกได้

การพรางตัว มีสัตว์จำพวกหนึ่งที่สามารถเปลี่ยนสีตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกันตัวเอง เช่น กิ้งก่า จิ้งจก หมาป่า สัตว์เหล่านี้และซีให้ผู้เรียนได้เห็นความจริงว่า บางครั้งเราก็พรางตัวเข้ากับผู้อื่นเพื่อป้องกันตัวเอง การมีชีวิตที่แตกแยกออกมาเช่นนั้น อาจทำให้เราถูกหวาดระแวงได้

ดำเนินชีวิตในความจริง

พระเยซูทรงสอนไว้ว่า เราจะต้องเป็นคนจริงในทุกส่วนของชีวิต ต้นไม้ที่มีผลจะออกผล ต้นไม้หนามจะเป็นหนาม เราเป็นอย่างไรก็จะออกผลมาอย่างนั้น (มัทธิว 12:33) เราไม่สามารถแสดงการกระทำดีแต่ภายนอกตลอดไป เพราะจะมีปัญหาเกิดขึ้นแน่นอน เป็นไปได้ไหมที่เราจะ “สำแดงชีวิตจริง” เสมอ?

เป็นไปได้อย่างแน่นอน การอยู่อย่างถูกต้องมิได้ชำระการกระทำของเรา สิ่งที่ต้องชำระคือ สิ่งที่อยู่ภายในนั้นต่างหาก ซึ่งเป็นสิ่งที่พระเยซูทรงสอนพวกฟาริสี (มัทธิว 12:34-35) เราอาจหลอกคนทั้งหลายระยะหนึ่งได้ว่าเป็นคริสเตียน แต่ความรักของพระเยซูอยู่ในใจของเราจริงหรือไม่? หากไม่แล้ววันหนึ่งคนจะรู้ความจริงและวันนั้นเราจะเห็นว่าเหตุการณ์ทั้งหลายไม่เข้าข้างเราเลย คนจะไม่ไว้วางใจเราต่อไป

เราจะแน่ใจได้อย่างไรว่า การกระทำของเราเป็นสิ่งที่จริงใจ เคล็ดลับก็คือ ให้สิ่งที่ถูกต้อง ต้องมาจากข้างใน “จงชำระถ้วยชามภายในเสียก่อนเพื่อข้างนอกจะได้สะอาด” (มัทธิว 23:26)

จงเก็บพระคำของพระเจ้าไว้ในใจ ตั้งแต่วันนี้ ยิ่งเราอ่านและเรียนรู้ เชื่อในพระคำนั้นมากเท่าไร พระคำจะเปลี่ยนชีวิต ท่าทีของเรา และเราจะเป็นเหมือนพระเยซูยิ่งขึ้นทุกวัน (สดุดี 19:11)

หน้าาก แจกหน้าากแก่ผู้เรียนคนละอัน ให้เขาใส่หน้าากนั้น และแก้มแสดงตัวปลอมของเขาออกมา การอยู่หลังหน้าากเป็นการหลอกหลวงตนเองและผู้อื่นด้วย ให้แต่ละคนถอดหน้าากออก และจับมือกันอธิษฐานขอพระเจ้าให้เราไม่ใส่หน้าากต่อกัน

แบบฝึกหัดที่ 4 สู่สานฉาบปูนขาว

คำถามนำเพื่อการสนทนา

1. น้องๆคิดว่า สิ่งที่ได้ทำนั้นเป็นที่พอพระทัยพระเจ้าหรือไม่?
2. วิทยาไม่เป็นคริสเตียน การกระทำของใจมีผลอย่างไรต่อวิทยา?
3. สุดใจจะรู้สึกอย่างไรถ้าใจพยายามที่จะเป็นพยานเรื่องพระเจ้ากับเธอ?

จงตัดอักษรทุกๆ ตัวที่ 3 ออก รวมทั้ง - - ด้วย
จากนั้นเขียนคำที่เหลือลงในช่องว่างข้างล่าง
เราจะพบสิ่งที่พระเยซูทรงประกาศมาให้ทำ

เริ่มต้น! →

	เ	พ	ล	ร	า	ส	ะ	ว	ณ	
ก	เ	ท	ห	ย	ด	ย	ด	ธ	ล	ง
ช	ณ	ล	ง	แ	จ	ะ	ส	ด	อ	นิ
ญ	ว	น	บ	ท	อ	ที่	1	3	ง	ด
ง	ด	า	4					8	:	ญ
ธ	ว	ี	ก	3				บ	ก	ญ
อ	บ	ริ	ล	น	ธ	ช	ี	ก	ม	ย
ด	อ	ค	ก	ด	มี	1	ที่	ณ	น	ด
ฟ	ะ	จ	ะ	น	ช	ี	ด	ว	ด	ช
										ก
										ย

ชีวิตของพระเยซู

ไม่มีใครในโลกเป็นเหมือนพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงมีแผนอันแน่นอนที่จะช่วยเหลือผู้เชื่อในพระองค์ พระองค์ทรงเข้าใจความต้องการทั้งทางจิตวิญญาณ และทางร่างกายของมนุษย์ ทรงรู้ว่าคนเราไม่ได้ต้องการเฉพาะเรื่องฝ่ายวิญญาณเท่านั้น แต่มีความต้องการทางร่างกายและทางอารมณ์ด้วย พระเยซูได้ทำการช่วยเหลือชาวโลกประมาณ 2,000 ปีที่ผ่านมาแล้ว และพระองค์จะทรงช่วยเหลือเราทุกคนในปัจจุบันเช่นกัน

เมื่อครูเตรียมสอนบทเรียนนี้ ขอให้นึกถึงความต้องการของผู้เรียนในชั้นด้วย เขาอาจมีปัญหานี้หนักเกินที่จะรับได้ เขาอาจเป็นวัยของการพัฒนาบุคลิกของตนเอง และเริ่มที่จะเข้าใจผู้อื่น เมื่อครูเห็นปัญหาชัดเจน ขอให้หาเอาความจริงจากพระคัมภีร์ซึ่งอยู่ในบทเรียนมาประยุกต์ใช้ในชีวิตของพวกเขา

บทเรียนต่อไปนี้ ครอบคลุมเนื้อหาเป้าหมายของพระเจ้า ในการส่งพระเยซูมาในโลก การต่อสู้กับการทดลองของพระองค์ รวมทั้งเรื่องราวต่างๆจากพระคัมภีร์ กฎด้านจิตวิญญาณ เนื้อหาของบทเรียนจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาของมนุษย์ การอภัย ความหวัง การทดลอง ความกลัว ความไม่ไว้วางใจ สิทธิอำนาจและการยอมจำนน

ขณะที่ครูสอนขอให้ระลึกถึงพระเยซูคริสต์ ให้เลียนแบบพระองค์ พระองค์ทรงสอนโดยให้ผู้คนได้ใช้ความคิด พระองค์ทรงนำเข้าไปสู่กระบวนการเรียนรู้ นี่เป็นเหตุผลที่ทำให้คำอุปมาของพระองค์เกิดผล พระองค์ใช้ตัวอย่างจากสิ่งที่ผู้ฟังคุ้นเคย ถึงแม้พระองค์ทรงเป็นครูและนักพูดที่ยิ่งใหญ่ แต่พระองค์ทรงทราบว่าการเรียนรู้จะไม่เกิดผลด้วยคำพูดแต่อย่างเดียว จำเป็นที่ผู้ฟังจะมีส่วนร่วมในการสังเกต และการปฏิบัติด้วย ดังนั้นขอให้ครูใช้กิจกรรมที่บทเรียนนี้แนะนำในชั้นเรียนบ้าง เพื่อช่วยเสริมความเข้าใจของผู้เรียน

กุญแจสำคัญที่จะช่วยในการสอนให้เกิดผล นอกจากการเตรียมบทเรียนและกิจกรรมอย่างดี คือ ความกระตือรือร้นของครูในการสอน หัวข้อนี้ขอให้ครูรู้ว่า เรื่องที่สอนเป็นเรื่องที่น่าสนใจ น่าติดตาม น่าเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยส่งความรู้สึกอยากเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้อีกด้วย

บทที่ 5 เวลาอันเหมาะสม

เป้าหมาย	ให้ผู้เรียนได้เข้าใจพระประสงค์ของพระเจ้าในการส่งพระเยซูคริสต์ลงมาในโลก และให้ผู้เรียนขอบคุณพระเจ้า
ข้อพระคัมภีร์	มัทธิว 1:20-23, ยอห์น 3:16-17, กาลาเทีย 4:4-5, ทิตัส 2:11-14, ฮีบรู 1:1-2.
ข้อควรจำ	แต่เมื่อครบกำหนดแล้ว พระเจ้าก็ทรงใช้พระบุตรของพระองค์มา เพื่อให้เราได้รับฐานะเป็นบุตร (กาลาเทีย 4:4-5)
อุปกรณ์	หนังสือศัพทานุกรมพระคัมภีร์ หนังสืออธิบายพระคัมภีร์ แบบฝึกหัด พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

เขียนคำว่า “บาป” และ “ความผิดพลาด” ลงบนกระดาน และให้ผู้เรียนเลือกว่า จากข้อความต่อไปนี้ ข้อใดเป็นความผิดพลาด ข้อใดเป็นความบาป

- 1) โกงในการสอบ
- 2) ทำหนังสือเรียนหล่นในห้องเรียน
- 3) ตั้งใจกลับบ้านตึกกว่าที่พ่อแม่ห้าม
- 4) ใส่ถุงเท้าสีขาวข้างข้างหนึ่ง สีน้ำตาลข้างหนึ่ง
- 5) กินข้าวมากจนไม่มีที่เหลือสำหรับขนม

สนทนากันว่าเหตุใดบางอย่างเป็นบาป บางอย่างเป็นเพียงความผิดพลาด ช่วยให้ผู้เรียนได้เห็น ว่า บาปนั้นเป็นเรื่องใหญ่กว่าความผิดพลาดมากๆ

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

จากเวลาที่อาดัมและเอวาได้กินผลไม้แห่งการรู้ดีรู้ชั่วเป็นต้นมา มนุษย์กลายเป็นคนบาปและเนื่องจากความบาปนั้น เขาต้องถูกแยกจากพระเจ้า แต่พระเจ้ายังทรงรักและทรงต้องการอยู่ใกล้ชิดมนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้าง พระองค์ได้เตรียมแผนการที่จะแก้ปัญหานี้ (อ่านยอห์น 1:1-5)

พระเจ้าทรงต้องการที่จะส่งแสงสว่างแห่งความรักของพระองค์เข้ามาในที่มืดแห่งความบาป พระเยซูทรงเป็นผู้เดียวที่สามารถนำชีวิตและแสงสว่างกลับมายังโลกได้

1. แผนการของพระเจ้า (มัทธิว 1:20-23 ยอห์น 3:16-17 ฮีบรู 1:1-2)

หากเราเคยร่วมกันวางแผนสำหรับงานใหญ่ๆ เราจะรู้ว่าการจัดการสิ่งต่างๆไม่ใช่เรื่องง่ายเลย อย่างเช่น การเตรียมพิธีสมรสจะต้องมีการจัดสถานที่ การเชิญแขก การเตรียมเสื้อผ้าเจ้าบ่าว – เจ้าสาว การเตรียมผู้ที่จะเข้าช่วยในการประกอบพิธี เตรียมดอกไม้ คนจัดดอกไม้ และยังมีภารกิจก่อนถึงงานจริง นอกจากนั้นก็ยังมีทะเบียนสมรส แหวนแต่งงาน ฯลฯ งานสมรสต้องเตรียมหลายอย่างให้เราลองมาคิดถึงการเตรียมส่งพระเยซูมายังโลกเพื่อช่วยรักษาบาดแผลแห่งความบาป และการนำพระบิดากับบุตรทั้งหลายของพระองค์มาคืนดีกันอีกครั้ง จะต้องมิงานในการตระเตรียมมากกว่างานสมรสสักเท่าใด

มีหลายคนเข้ามามีส่วนในงานนี้และการเตรียมนั้นใช้เวลาหลายปี แต่ในที่สุดเวลาที่เหมาะสมก็มาถึง (ฮีบรู 1:1-2) พระเยซูได้เสด็จมาเพื่อนำการอภัยบาป พระเจ้าได้สรุปแผนการของพระองค์ไว้ในพระธรรมยอห์น 3:16 ขอให้เราอ่านและใคร่ครวญถึงความหมายของพระธรรมข้อนี้

ถอดความ ให้เขียน ยอห์น 3:16 ด้วยสำนวนของตนเอง และเอามาอ่านหน้าชั้น สัก 2-3 สำนวน จุดสำคัญ 3 ข้อ คือ *ประการแรก* พระเจ้าทรงรัก ถึงแม้ว่ามนุษย์จะหันหลังให้กับพระองค์ ยอมให้บาปครอบงำชีวิต พระองค์ก็ยังทรงรัก นี่เป็นความรักแท้จริง คือ ความรักที่ไม่มีเงื่อนไข *ประการที่สอง* พระเจ้าทรงให้ พระเจ้ามิได้ประทับอยู่บนพระที่นั่งและพอพระทัยกับความรักที่พระองค์ทรงมีให้แก่มนุษย์ ผู้เป็นคนบาป แต่พระองค์ทรงพร้อมที่จะให้ของดีที่สุดและมีค่ามากที่สุดแก่เรา นั่นคือ พระบุตรองค์เดียวของพระองค์ *ประการที่สาม* พระเจ้ามิได้เห็นแก่พระองค์เอง การอภัยบาปของพระองค์ มิได้เพื่อประโยชน์ของพระองค์ แต่ทรงต้องการให้มนุษย์เป็นอิสระจากภาระแห่งความบาป พระองค์ทรงต้องการที่จะให้เรามีชีวิตนิรันดร์ ที่ปราศจากความผิด พระเยซูมิได้มาเพื่อพิพากษาอย่างน่ากลัว แต่พระองค์ทรงนำชีวิตนิรันดร์และความรักมาให้ นั่นเป็นแผนการของพระเจ้า เป็นความจริง มีเป้าหมายชัดเจน พระเจ้าทรงวางแผนอย่างรอบคอบ และเมื่อทุกสิ่งพร้อมพระองค์ก็ทรงส่งพระเยซูมา (อ่านมัทธิว 1:20-23)

คำพยากรณ์และพระเยซู หากคำพยากรณ์ที่เล็งถึงพระเยซู อีสยาห์ 42:7, 61:1-3 คำพยากรณ์เหล่านี้เป็นส่วนของการเตรียมให้พระเยซูเสด็จมาในโลก

2. ทางแก้ปัญหา (ทิตัส 2:11-14)

พระเจ้ามิได้ทรงส่งพระเยซูมาในโลกอย่างทันทีทันใด พระองค์ต้องทรงเตรียมการหลายประการ

- 1) พระองค์ทรงส่งพระบุตรของพระองค์มายังบุคคลที่พระองค์ทรงเลือกไว้ล่วงหน้า
- 2) พระองค์ประทานดินแดนให้คนเหล่านั้น
- 3) พระองค์ทรงควบคุมสภาวะทางการเมือง

ความต้องการผู้นำของชาวยิวและการที่โรมได้ส่งผู้ปกครองมาดูแลพวกเขา ทำให้การเสด็จมาของพระเยซูเป็นไปได้ และประสบความสำเร็จ แม้แต่ความตายด้านทางจิตวิญญาณของพวกยิวหลายคนก็ช่วยเป็นการดึงดูดความสนใจของผู้คนมายังพระเยซูเอง

พระเยซูมิได้เสด็จมาเพื่อสร้างความเป็นมิตรและพยายามมีอิทธิพลเหนือประชาชน พระองค์มาเพื่อจะอภัยความบาป และนำคนของพระเจ้าเข้ามาสู่ครอบครัวของพระองค์ (อ่านยอห์น 10:7-18 แล้วเขียนบนกระดานว่า “พระเยซูได้ตรัสถึงการเสด็จมาของพระองค์อย่างไร?”)

- 1) นำชีวิตครบบริบูรณ์มาให้เรา (ข้อ 10)
- 2) มอบชีวิตของพระองค์ (ข้อ 11,15,17,18)
- 3) เลี้ยงดูคนของพระองค์ (ข้อ 14)

ยอห์น 10:16 ซ้ำให้เห็นความจริงอันสำคัญ แม้ว่าพระเจ้าได้เลือกสรรพวกยิวให้เป็นประชากรพิเศษของพระองค์ แผนการของพระองค์ก็คือ เพื่อจะช่วยเหลือมนุษย์ทุกคน ถึงแม้ว่า พระเยซูได้เสด็จไปหาพวกยิวก่อน แต่พระองค์ก็ประกาศว่า พวกเขามีเชื้อชาติเดียวที่จะได้รับพระคำของพระองค์ (อ่านทิตัส 2:11,12,14)

พระเจ้าทรงให้โอกาสกับทุกคน ถึงแม้ว่าเราจะมีคามผิดพลาด ไม่สมบูรณ์แต่สิ่งสำคัญ คือ เราทุกคนมีโอกาสในการรับการอภัยบาปจากพระเยซูเหมือนกัน ไม่ว่าเราจะเป็นใคร เราสามารถขอให้พระเยซูชำระเราและรับเราไว้เป็นบุตรของพระเจ้า การเสด็จมาของพระเยซูเป็นหลักประกันว่า เราทุกคนมีโอกาสนั้น

3. พระเจ้าทรงรับเป็นบุตร (กาลาเทีย 4:4-5)

ค้นคว้าเกี่ยวกับการรับเป็นบุตรของชาวยิว และความแตกต่างของการรับเป็นบุตร ระหว่างยิวกับคนต่างชาติรวมทั้งเรื่องการรับมรดกด้วย (ค้นคว้าจากศัพท์พจนานุกรมพระคัมภีร์, หนังสืออธิบายพระคัมภีร์)

เคยคิดบ้างไหมว่า การรับเป็นบุตรนั้นประเสริฐขนาดไหน? หากเราอยู่ในโลกนี้แต่เพียงลำพังโดยไม่มีพ่อแม่ที่รักและห่วงใย และการที่จะได้อยู่ในครอบครัวอันอบอุ่น เป็นเพียงความฝันเท่านั้นจะเป็นเช่นไร?

เราทุกคนอยู่ในฐานะนั้นในสายพระเนตรของพระเจ้า ในด้านจิตวิญญาณเราไม่มีพ่อ เราหลงทางอยู่อย่างลำพังในโลก แต่เหตุการณ์อันอัศจรรย์ได้เกิดขึ้น และได้เปลี่ยนแปลงสถานการณ์ทั้งสิ้นในเวลาที่กำหนดไว้ เพื่อพระเจ้าได้ทรงส่งพระบุตรของพระองค์ลงมา (อ่านกาลาเทีย 4:4-5)

เมื่อเราต้องการพระเยซู พระองค์ก็ได้เสด็จมา พระองค์มิได้มาเพื่อสร้างกฎเกณฑ์ในการดำเนินชีวิต แต่พระองค์มาเพื่อให้เรามีชีวิตที่ครบบริบูรณ์ เมื่อเรามาเป็นคริสเตียนเท่ากับเราได้รับความรักของพระคริสต์และกลายเป็นบุตรของพระองค์ เป็นทายาทแห่งพระบิดาและเป็นทายาทร่วมกับพระเยซูคริสต์ (โรม 8:16-17) ทุกสิ่งที่เป็นของพระเจ้ก็เป็นของเรา

ดำเนินชีวิตในความจริง

สมมติว่า เรารู้สึกไม่สบายจึงไปหาแพทย์ และแพทย์ได้ตรวจร่างกายอย่างละเอียด ผลการตรวจที่ออกมาดูไม่น่าพึงใจเลย เพราะแพทย์บอกว่าเรามีโรคร้ายถึงตาย เราจะคิดอย่างไร? โกรธหรือสิ้นหวัง? เรารู้สึกต้องการอะไรในเวลานั้น? คนส่วนใหญ่ต้องการความหวัง หวังให้ผลการตรวจที่ออกมาดูนั้นผิดพลาด หวังว่าจะมีทางแก้ไขถึงแม้จะมีโอกาสเพียงน้อยนิดก็ตาม

เราอยู่ในสถานการณ์นั้น ปัญหาของเรามีได้อยู่ที่ความเจ็บป่วย แต่เป็นปัญหาใหญ่ซึ่งนำไปสู่ความตาย โรคนั้น คือ บาป ผลการตรวจโรคของเราอยู่ใน โรม 3:23 “เพราะว่าทุกคนทำบาปและเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า” แต่โอกาสที่จะรอดชีวิตบันทึกอยู่ใน โรม 6:23 “ค่าจ้างของความบาปคือความตาย...แต่ของประทานจากพระเจ้าคือชีวิตนิรันดร์ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา”

แต่ยังมีความหวัง...และความหวังเป็นสิ่งที่ทำให้คริสเตียนนั้นแตกต่างจากคนอื่นในโลก พระเจ้าทรงสัญญาที่จะให้การอภัยบาปและชีวิตนิรันดร์แก่เรา เราสามารถรับพระสัญญานั้นในวันนี้ รับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดแล้วหรือยัง? พระองค์ทรงเป็นเจ้านายในชีวิตของเราหรือเปล่า? หากพระองค์มิได้เป็นเช่นนั้น ก็เพียงแต่เราจะทูลเชิญพระองค์ให้เข้ามาในใจ พระองค์ก็จะเป็นพระเจ้าของเราในวันนี้

แบบฝึกหัดที่ 5 เวลาอันเหมาะสม

1. มนุษย์มีปัญหาใหญ่ เป็นโรคร้าย
ที่ไม่มีใครสามารถรักษาได้ ?? โรม3:23

“.....
.....
.....”

2. ปัญหาหนักแค่ไหน ? โรม
6:23 ก. “.....

.....
.....
.....”

3. วิธีรักษาที่ถูกต้องนั้นทำ
อย่างไร?? โรม 6:23 ข. “.....

.....
.....
.....”

จงหาประโยคที่ซ่อนอยู่ โดยเดินไป
ตามลูกศร และเมื่อพบอักษร ผ,ส
,ม, ให้ตัดทิ้งไป

คำเฉลย
.....
.....
จากพระธรรม

ด	ป	จ	พื	เ	ม	ป	จ	อ	ธ	ล
อ	ล	ที่	อ	ม	ธ	ดี	ข	ว	จ	
ม	ว	ข	ช	อ	จ	ไ	ธ	ณ	จ	ธ
ธ	จ	อ	ล	ดี	ก	จ	ธ	ค	ข	ข
ที่	ไ	ย	ว	ม	อ	จ	เ	ธ	ธ	เ

บทที่ 6 การเริ่มต้นที่แปลก

เป้าหมาย	เพื่อหนุนใจให้ผู้เรียนรู้จักพระวาทะและใช้พระวาทะของพระเจ้าและฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณในการเอาชนะการทดลอง
ข้อพระคัมภีร์	มัทธิว 4:1-11 ลูคา 4:16-32 กิจการ 1:8 เอเฟซัส 3:14-19 ฮีบรู 2:16-18
ข้อควรจำ	อ้ายซาตาน จงไปเสียให้พ้น เพราะพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า จงกราบนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่าน และปรนนิบัติพระองค์แต่ผู้เดียว (มัทธิว 4:10)
อุปกรณ์	อุปกรณ์สำหรับวาดรูป กระดาษ แบบฝึกหัดบทที่ 6 พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

ให้ทุกคนเอาของลงมาจากโต๊ะให้หมด!! แล้วเอากระดาษและปากกาเตรียมให้พร้อม ถ้าครูที่โรงเรียนเริ่มต้นการสอนในลักษณะนี้ เราก็คงรู้ทันทีว่าครูกำลังจะทำอะไร หากเราเตรียมตัวมาล่วงหน้าก็ไม่มีปัญหาอะไร แต่ถ้าไม่ได้อ่านหนังสือมา เราก็คงรู้สึกแย่มากๆ

ไม่ว่าเราจะได้เตรียมตัวมาพร้อมหรือไม่ก็ตาม เราต้องทำข้อสอบและพิสูจน์ตัวเองว่ามีความเข้าใจในบทเรียนที่ผ่านมา ข้อสอบอาจจะยาก เราอาจรู้สึกว่ามันไม่ยุติธรรมเลย แต่เราก็ต้องทำให้ดีที่สุด

คำถาม...คุณครูให้นักเรียนสอบเพื่ออะไร?

- 1) เพื่อให้นักเรียนท้อแท้?
- 2) เพื่อวัดความสามารถของนักเรียน?
- 3) เพื่อจะรู้ว่าในห้องนั้นใครฉลาดที่สุด ใครโง่ที่สุด
- 4) เพื่อไม่ปล่อยให้เสียเวลาให้เสียไป ดีกว่าอยู่เปล่าๆ

ข้อสอบในโรงเรียนไม่ใช่การทดสอบอย่างเดียวที่เราเจอ บางทีพ่อแม่อาจทดสอบเราเพื่อจะดูว่าท่านวางใจเราได้หรือไม่ ยกตัวอย่างเช่น แทนที่ท่านจะให้เงินเราประจำวัน ท่านอาจให้เป็นเดือนและให้เราควบคุมการใช้จ่ายเอง เป็นต้น ท่านต้องการรู้ว่า เราโตเป็นผู้ใหญ่พอที่จะควบคุมตนเองและช่วยตนเองได้หรือไม่

ไม่ค่อยจะมีใครชอบการทดสอบ การทดสอบทั้งหลายเหมือนกับจะพูดกับเราว่า “ฉันจะประเมินค่าของคุณจากความสามารถในการทำข้อสอบเหล่านี้” ซึ่งทำให้เรารู้สึกเครียด แต่เราจะต้องจำไว้ว่าในทุกครั้งที่เราทำข้อสอบเราจะต้องทำให้ดีที่สุด

เราจะพบการทดสอบตลอดชีวิตของเรา ซึ่งเราอาจจะไม่ชอบการทดสอบเหล่านั้น แต่เราต้องเรียนรู้ที่จะเผชิญกับการทดสอบ ทางหนึ่งที่จะช่วยให้เราเผชิญกับมันได้ ก็โดยการที่เรารู้ว่า เรามีได้อยู่

ตามลำพัง แม้เราอาจคิดว่า ไม่มีใครสนใจ แต่พระเจ้าทรงห่วง เราเป็นลูกของพระองค์และพระองค์ทรงรักเรา เราสามารถไปหาพระองค์และขอความช่วยเหลือจากพระองค์ได้ พระเจ้าจะไม่ทรงทำการอัศจรรย์และให้คำตอบกับเราโดยที่เราไม่ได้เรียนรู้อะไรเลย พระองค์ทรงช่วยให้เราจำสิ่งที่เราเรียนรู้มาแล้ว และให้เรามีความมั่นใจในความสามารถของตัวเอง จงขอให้พระองค์ช่วยเรา เมื่อเราพบการทดสอบครั้งต่อไป

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

เราอยากเรียนเป็นเวลาถึง 30 ปีเพื่อการทดสอบครั้งใหญ่เพียงครั้งเดียวไหม? เราทุกคนคงไม่ได้ทำอย่างนั้น แต่พระเยซูทรงผ่านประสบการณ์นั้นมาแล้ว พระองค์ทรงเตรียมตัวเป็นเวลา 30 ปี ก่อนที่จะทรงเริ่มพระราชกิจของพระองค์ เรารู้ว่าอย่างน้อยจากเวลาที่พระองค์ทรงอายุ 12 พรรษา พระองค์ทรงทราบว่า พระองค์จะต้องทรงเตรียมตัวให้พร้อมเพื่อพระราชกิจนั้น (อ่าน ลูกา 2:41-52)

พระเยซูต้องเรียนพระคัมภีร์เหมือนกับเด็กชายชาวยิวทั่วไป เข้าเรียนในธรรมศาลา และเรียนพระคัมภีร์เดิมแน่นอนที่ว่าพระองค์ทรงเข้าใจบทเรียนของพระองค์เป็นอย่างดี เรารู้ได้จากการที่พระองค์ทรงทำให้พวกผู้นำศาสนาประหลาดใจ เมื่อได้พูดคุยกับพระองค์

1. การทดสอบ (ฮีบรู 2:16-18)

หลังจากที่พระเยซูทรงเยี่ยมพระวิหาร เมื่อพระองค์ทรงมีอายุ 12 พรรษา พระคัมภีร์มิได้บันทึกพระราชกิจของพระองค์เลย จนกระทั่งพระองค์ทรงพบกับยอห์นเพื่อรับบัพติศมา (มัทธิว 3:13-17) การบัพติศมาเป็นเครื่องหมายทางจิตวิญญาณ แสดงถึงการที่พระเจ้าทรงยอมรับพระเยซู และเป็นเหมือนกับพิธีรับปริญญาด้วย เป็นการแสดงว่าพระเยซูทรงพร้อมที่จะกระทำพระราชกิจที่พระเจ้าทรงกำหนดให้พระองค์

บางครั้งเราอาจสงสัยว่า พระเยซูทรงรู้ถึงความทุกข์ และความลำบากของเราหรือไม่ พระองค์ทรงเข้าใจเรา เมื่อเราต้องเผชิญกับการทดสอบหรือการทดลองหรือเปล่า การต่อสู้ดิ้นรนที่เราต้องพบที่โรงเรียนนั้นเป็นเรื่องใหญ่ แต่พระองค์ทรงเข้าใจ เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า ยิ่งกว่านั้นพระเยซูทรงรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของเรา เมื่อพระองค์ทรงอยู่ในโลกนี้ พระองค์ทรงต้องพบกับประสบการณ์อย่างที่เราพบ ฉะนั้นเราจึงมั่นใจว่าพระเจ้าทรงรู้และเข้าใจเราดีที่สุด (อ่านฮีบรู 2:16-18)

ใช่แล้ว พระเยซูทรงทราบว่าเราต้องเผชิญกับปัญหาอะไร พระองค์ทรงช่วยเราได้ เพราะพระองค์ก็เคยผ่านการทดลองอย่างที่เราพบมาแล้ว

พระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้เสด็จลงมา เมื่อพระเยซูรับบัพติศมาในน้ำแล้ว ทรงนำพระองค์ไปยังถิ่นทุรกันดาน เพื่อเผชิญการทดลองจากซาตานผู้ซึ่งต้องการให้พระองค์พ่ายแพ้

พระเยซูต้องตัดสินใจพระทัยอย่างที่เราก็ต้องตัดสินใจ เมื่อเราเผชิญสถานการณ์ร้าย พระองค์ผจญกับการทดลองในฐานะทรงเป็นมนุษย์ไม่ใช่พระเจ้า และการที่พระองค์ทรงผ่านการทดลองได้ ก็เป็นเครื่องแสดงว่าเราก็สามารถทำได้เช่นกัน

2. อ่านาจอแห่งพระวจนะ (มัทธิว 4:1-11 ลูคา 4:16-32)

การอ่านตอบรับ ให้ผู้เรียน 3 คนออกมาอ่านพระธรรมมัทธิว 4:1-11 โดยให้อ่านออกความรู้สึกอย่างละคร คนหนึ่งเป็นคนบรรยาย คนหนึ่งอ่านตอนของมาร และอีกคนอ่านตอนของพระเยซู

จากการเตรียมตัวของพระเยซู ก็มีการนำมาใช้จริงๆ พระองค์ได้ใช้พระวจนะของพระเจ้าเอาชนะซาตาน พระองค์ทรงตอบโต้มันด้วยพระวจนะที่ทรงเรียนมาตั้งแต่เด็ก ทุกครั้งที่ซาตานพยายามโจมตีพระองค์ พระเยซูจะตรัสว่า “มีพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า”

ซาตานทดลองพระเยซูครั้งแรกว่า “ถ้าท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้า จงสั่งก้อนหินเหล่านี้ให้กลายเป็นพระกระยาหาร” (มัทธิว 4:3) แต่พระเยซูตรัสตอบว่า “มีพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า มนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วยอาหารสิ่งเดียวหามิได้ แต่บำรุงด้วยพระวจนะทุกคำซึ่งออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า” (มัทธิว 4:4)

ในการทดลองครั้งที่สอง ซาตานใช้วิธีที่ฉลาดมาก

คำถาม...ซาตานมีแผนอะไรในครั้งนี้? (อ่านมัทธิว 4:6 และอีกคนอ่าน สดุดี 91:11-12) คราวนี้มันใช้ข้อพระคัมภีร์ซึ่งเป็นอาวุธของพระเยซูมาดักพระองค์ มันแน่ใจว่ากลยุทธ์นี้จะได้ผลแน่ แต่พระเยซูทรงตอบโต้ด้วยพระธรรมจากอพยพ 6:16 “อย่าทดลองพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของท่าน”

คำถาม...เราคิดว่าคำตอบของพระเยซูทำให้ซาตานรู้สึกอย่างไร? (ให้ตอบ 2-3 คน) และแล้วมันก็ใช้ความพยายามครั้งสุดท้าย ทดลองพระองค์ด้วยการที่จะมอบอาณาจักรแห่งโลกนี้ให้มัน ขอเพียงให้พระเยซูยกมกราบมันสักการมันเท่านั้น แต่พระเยซูมิได้ยอมมัน คำตอบของพระองค์ทำให้การทดลองสิ้นสุดลง (มัทธิว 4:10)

และพระคัมภีร์ได้บันทึกไว้ว่า ฟีรัยนั้นได้ละพระองค์ไปและทูตสวรรค์ได้มาปรนนิบัติพระองค์ พระเยซูทรงใช้ฤทธิ์แห่งพระวจนะปกป้อง พระองค์จึงไม่พ่ายแพ้การทดลอง แม้ว่าพระองค์จะทรงเหนื่อยอ่อน เพราะอยู่ในสภาพที่หิวกระหาย แต่พระองค์ก็มีได้แพ้การทดลองเลย

การถอดความ อ่าน ฮีบรู 4:12 ให้ผู้เรียนฟังและให้เขาเขียนใหม่เป็นสำนวนของเขาเอง

3. ฤทธิ์อำนาจแห่งพระวิญญาณ (เอเฟซัส 3:14-19 กิจการ 1:8)

พระเยซูยังทรงมีพลังอีกอย่างที่จะช่วยให้พระองค์ชนะการทดลอง พลังนั้นเรามองไม่เห็นแต่เต็มไปด้วยฤทธิ์เดช นั่นคือ พลังแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์ทรงทำงานร่วมกับพระคำของพระเจ้า ทรงทำงานใกล้ชิดกับพระคำจนยากที่เราจะแยกทั้งสองออกจากกัน อาจารย์เปาโลได้อธิบายการทำงานของ

พระองค์ใน เอเฟซัส 6:17 ว่า “จงเอาความรอดเป็นหมวกเหล็กป้องกันศีรษะ และจงถือพระแสงแห่งพระวิญญาณ คือ พระวจนะของพระเจ้า”

เราแสวงหาฤทธิ์เดชของพระวิญญาณได้พระองค์ทรงเป็นอาวุธจำเป็นในสงครามที่เรากำลังต่อสู้ อยู่ สงครามนั้นคือความบาป เราจะชนะสงครามได้ เมื่อเราฟังเสียงของพระองค์และให้พระองค์ทรงสอนเราด้วยพระคำของพระเจ้า (อ่าน เอเฟซัส 3:14-19)

การสนทนา เมื่อผู้เรียนอ่านเอเฟซัส 3:14-19 แล้วจึงถามคำถามต่อไปนี้

- 1) อาจารย์เปาโลอธิษฐานเผื่ออะไร? (ข้อ 16)
เพื่อพระเจ้าจะประทานริ้วแรงฝ่ายจิตใจ
- 2) เหตุใดท่านจึงต้องกังวล? (ข้อ 17)
เพื่อพระเจ้าจะสถิตในใจโดยความเชื่อ
- 3) อะไรคือเป้าหมายสำคัญ? (ข้อ 18-19)
เพื่อเขาจะได้เข้าใจและรู้ถึงความรักของพระคริสต์
- 4) การรู้จักความรักของพระคริสต์ก่อให้เกิดผลอย่างไร? (ข้อ 19)
เขาจะเข้าสู่ความไพบูลย์ในพระคริสต์

เมื่อพระเยซูทรงอยู่ในโลก พระองค์ทรงฟังพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเยซูทรงจำเป็นที่จะติดต่อกับใกล้ชิดกับพระวิญญาณเสมอ ภายหลังจากต่อมา เมื่อพระองค์จะเสด็จสู่สวรรค์ พระองค์ทรงสัญญาแก่เหล่าสาวกว่า พระองค์จะประทานฤทธิ์เดชอย่างที่เราองค์ทรงมี (อ่านกิจการ 1:8)

พระเยซูได้ทรงส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์มาเพื่อช่วยเรา เราไม่ได้อยู่แต่เพียงลำพังในขณะที่เราต้องเผชิญกับการทดลอง

ดำเนินชีวิตในความจริง

ไม่มีใครชอบการทดลอง พระเยซูเองทรงถูกทดลองซ้ำแล้วซ้ำเล่า แต่พระองค์ทรงมีชัยชนะเหนือการทดลองเหล่านั้น แล้วเราจะเผชิญกับการทดสอบหรือการทดลองที่ผ่านเข้ามาในชีวิตอย่างไร? บางทีเราอาจอยากที่สู้กับมันด้วยกำลัง ความสามารถของเรา ถ้าเป็นเช่นนั้น เราจะแพ้อย่างแน่นอน

อาวุธสงคราม แจกกระดาษ และสีเมจิก ให้ผู้เรียนวาดอาวุธที่เขาจะใช้ต่อต้านการทดลอง หลังจากที่เขาเสร็จแล้ว ให้จับคู่กันคุยถึงภาพที่แต่ละคนวาด

ยากอบมีวิธีสู้กับการทดลอง ท่านเขียนไว้ในหนังสือ ยากอบ 1:2-4 ว่า “ดูก่อนพี่น้องของข้าพเจ้า เมื่อท่านทั้งหลายประสบความทุกข์ยากลำบากต่างๆ ก็จงถือว่าเป็นเรื่องน่ายินดี เพราะท่านทั้งหลายรู้ว่าการทดลองความเชื่อของท่านนั้น ทำให้เกิดความหนักแน่นมั่นคง และจงให้ความมั่นคงนั้นบรรลุลผลอันสมบูรณ์ เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เป็นคนดีพร้อมมีคุณสมบัติครบถ้วน ไม่มีสิ่งใดบกพร่องเลย”

นี่คือคำสัญญาที่สำคัญ ซึ่งครั้งต่อไปเมื่อเราต้องเผชิญกับการทดลอง จงจำไว้สามประการ

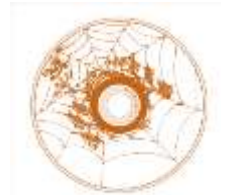
- 1) เรามีอาวุธ 2 ชนิด ในการสู้กับการทดลองนั้น คือ พระคำของพระเจ้า และพระวิญญาณของพระองค์ แต่อาวุธทั้งสองจะใช้ได้ผลก็ต่อเมื่อ มีการเตรียมตัวร่วมกับอาวุธไว้ล่วงหน้า
 - 2) การทดลอง เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นชั่วคราวช่วยยาม มันมิได้มีตลอดไปเป็นนิตย์ (มัทธิว 4:11)
 - 3) หลังจากการทดลองผ่านพ้นไป และเรามีชัยชนะเท่ากับเรากำลังก้าวสู่ความเจริญฝ่ายวิญญาณอีกขั้นหนึ่ง
- แต่บางคนอาจยังไม่ได้รับเอาพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอด ขอเชิญให้รับพระองค์ในวันนี้ เมื่อเราได้มอบชีวิตทั้งสิ้นแด่พระองค์ เราก็จะสามารถมีชัยชนะเหนือการทดลอง และมีชีวิตแห่งชัยชนะเสมอไป

แบบฝึกหัดที่ 6 “การเริ่มต้นที่แปลก”

ถ้าเราเองพบการทดลองแบบเหตุการณ์

** จับคู่ การทดลองกับวิธีการแก้ไขปัญหาจากในพระคัมภีร์

- 1. เราทำจานแก้วราคาแพงของคุณแม่แตก... จึงรีบเก็บไปทิ้ง วันหนึ่งคุณแม่ตามหาจานแก้วนั้น เราเลยทำเป็นไม่รู้ไม่เห็น
- 2. เราอยู่ที่สวนสาธารณะกับเพื่อนๆ แล้วเพื่อนก็ยื่นบุหรี่ยี่ห้อที่เราโปรดด้วยความเต็มใจและกล่าวคำว่า “ขอบคุณ”
- 3. เราออกไปเที่ยวกับเพื่อน จวนจะค่ำถึงเวลาที่ต้องกลับบ้าน แต่ แหม ! บรรยากาศดีอย่างนี้ ขออยู่ต่อสักพักดีกว่า
- 4. ในร้านขายซีดีอัลบั้มเพลงแห่งหนึ่ง ฉันเห็น:ซีดีของศิลปินคนโปรด ที่อยากได้มากๆ มองซ้ายมองขวาไม่มีคนอยู่ในร้าน “น่าหยิบใส่กระเป๋าจังนะ”
- 5. อยู่ๆเพื่อนก็เอาสมุดการบ้านวิชาคณิตศาสตร์มาให้เราลอก “อ้อ.. ไหนๆเพื่อนก็อนุญาตให้ลอกแล้ว หวานหมูเลยเรา”

ก. อพยพ20:15, มาระโก4:19, เอเฟซัส4:28

ข. สุภาพิต17:7, ยอห์น3:21, โครินธ์3:9, 1ทิโมธี4:2

ค. สดุดี119:128, สุภาพิต11:3,21:25

ง. โรม13:1-2, โครินธ์3:20

จ. โรม12:1-2, 1โครินธ์6:19-20, 2โครินธ์5:10, 1เธสะโลนิกา

บทที่ 7 ฤทธิ์เดชที่ไม่จำกัด

- เป้าหมาย** 1. เพื่อช่วยให้ผู้เรียนรู้ว่า พระเยซูทรงมีฤทธิ์เดชอันไม่จำกัด
2. ให้เขาเชื่อวางใจในพระองค์และเป็นพยานในฤทธิ์เดชของพระองค์
- ข้อพระคัมภีร์** มาระโก 4:35-5:20
- ข้อควรจำ** ท่านนี้เป็นผู้ใดหนอ? จนชั้นลมและทะเลก็เชื่อฟังท่าน” มาระโก 4:41
- อุปกรณ์** กระดาษแผ่นใหญ่ หนังสือคั่นคว่ำ แบบฝึกหัด พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

เราเคยตกใจกลัวบ้างไหม? กลัวแบบขนหัวลุก ใจสั่น มือเท้าอ่อนปวกเปียกไปหมด เราอาจมีประสบการณ์เกี่ยวกับความกลัวแตกต่างกันออกไปมีทั้งกลัวมาก กลัวน้อย

มีความกลัวอยู่อย่างหนึ่งที่พวกเราทุกคนมักจะมีคือ ความรู้สึกกลัวผี โดยเฉพาะอย่างยิ่งตอนเป็นเด็ก เรามักกลัวถูกผีหลอก นอกจากนั้น บางคนกลัวนวนิยายที่มีเรื่องเกี่ยวกับสิ่งลึกลับ ผีสาวนางไม้ เมื่อฟังเรื่องเหล่านี้ เราก็มักจะเขิบเข้าใกล้เพื่อนที่นั่งฟังอยู่ หรือบางทีก็เตรียมตัววิ่งหนีเพื่อหนีผีมาจริงๆ เป็นต้น ถึงแม้รู้ว่าเป็นเรื่องเล่า แต่ก็อดไม่ได้ที่จะกลัวจนขนลุก

แต่ความกลัวในบางเรื่อง ไม่ใช่หนีตายแต่เป็นเรื่องจริง และความกลัวนั้นอาจฝังแน่นอยู่ในความรู้สึก เป็นเวลาหลายปีทีเดียว อาจเป็นความกลัวอนาคต บางคนกลัวสภาพแวดล้อมใหม่ๆ บางคนกลัวความเจ็บป่วยหรือความตาย แต่ที่แน่ๆคือ ทุกคนกลัวภัยธรรมชาติ เพราะมันเป็นสิ่งที่เราไม่สามารถควบคุมได้ และเราจะรอดโดยหวังว่ามันจะผ่านไปก็ไม่ได้เช่นกัน เราต้องเผชิญกับมันเมื่อภัยนั้นมาถึง

มีทางเดียวที่จะจัดการกับความกลัวเหล่านั้น คือ การมีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระผู้มีอำนาจเหนือธรรมชาติ องค์พระเยซูคริสต์ทรงรู้ว่าเรากลัวอะไร และพระองค์ทรงรู้ว่าจะให้เราเผชิญกับสถานการณ์นั้นอย่างไร สิ่งที่เราจำเป็นต้องทำอย่างเดียวกันก็คือ การวางใจในพระองค์

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

1. ฤทธิ์อำนาจเหนือโลกทางกายภาพ (มาระโก 4:35-41)

วันหนึ่งหลังจากที่พระเยซูทรงเทศนาสั่งสอนมาทั้งวัน ทุกคนรู้สึกเหนื่อยอ่อน พระเยซูทรงตัดสินใจพระทัยว่าจะข้ามทะเลกาลิลีไปอีกเมืองหนึ่งทางตะวันออกเฉียงใต้ พระองค์และสาวกก็ได้ลงเรือข้ามฟากไป

ขณะที่อยู่ในเรือ พวกสาวกอาจจะนั่งเล่นสบายๆ เพื่อคลายเหนื่อย และพูดคุยกันถึงบทเรียนที่พระเยซูได้ทรงสอนในวันนั้น แต่แล้ว...อากาศก็เริ่มแปร่ง และพายุใหญ่ได้บังเกิดขึ้น คลื่นก็ซัดเข้าเรือ จนเรือจวนจะเต็มอยู่แล้ว ฝ่ายพระองค์บรรทมหนุนหมอนนอนอยู่ท้ายเรือ เหล่าสาวกจึงมาปลุกพระองค์ทูลว่า “พระอาจารย์เจ้าข้า ข้าพเจ้าทั้งหลายกำลังจะจมอยู่แล้ว ท่านไม่เป็นห่วงบ้างหรือ?” (มาระโก 4:37-38) สิ่งที่เกิดขึ้นนั้น เกินความสามารถที่เขาจะควบคุมได้ ความจริงแล้วพวกสาวกกลัวว่าจะต้องตาย

ท่ามกลางความตื่นตระหนกของสาวก พระเยซูทรงนอนหลับสนิท พระองค์ไม่ทรงเป็นกังวลแต่อย่างใด พระองค์มิได้ตกใจกลัวเมื่อพวกเขามาปลุกพระองค์ คำตรัสที่ว่า “จงสงบเงียบซิ” ช่างตรงข้ามกับความรู้สึกหวั่นกลัว รอบๆข้างพระองค์ และหลังจากที่พระองค์ตรัส ความเงียบสงบก็เกิดขึ้น

แล้วลมก็หยุด คลื่นก็สงบเงียบทั่วไป พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า “ทำไมเจ้ากลัว เจ้าไม่มีความเชื่อหรือ?” (มาระโก 39-40)

พระเยซูมิได้สั่งเสียงดังมาจากสวรรค์เพื่อทำให้คลื่นลมสงบ แต่พระองค์ทรงควบคุมสถานการณ์ร้ายอย่างง่ายและสงบนิ่ง

คำถาม... พวกสาวกมีท่าทีอย่างไรกับการที่พระเยซูสามารถทำให้คลื่นลมสงบ? เหตุใดจึงมีท่าทีอย่างนั้น? (เปิดโอกาสให้สนทนา)

หลังจากเวลานั้น จิตใจของสาวกก็มีแต่ความประหลาดใจ และความกลัวเกรง (อ่านมาระโก 4:41) พวกสาวกยังไม่ได้เรียนรู้ว่า เขาได้อยู่กับผู้ที่สามารถให้พายุสงบได้เสมอ ไม่ว่าจะเป็นพายุทางธรรมชาติ หรือ พายุที่เกิดในใจ นี่เป็นเพียงเหตุการณ์หนึ่งในหลายๆเหตุการณ์ที่พระเยซูทรงแสดงฤทธิ์อำนาจอันไม่จำกัดของพระองค์

แผ่นโปสเตอร์ ก่อนจะเข้าชั้นเรียนให้ติดแผ่นกระดาษไว้บนผนัง เตรียมสีเมจิกไว้ด้วย เขียนคำว่า “ฉันอยากให้พระเยซูตรัสว่า ‘จงสงบ’ เมื่อฉัน...”

เมื่อสอนถึงตอนนีให้ผู้เรียนได้ออกมาเติมคำลงไป อธิบายให้เขาฟังว่า เมื่อเกิดปัญหาและความลำบาก พระเยซูเพียงตรัสว่า “จงสงบ” แล้วทุกสิ่งทุกอย่างก็สงบเรียบร้อย พระเจ้าจะทรงช่วยควบคุมสถานการณ์เมื่อเขามีความเชื่อ

2. ฤทธิ์อำนาจเหนือโลกแห่งวิญญาณ (มาระโก 5:1-17)

สาวกของพระเยซูแทบจะไม่มีเวลาจะปรับความเข้าใจที่เขามีต่อพระองค์ เมื่อเขาพบกับอีกสถานการณ์หนึ่งซึ่งเป็นสถานการณ์ที่เขาไม่สามารถควบคุมได้ นั่นคือ ชายคนหนึ่งที่ถูกผีเข้า

เราไม่ทราบว่ามีคนเชื่ออะไร สิ่งที่เราารู้ก็คือ เขามีชีวิตที่น่าสมเพช ถูกครอบงำด้วยอำนาจของผีร้าย เขาอาศัยอยู่ในป่าช้า ไม้ใส่เสื้อผ้า ผีทำให้เขาแข็งแรงมาก จนกระทั่งไม่มีใครสามารถควบคุมเขาได้ แม้จะล่ามด้วยโซ่ที่แข็งแรงที่สุด แต่พระเยซูทรงเปลี่ยนชีวิตของเขาทันที (อ่าน มาระโก 5:2-7)

ฤทธิ์ของพระเยซูนั้นทรงอำนาจมาก เพียงแค่การปรากฏของพระองค์ก็ทำให้ชายผู้นี้ต้องมา
คุกเข่าต่อพระพักตร์พระองค์

พวกผีรู้ว่าพระเยซูคือใคร สาวกอาจรู้สึกประหลาดใจอีกและคิดว่า “พระองค์คือใคร?” แต่ผีร้าย
รู้จักพระองค์ และเรียกพระองค์ว่าพระบุตรของพระเจ้าสูงสุด พวกมันรู้ด้วยว่าหากพระองค์ตรัสสั่งให้มัน
ออกจากชายผู้นั้น มันก็ต้องไป พวกมันสิ้นอำนาจเมื่อพบกับอำนาจที่แท้จริง

พระเยซูทรงกระทำอะไร? พระองค์พยายามที่จะล่ามโซ่เขาหรือ? พระองค์ทรงใช้กำลังควบคุม
เขาหรือ? เปล่าเลย พระองค์ทรงขับไล่ผีร้ายออกไปด้วยสิทธิอำนาจของพระองค์ โดยตรัสสั่งมันเท่านั้น
(อ่านมาระโก 5:9-14)

หลังจากที่พระเยซูทรงอนุญาตให้ผีร้ายออกไป มันได้เข้าไปสิงในฝูงสุกร ลงนิกสภาพหมู 2,000
ตัวที่วิ่งสุดกำลังไปยังหน้าผา ไม่มีสิ่งใดหยุดมันได้ แม้นคนเลี้ยงที่วิ่งตามไปก็ไม่สามารถทำอะไรได้ หมูทั้ง
ฝูงวิ่งลงทะเลตายหมด

การสูญเสียหมูถึง 2,000 ตัวไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย บางทีหมูเหล่านั้นอาจจะเป็นรายได้ของหลายคน
ในเมืองนั้น เจ้าของหมูไม่สนใจชายผีสิงคนนั้นแต่เขาเป็นห่วงเงินและหมูมากกว่า เมื่อได้ยินข่าวร้ายพวกเขา
ก็ได้ออกมาดูเหตุการณ์ด้วยตัวเอง (อ่านมาระโก 5:15)

การเขียนสร้างสรรค์ สมมติว่า ผู้เรียนเป็นคนหนึ่งที่ได้เห็นพระเยซูขับผีออกจากชายคนนี้อย่าง
สุกร ให้เขาเขียนถึงสิ่งที่เขาเห็น จากนั้นให้นำหนังสือคั่นคว้ามานำและให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มอ่านเรื่องเกี่ยวกับผี
และการถูกผีเข้า ให้แต่ละกลุ่มออกมาตอบคำถามต่อไปนี้

- 1) ผีคืออะไร?
- 2) เราคิดว่าคริสเตียนถูกผีสิงได้ไหม?
- 3) ปัจจุบันยังมีผีหรือไม่?
- 4) พระเยซูทรงจัดการกับผีอย่างไร? และพระองค์ยังทรงทำการในปัจจุบันหรือไม่?

คนเหล่านี้กลัวชายผีสิงเมื่อเขาเป็นบ้าอยู่ แต่ตอนนี้พวกเขาต้องเกรงกลัวจริงๆเมื่อพบกับอำนาจ
ยิ่งใหญ่ ที่ไม่มีใครให้คำตอบได้ แทนที่พวกเขาจะยอมรับการอัศจรรย์ของพระเจ้า เขากลับขอให้พระเยซู
ออกจากเมืองของเขาไป

หันมาดูชายคนนั้นที่ถูกผีสิง เขาไม่ต้องการให้พระเยซูจากไป และหากพระองค์ต้องไป เขาก็
ต้องการที่จะติดตามพระองค์ เขาได้รับความรอดแล้ว พระเยซูทรงเป็นผู้นำสันติมาให้เขา บัดนี้เขา
ปรารถนาที่จะอยู่กับพระองค์

3. ชีวิตใหม่ (มาระโก 5:18-20)

แน่นอน ชายคนนี้อยากอยู่กับพระเยซู แต่พระเยซูทรงมีงานที่สำคัญให้เขาทำ เขาจะต้องกลับไป
หาคนรู้จัก เพื่อนฝูงของเขาและบอกให้คนเหล่านั้นรู้ว่า พระเจ้าทรงช่วยเขาอย่างไร (อ่านมาระโก 5:20)

พระเยซูทรงจากเมืองนั้นไปแล้ว คนทั้งหลายก็กลับบ้านของตน ชานเมืองนั้นก็เจียบสงบอีกครั้ง แต่มีชายคนหนึ่งที่ไม่สามารถหยุดเล่าถึงการอัศจรรย์ที่พระเยซูทรงทำเพื่อเขาได้

คำถาม...เราควรเอาอย่างชายผู้นี้หรือไม่?

ชายที่ได้รับการปลดปล่อยผู้นี้เป็นตัวอย่างอันดีสำหรับชีวิตของเรา พระเยซูหวังให้เราทำเช่นเขา ชีวิตของเขารับการเปลี่ยนแปลงจากความเศร้าสลดมากกลายเป็นความยินดี และเนื่องจากความยินดีและการขอบพระคุณ ทำให้เขาอยากอยู่กับพระเยซู แต่พระเยซูทรงรู้ว่า ความยินดีของเขานั้นจะช่วยเขาได้ เมื่อเขาได้ออกไปเล่าถึงความช่วยเหลือของพระเจ้า เขาก็เช่นเดียวกัน เราต้องรักและนมัสการพระองค์ แต่เราจะต้องมองเห็นน้ำพระทัยของพระเจ้าว่า เราต้องออกไปและบอกกับคนอื่นว่า พระเจ้าได้ทรงทำอะไรเพื่อเรา

ดำเนินชีวิตในความจริง

จงวางใจ ให้ผู้เรียน 2 คนเตรียมแสดงโดยไม่ให้ใครรู้ และขออาสาสมัคร 1 คนในชั้น จากนั้นให้เขาออกมาเอาผ้าผูกตาไว้ให้คนหนึ่งผลักเขา แต่อีกคนรับไว้ แล้วก็ผลักเขากลับไปให้คนเดิม อธิบายให้ทั้งชั้นเห็นว่า คนที่ถูกผูกตาต้องวางใจเพื่อนที่จะรับเขาไว้ไม่ให้ล้ม เช่นเดียวกัน เราต้องวางใจพระเยซูว่า พระองค์จะไม่ปล่อยให้เราล้มลง

เช่นเดียวกันกับที่สาวกได้วางชีวิตของพวกเขาไว้กับพระเยซู เราต้องวางใจในพระองค์ด้วย การไว้วางใจไม่่ง่ายสำหรับมนุษย์ เพราะเรามักจะพบกับคนที่เราวางใจไม่ได้เสมอ แต่การวางใจเป็นบันไดขั้นแรกที่จะช่วยให้พระเยซูได้มีโอกาสที่จะควบคุมชีวิตของเรา พระคัมภีร์เดิมได้บอกเราไว้ว่า “จงวางใจพระเจ้าด้วยสุดใจของเจ้า และอย่าพึ่งพาความรอบรู้ของตนเอง จงยอมรับรู้พระองค์ในทุกทางของเจ้า และพระองค์จะทรงกระทำให้อิทธิของเจ้าราบรื่น” (สุภาพิต 3:5-6)

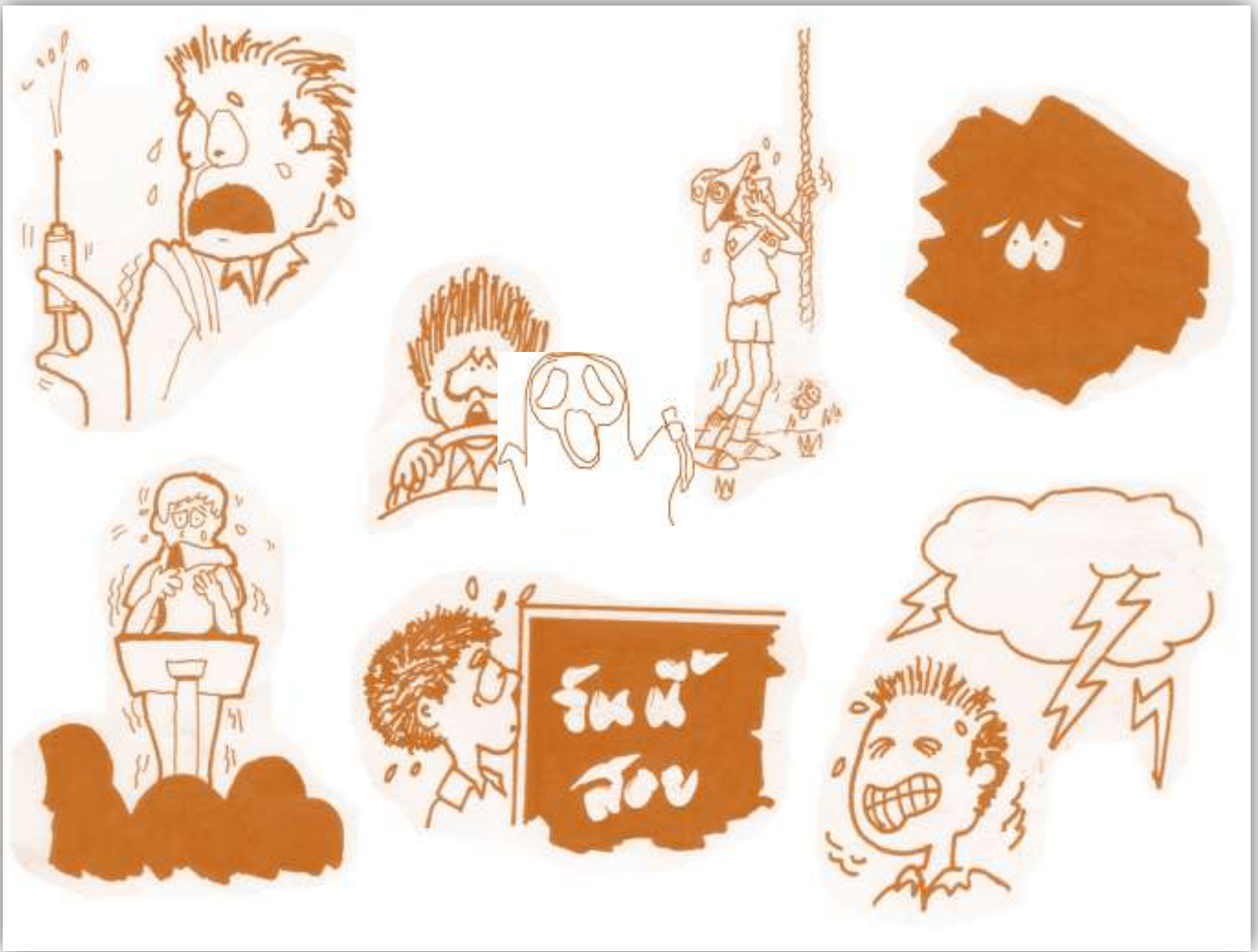
เรารู้ว่าในทุกวันนี้เราต้องอาศัยแหล่งพลังงานเพื่อเราจะได้กำลังมาใช้ในงานต่างๆ ถ้าแหล่งพลังงานนั้นไม่มีพลังให้เราอีกต่อไป เราก็จะตกอยู่ในความลำบาก

หากเราไม่ได้วางใจในแหล่งพลังงานที่เรามีอยู่ มันจะเป็นอย่างไร? ทุกครั้งที่เราเปิดสวิตช์ไฟ เรามั่นใจว่าจะมีแสงออกมาหรือเราต้องอธิษฐานเพื่อมันจะได้สว่าง? ทุกครั้งที่เราขึ้นรถประจำทางเราต้องอธิษฐาน เพื่อน้ำมันที่มีอยู่จะทำให้เครื่องยนต์วิ่งหรือเปล่า? ถ้าเรามีความสงสัยอยู่ในทุกๆ เรื่อง ชีวิตของเราก็เป็นชีวิตที่มีเหตุฉุกเฉินตลอดเวลา

คริสเตียนบางคนใช้ชีวิตเช่นนั้น เมื่อเขาต้องการความช่วยเหลือเขาก็กลับไม่ไว้วางใจพระเจ้าอย่างเต็มที่ เมื่อปัญหาเกิดขึ้นเขามักสงสัยไม่แน่ใจว่า พระเจ้าจะทรงช่วยเขาได้ ไม่ว่าจะพระเจ้าจะเคยช่วยเหลือเขาก็ครั้งมาแล้วก็ตาม เขาก็ยังรู้สึกไม่สามารถวางใจพระองค์อย่างเต็มที่

เราไม่จำเป็นต้องมีชีวิตแบบนั้น เราควรวางใจพระองค์ร้อยเปอร์เซ็นต์ เพราะพระองค์ทรงช่วยเราได้แน่นอน วันนี้ขอให้เราได้เริ่มที่จะวางใจให้พระองค์ช่วยเราทุกเมื่อ พระเยซูจะไม่ทำให้เราผิดหวัง

แบบฝึกหัดที่ 7 ฤทธิ์ที่ไม่จำกัด

เราคงไม่อยากให้ใครมาว่าเราว่า.. “ซีซลาด ตาขาว” แต่ความจริง เราทุกคนต่างมีความกลัวที่แตกต่างกันออกไป? เมื่อดูภาพข้างบนแล้วให้เขียนลงไปว่า น้องๆ กลัวอะไรบ้าง เพราะ?

ไม่กลัวเลย

เคยกลัว

ยังกลัว

จดอักษรหัสข้างล่าง โคอไซ
ตารางข้างบนเป็นต้นแบบ

≠	∇	x	{	∧
ก	ข	ค	ฆ	ช

[∅	↓	z]
จ	ฉ	ช	ซ	ณ

π	δ	∂	∅	}
ญ	ฎ	ฏ	ฐ	ท

τ	v	Δ	≡	✓
ฒ	ณ	ด	ต	ถ

=	๘	๙	+	x
ท	ธ	น	บ	ป

τ	φ	∴	±	∞
ฒ	ฒ	พ	พ	ภ

∩	*	√	-	()
ม	ย	ธ	ถ	ว

↑	↗	∅	÷	∧
ศ	ษ	ศ	ท	พ

ω	+	:	∞	L
อ	ฮ	:	า	เ

ε	λ	L	L	∩
แ	จ	ใ	ใ	ใ

[∧	()	∞	∧	l	[l	"	∴	√	:
L	[∞	Δ	()	≠	∅	Δ	l	[
∇	ω	∧	L	[∞		L	-	∴		
ω	≠	∞	∴	∧	∴	∞	x	()	∞	∩	
√	ω	+	√	∇	ω	∧	≡	"	L	ω	∧

จาก _____ บทที่ _____ : ข้อที่ _____

บทที่ 8 พระดำรัสอัศจรรย์

เป้าหมาย เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าพระดำรัสของพระเยซูชื่อนั้นเต็มไปด้วยฤทธิ์อำนาจ ให้เราวางใจในพระองค์ เชื่อฟังพระดำรัสของพระองค์

ข้อพระคัมภีร์ มาระโก 1:40-45, 5:22-24, 35-43 ฮีบรู 11:6

ข้อควรจำ พระเยซูทรงสงสารเขาจึงยื่นพระหัตถ์ถูกต้องคนนั้น ตรัสแก่เขาว่า “เราพอใจแล้ว จงหายเถิด” (มาระโก 1:41)

อุปกรณ์ ภาพตารางปริศนา กระดาษ ดินสอ แบบฝึกหัด พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

คำพยานจากชีวิตจริง คำพยานจากประสบการณ์ที่บุคคลหนึ่งได้พบเห็นมาเองจะเป็นเรื่อง น่าสนใจ ฉะนั้นให้คนที่ได้รับการรักษาโรคจากพระเจ้ามาเป็นพยานในชั้น โดยเลือกจากอนุชนหรือพี่น้องใน คริสตจักรก็ได้ ให้เป็นพยานประมาณ 5 นาที

เราเคยพิจารณานางแบบหรือนายแบบโฆษณาทางโทรทัศน์ไหม? พวกนี้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ คน ธรรมดาอย่างเราๆ และอีกกลุ่มหนึ่ง คือ คนที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันทั่วไป พวกนี้จะสร้างความประทับใจ ในสินค้าได้มากกว่า

คนที่มีชื่อเสียงจะได้รับค่าจ้างเป็นเงินจำนวนมาก เพื่อล่อให้เราซื้อสินค้าที่เราคิดว่าเขาใช้อยู่ คิด บ้างไหมว่า นักกีฬาที่เรานิยมกำลังโกหกเราอยู่? แล้วคิดหรือว่าดารายอดนิยมใช้ยาเสพติดนั้นจริงๆ? การโฆษณาส่วนใหญ่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการหลอกลวง คนทั่วไปมักจะเชื่อคนที่ตนชื่นชอบ

การไว้วางใจเป็นเรื่องค่อนข้างละเอียดอ่อน และอาจถูกทรยศได้ง่ายๆ การที่เราเลือกซื้อสบู่สัก ก้อนตามคำโฆษณาเป็นเรื่องหนึ่ง แต่การที่เราจะวางใจใครสักคน สำหรับมาตรฐานการดำเนินชีวิตและ เป้าหมายนั้นก็เป็นอย่างอื่นเรื่องหนึ่ง

สิ่งที่น่าเสียใจก็คือ เราได้วางใจคนที่เราไม่รู้จักแต่กลับเมินเฉยคนที่ห่วงใยเราจริงๆ ไม่ว่าจะ เป็น คนในครอบครัวหรือเพื่อนสนิท อย่างไรก็ตาม มีคนหนึ่งที่เราไว้ใจได้ แม้แต่คนที่รักเราก็ไม่สามารถช่วย เราได้ มีผู้เดียวที่ช่วยได้ทุกสิ่งคือ พระเยซู พระองค์ทรงรักและไม่ทำให้เราต้องผิดหวัง เรามั่นใจใน พระองค์ได้อย่างเต็มที่

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

หลังจากที่พระเยซูได้เริ่มภารกิจของพระองค์ไม่นาน คนทั้งหลายก็เริ่มวางใจในพระองค์ ไม่ว่าจะพระองค์จะเสด็จไปที่ใด ผู้คนจะห้อมล้อมพระองค์เต็มไปหมด

1. ทรงสัมผัสคนไม่สะอาด (มาระโก 1:40-45)

คนกลุ่มหนึ่งที่ต้องการพระเยซูอย่างมาก คือ คนป่วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนโรคเรื้อน พวกเขาไม่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในหมู่บ้าน หรืออยู่ร่วมกับครอบครัวเพราะเป็นผู้ที่ “ไม่สะอาด” จึงต้องแยกตัวอยู่ต่างหากและขอทานเพื่อประทังชีวิต

เราไม่ทราบว่ายายโรคเรื้อนผู้นี้ได้ยื่นถึงพระเยซูอย่างไร แต่เรารู้ว่าพระเยซูทรงเป็นความหวังเดียวของเขา เขาไปหาพระองค์ มีได้ขอเงินทองจากพระองค์ แต่ขอการรักษาโรค ลองนึกดูสิว่าเราจะรู้สึกอย่างไร ถ้าเรามีโรคภัยถูกตัดขาดจากสังคมโดยสิ้นเชิง และได้ยินว่าพระเยซูทรงเสด็จมาบริเวณที่เราอยู่ เราจะทำอย่างไร? (อ่านมาระโก 1:40)

พระเยซูได้ยื่นพระหัตถ์แตะต้องชายผู้ไม่สะอาด และทรงชำระเขา ชายผู้นี้ขาดความรักจากเพื่อนมนุษย์ แต่บัดนี้เขาได้สัมผัสความรักจากพระเจ้า (อ่านมาระโก 1:42-45) พระเยซูได้ทรงรักษาเขาทันที และได้ส่งเขาไปยังวิหารเพื่อพวกปุโรหิตจะได้ทำพิธีเพื่อแสดงว่าเขาสะอาดหายจากโรคภัยแล้ว และเขาจะได้ใช้ชีวิตอย่างอิสระตามธรรมดารวิสัยอีกครั้งหนึ่ง

2. การอัศจรรย์ต่อเด็ก 12 ขวบ (มาระโก 5:22-24,35-45)

ข่าวเรื่องฤทธิ์อำนาจของพระเยซูคริสต์มิได้แพร่ไปเฉพาะท่ามกลางสามัญชนเท่านั้น แต่ไยรัส ซึ่งเป็นนายธรรมศาลาเป็นคนสำคัญท่ามกลางยิว เป็นผู้นำการนมัสการในธรรมศาลาและจะเป็นผู้เลือกคนที่ จะอธิษฐาน อ่านข้อพระธรรมและเทศนา ชีวิตของเขาตรงกันข้ามกับชายโรคเรื้อนที่เรากล่าวถึงสักครู่อย่างสิ้นเชิง เขามีทั้งอิทธิพล มีความรักในครอบครัว และมีทรัพย์สมบัติ

แต่ความต้องการจำเป็นของไยรัส ขณะนั้นสำคัญกว่าตำแหน่งหน้าที่ของเขา ลูกสาวของเขาป่วยหนักเขาจึงมาหาพระเยซูโดยมิได้หึงผยองดังเช่นพวกฟาริสีและธรรมาจารย์ (อ่านมาระโก 5:22-23)

ละครสั้น ให้ผู้เรียน 3-4 คนแสดงเกี่ยวกับไยรัสและลูกสาว ให้เวลาเตรียม 4-5 นาที

สิ่งสำคัญที่ไยรัสได้กระทำคือ เขาได้มาหาพระเยซู โดยมั่นใจว่า พระองค์สามารถแก้ปัญหของเขาได้ เขาไม่ได้คิดว่าปัญหานั้นหนักเกินไปหรือสงสัยว่า พระเยซูอาจทำไม่สำเร็จ

เมื่อคนๆหนึ่งเริ่มที่จะมอบความไว้วางใจของเขากับพระเยซู ซาตานจะพยายามให้เขาสงสัย ครั้งนี้เช่นกัน ระหว่างทางที่เขาจะไปถึงบ้านของไยรัส คนรับใช้ได้มาบอกว่าสายเกินไปแล้ว เพราะลูกสาวของเขาสิ้นใจแล้ว พระเยซูไม่ได้แปลกใจกับข่าวนั้น แต่ทรงเตือนสติไยรัสให้วางใจพระองค์

เมื่อมาถึงบ้านของโยริส ก็พบคนร้องไห้คร่ำครวญกัน ซึ่งแน่นอนน้ำตาทำให้คนที่มีความเชื่อสงสัยได้ (อ่านมาระโก 5:38-40) พระเยซูทรงนำพ่อแม่ของเด็ก และสาวกของพระองค์เข้าไปในห้อง และทิ้งพวกที่ไม่มีเชื่อไว้ข้างนอก (อ่านมาระโก 5:41-43)

พระเยซูทรงเดินตรงไปหาเด็กหญิงนั้น ทรงบอกให้เธอลุกขึ้น และทรงสั่งให้พ่อแม่หาอาหารให้เธอ ความรักของพระเยซูเต็มด้วยฤทธิ์อำนาจและความช่วยเหลือ เฉพาะพระดำรัสของพระองค์ก็ทำให้ความตายพ่ายแพ้ไป

ต่อภาพปริศนา ทำภาพปริศนาอันหนึ่งลงในกระดาษแข็ง (หรือซีอกี้ก็ได้) ตัดเป็นชิ้นๆ และให้ผู้เรียน 2 กลุ่มออกมาหน้าชั้นเพื่อต่อภาพปริศนาให้ถูกต้อง (กลุ่มหนึ่งมี 2 คน คนหนึ่งเป็นคนต่อภาพปริศนา อีกคนหนึ่งคอยพูดทำให้เพื่อเสียกำลังใจ) เมื่อต่อภาพเสร็จให้คนที่ทำได้อธิบายให้เพื่อนในชั้นฟังว่า เขารู้สึกอย่างไรที่มีคนคอยทำให้ท้อใจตลอดเวลา บอกผู้เรียนว่าซาตานพยายามทำให้เราเสียกำลังใจ ท้อใจ หรือเกิดความสงสัยตลอดเวลาเช่นกัน

3. พระพรสำหรับความเชื่อ (ฮีบรู 11:6)

พระเยซูไม่มีขีดจำกัดดังเช่นมนุษย์ทั่วไป ชนชั้นวรรณะทางสังคมมิได้มีอิทธิพลเหนือพระองค์ เชื่อโรคหรือความตายไม่สามารถทำลายพระองค์ได้ ไม่มีอะไรมาหยุดพระองค์ราบที่ยังมีคนที่มีความเชื่อ (ฮีบรู 11:6)

ทั้งชายโรคเรื้อนและโยริสมีสิ่งที่เหมือนกัน คือ เขาทั้งสองมีความต้องการที่ชัดเจน และเขารู้ว่าพระเยซูสามารถแก้ปัญหามาของเขาได้ เราทุกคนต่างมีปัญหาความต้องการจำเป็นทั้งสิ้น แต่เรามีได้แสดง ความไว้วางใจอย่างชายทั้งสอง ความไว้วางใจนี้เองทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างชีวิตนิรันดร์กับความตาย ระหว่างความรอดกับชีวิตที่ปราศจากการอภัยบาป

ทั้งชายโรคเรื้อนและโยริสมองเห็นความต้องการของตนเอง และรู้ว่าพระเยซูทรงเป็นความหวังเดียวเท่านั้น ก่อนที่จะมาพบพระองค์ เขาได้มุ่งตรงมายังพระองค์ คุณเข้าเฉพาะพระพักตร์และทูลอ้อนวอนขอความช่วยเหลือ

แม้ว่าหลังจากที่เขาทั้งสองพบพระองค์แล้ว เขาอาจพลาดไปได้หากเขาไม่ได้วางใจในพระดำรัสของพระองค์อย่างสุดใจ แต่ทั้งสองมีความมั่นใจ “เพียงแต่พระองค์จะทรงโปรด ก็จะทรงบันดาลให้ข้าพระองค์หายโรคได้...”

“ขอเชิญพระองค์ไปวางพระหัตถ์บนเขาเพื่อเขาจะได้หายโรคและไม่ตาย”

เรื่องประกอบ อ่านเรื่องต่อไปนี้เป็นขั้นและสนทนากัน สมชายเป็นคริสเตียนใหม่ เขาต้องเข้าผ่าตัดใหญ่และต้องใช้เวลาพักฟื้นนานมาก เขารู้สึกกลัว และท้อแท้ใจ เขามาหาเราเพราะเราเป็นเพื่อนสนิทที่สุด เราจะพูดอย่างไรกับสมชาย? จะช่วยเขาได้อย่างไรและหนุนใจเขาอย่างไร?

ดำเนินชีวิตในความจริง

จะมีเวลาหนึ่งในชีวิตที่เราจะเห็นถึงความต้องการของตัวเอง และจะต้องวางใจในพระเยซู หรือเราอาจรู้สึกต้องการช่วยเหลือตัวเอง วางใจในความสามารถของตัวเอง หรือเพื่อนฝูง โดยที่ไม่ต้องการให้พระองค์มาเกี่ยวข้อง แต่ขอให้เราได้ระลึกเสมอว่า ถึงแม้เพื่อนจะหวังดีหรืออาจมีสิ่งต่างๆ ที่ช่วยได้แต่พระเยซูทรงเป็นความหวังเดียวของเรา

ทั้งโยริสและคนโรคเรื้อนอาจจะได้ไปหาความช่วยเหลือของมนุษย์มาทุกวิถีทางแล้ว แน่نونพระเยซูทรงปรารถนาให้เราช่วยเหลือตัวเองด้วย แต่เมื่อถึงเวลาที่ต้องการพระองค์ ต้องการพระดำรัสอันทรงฤทธิ์ เพียงแต่พระองค์ตรัสเราก็จะหายโรค

อาจมีบางคนต้องการการรักษาจากพระเยซูในวันนี้ อาจมีความต้องการทางร่างกาย การเงิน หรือจิตวิญญาณ สิ่งที่เราต้องทำคือ การทูลขอให้พระองค์ช่วยเรา และวางใจในพระองค์ เมื่อเราร้องหาพระองค์ด้วยความเชื่อ พระองค์จะสดับและตอบคำอธิษฐานของเรา

บทที่ 9 สิทธิอำนาจของพระคริสต์

เป้าหมาย	เพื่อให้ผู้เรียนได้ยอมรับอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระเยซูเข้ามาในชีวิต
ข้อพระคัมภีร์	มัทธิว 7:15-20,29 มาระโก 11:11-33
ข้อควรจำ	พระองค์ได้ทรงสั่งสอนเขาด้วยสิทธิอำนาจ (มัทธิว 7:29)
อุปกรณ์	แผ่นกระดาษ 3x12 นิ้ว สีเมจิก กระดาษ ดินสอ แบบฝึกหัด พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

“ฉันเอาชนะนายได้ทุกเรื่อง ที่ไหนก็ได้ เมื่อไรก็ได้” เราเคยได้ยินคำโอ้อวดเช่นนี้มาก่อนหรือไม่? เด็กตัวใหญ่ที่สุดในกลุ่มมักโอ้อวดเช่นนี้เสมอ แล้วเรารู้สึกกับคนเช่นนี้อย่างไร? จริงๆแล้ว เรามักพยายามหลีกเลี่ยง พวกที่ขบถขู่วางอย่างนี้ ไม่ว่าคนนั้นจะเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่

อย่างไรก็ตามมีบางคนที่เราารู้สึกยกย่องเขาจริงๆ ลองคิดถึงคนที่เรานิยมชิว ช่างต่างกับพวกขี้ไม้เสียเหลือเกิน คนนั้นอาจได้ความนับถือจากเรา เพราะเขารู้จักใช้สิทธิอำนาจของเขา เขารู้ว่าจะปฏิบัติตัวกับเราอย่างไร และทำให้เราสบายใจ

ในชีวิตของเรา เราจะต้องอยู่ใต้อำนาจของบุคคลอื่นเสมอ บางทีอาจจะเป็นนักเลงโตที่ชอบวางอำนาจข่มขู่ หาผลประโยชน์ใส่ตัวเอง บ้างอาจเป็นคนที่ทำงานร่วมกับเรา เป็นคนที่เราวางใจได้ โดยที่เขาใช้อำนาจเหนือเรา แต่ไม่วางอำนาจดังเช่นเผด็จการ

ลองคิดถึงคนที่มีอำนาจเหนือเรา เช่น พ่อ แม่ ครูที่โรงเรียน เจ้าหน้าที่บ้านเมือง นายกฯ เราอยากเชื่อฟังคนไหนมากที่สุด? เรามักมีแนวโน้มที่จะเชื่อฟังคนที่เราเคารพยกย่อง แต่เราจะเชื่อฟังคนไหน นักเลงโตก็ต่อเมื่อเรายู่ต่อหน้าเขาเท่านั้น

จำเป็นที่เราจะต้องยอมรับผู้มีอำนาจด้วยความเต็มใจ การยอมต่ออำนาจเป็นส่วนหนึ่งของการเชื่อฟังพระคริสต์ พระองค์ทรงเป็นพระผู้ครอบครองชีวิตของเรา พระเยซูทรงเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดในชีวิตของเราหรือไม่?

ให้ผู้เรียน 4 คนออกมาแสดงละครสั้น 2 คนเป็นนายจ้าง อีก 2 คนเป็นลูกจ้าง นายจ้างคนหนึ่งจะใช้อำนาจของเขาอย่างเหมาะสม โดยความยุติธรรม มีความหวังใญ่ลูกน้อง ส่วนอีกคนแสดงเป็นนายจ้างที่จู้จี้ ใช้งานหนัก หลังจากนั้นให้แต่ละคนสนทนากันว่า คนไหนเป็นนายที่เหมือนพระเยซู และคนไหนเป็นคนที่ลูกน้องจะทำงานได้สบายใจกว่า

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

1. ต้นไม้ที่ไร้ผล (มาระโก 11:12-14)

พระเยซูทรงเป็นตัวอย่างที่สมบูรณ์ของการใช้สิทธิอำนาจ เราเห็นอำนาจของพระองค์ ความยุติธรรม และความหวังโยในการควบคุมสถานการณ์ต่างๆ ระยะเวลาช่วงสุดท้ายของชีวิตของพระองค์ในโลกนั้น พระองค์ทรงอยู่กับสาวก และทรงสั่งสอนเขา มีหลายบทเรียนที่เกี่ยวข้องกับสิทธิอำนาจของพระองค์

เมื่อพระเยซูทรงศิลาเข้าไปยังกรุงเยรูซาเล็ม พร้อมกับมีประชาชนเป็นอันมาก พวกนักโทษสรเสรีญพระองค์นั้น เป็นการง่ายที่สาวกจะยอมรับสิทธิอำนาจของพระองค์ แต่พวกเขาก็จะต้องเรียนรู้ว่า มีบางครั้งที่อำนาจของพระองค์ถูกทำลาย แต่ไม่มีสิ่งใดสามารถจำกัดพระองค์ได้ ซึ่งในวันต่อมาพวกเขาได้รับบทเรียนนั้น

ระหว่างทางจากบ้านเบธานีมายังกรุงเยรูซาเล็ม พระเยซูทรงอยากพระกระยาหาร (อ่านมาระโก 11:13) พระเยซูทรงหวังที่จะกินผลมะเดื่อ ถึงแม้ว่าต้นไม้ดูดีแต่มันกลับไร้ผล ในช่วงเวลานั้นควรจะมีผลมะเดื่อเขียวๆอยู่บนต้น ซึ่งผลจะสุกในเวลาต่อมา ในเมื่อต้นไม้ไม่ออกผล พระเยซูจึงทรงแห่งสาปมัน

แยกชั้นเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ให้สมมติตัวเองว่าเป็นคนทำสวนมะม่วง เมื่อถึงหน้ามะม่วง ส่วนใหญ่จะออกผลเต็มต้น แต่มีบางต้นที่ไม่ออกผลเลย เมื่อเป็นเช่นนี้ คนสวนจะรู้สึกอย่างไร? เขาอยากเก็บต้นไม้ที่ไร้ผลนั้นไว้หรือไม่? ให้ผู้เรียนปรึกษากันก่อนที่จะออกมาเสนอความคิดเห็นขั้นและให้เขาเปรียบเทียบกับชีวิตคริสเตียนที่ไม่เกิดผล

2. ผลฝ่ายวิญญาณ (มัทธิว 7:15-20 มาระโก 11:15-22)

พระเยซูมักจะทรงใช้คำที่เกี่ยวกับการเพาะปลูกมาใช้ในการสอนของพระองค์ หลายคนเลี้ยงชีวิตด้วยการเพาะปลูก ดังนั้นการยกตัวอย่างจากสิ่งที่ชาวบ้านคุ้นเคย ทำให้พวกเขาเข้าใจคำสอนของพระองค์ (อ่านมัทธิว 7:17-18)

สิ่งที่พระเยซูทรงหมายความว่าคือ จะเก็บผลสัมมาจากต้นกล้วยไม้ไม่ได้ เช่นเดียวกันเราจะไม่พบสาวกแท้ที่ยังดำเนินชีวิตในความบาป

เมื่อพระเยซูเสด็จมาถึงกรุงเยรูซาเล็ม ก็ทรงพบศัตรูเก่าของพระองค์ แทนที่คนเหล่านั้นจะทำตัวให้เหมาะกับการเป็นผู้นำฝ่ายวิญญาณ พวกเขากลับทำให้พระวิหารกลายเป็นตลาด แทนที่พระวิหารจะมีเสียงร้องอธิษฐานและนมัสการพระเจ้า กลับมีแต่เสียงร้องขายสัตว์ เสียงร้องเชิญแลกเงิน และเสียงสัตว์ร้องดังไปทั่ว (อ่านมาระโก 11:15-16)

เมื่อดูจากภายนอกในระยะไกล พระวิหารเป็นที่ซึ่งสวยงามเหมือนใบของต้นมะเดื่อที่ทำให้ต้นดูสวยงาม แต่เมื่อเดินเข้ามาใกล้พระวิหารก็ได้ยินเสียงดังระงมยิ่งกว่าโรงสีข้าว พระเยซูได้จัดการไล่คนซื้อ

ขายของออกไป ทรงคว่ำโต๊ะของคนแลกเงิน พระองค์ทรงชำระพระวิหารและได้ตรัสสั่งสอนว่า “มีพระวจนะเจียนไว้มีให้หรือว่า นิเวศของเราจะเรียกว่า เป็นนิเวศอธิษฐานสำหรับประชาชาติทั้งหลาย แต่เจ้าทั้งหลายได้กระทำให้เป็นถ้ำของพวกโจร” (มาระโก 11:17)

เป็นธรรมดาที่ความจริงจะทำให้คนหนึ่งรู้สึกเจ็บใจเมื่อรู้อยู่เต็มอกว่าตนทำผิด มหาปุโรหิตและธรรมาจารย์ต่างพากันแค้นเคืองพระองค์ พวกเขาต้องการฆ่าพระองค์ แต่ยังมีคนนับถือพระองค์จำนวนมากจึงยังไม่มีโอกาสที่จะทำเช่นนั้น

คืนนั้นสาวกของพระเยซูคงมีเรื่องที่จะต้องคิดหลายอย่าง วันต่อมาก็มีเรื่องที่เขาต้องเรียนจากพระเยซูอีก (อ่านมาระโก 11:20-21) เมื่อเขาเดินทางจากเบธานีกลับมายังเยรูซาเล็ม เปโตรเห็นว่าต้นมะเดื่อที่พระเยซูทรงสาปนั้นแห้งตายไป เปโตรต้องการคำอธิบายจากพระองค์ เขารู้ว่าเหตุการณ์นั้นเป็นมากกว่าที่ต้นไม้มตาย มันเป็นบทเรียนฝ่ายวิญญาณสำหรับเขาอีกเรื่องหนึ่ง

3. ผลแห่งความเชื่อ (มาระโก 11:23-26)

หากเราจะอยู่เพื่อพระคริสต์แล้ว ชีวิตของเราต้องเกิดผล ซึ่งถ้าเราจะออกผลด้วยตนเองก็คงเป็นไปไม่ได้ เราต้องเชื่อในพระเจ้าแล้วเราจะทำได้ทุกสิ่ง (อ่านมาระโก 11:23)

พระเยซูกำลังบอกพวกสาวกว่า งานที่พระองค์ทรงมอบหมายให้เขาทำนั้น ไม่เกินกำลัง สิ่งที่เขาต้องทำคือ ทูลขอและสิ่งสำคัญในการอธิษฐาน คือ ต้องมีความเชื่อ

สังเกตดูว่า ในการอธิษฐานของพวกเขานั้นมีข้อจำกัด นั่นคือ เขาจะต้องเชื่อฟัง และจะต้องอภัยโทษให้แก่พี่น้องในทุกเรื่องด้วยความเต็มใจ ดังที่พระเจ้าได้ทรงอภัยโทษเขา เมื่อเรายอมให้พระเจ้าทรงมีอำนาจเหนือชีวิตของเรา เราก็คงเกิดผล (อ่านโรม 6:20-22)

การอ่านตอบสนอง ให้ผู้เรียน 3 คนอ่านมาระโก 11:27-33 คนหนึ่งอ่านบรรยาย อีกคนอ่านตอนผู้นำยิว และอีกคนอ่านตอนของพระเยซู

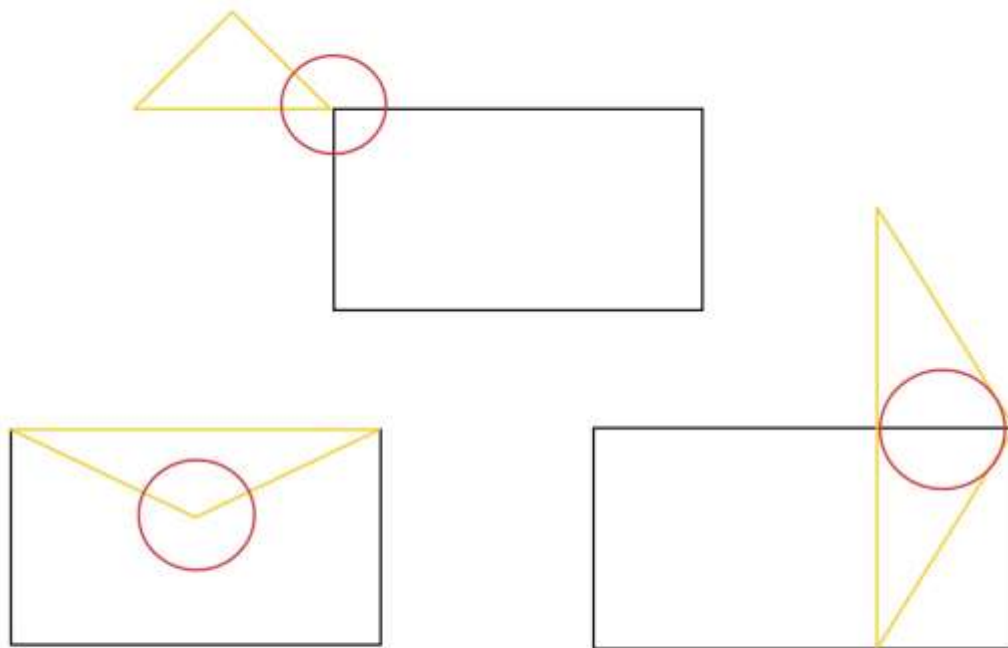
4. เมื่อมีคำถาม (มาระโก 11:27-33)

หัวหน้าพวกยิวคิดว่า หากพวกเขาพิสูจน์ได้ว่าพระเยซูไม่มีอำนาจฝ่ายวิญญาณ พระองค์ก็จะกลายเป็นคนไร้อำนาจ ในสายตาประชาชนเพียงแต่เขาสามารถจับผิดพระองค์ได้ ประชาชนก็จะเลิกติดตามพระองค์ แต่พระเยซูทรงรู้ว่าพวกเขาต้องการอะไร พวกเขาต้องการทำลายพระองค์ แต่ก็กลัวว่าจะเกิดความวุ่นวายขึ้นในหมู่ประชาชน

พระเยซูมักตอบคำถามด้วยการถามกลับ ซึ่งเป็นวิธีการสอนอันเป็นที่นิยมในสมัยนั้น ความสำเร็จในการสอนของพระองค์พิสูจน์ให้เห็นว่า ทรงมีสิทธิอำนาจ ประชาชนมองเห็นว่าพระองค์ทรงเหมาะสมเป็นผู้นำ ไม่ใช่พวกปุโรหิต “เพราะว่าพระองค์ได้ทรงสั่งสอนเขาด้วยสิทธิอำนาจหาเหมือนพวกธรรมาจารย์ของเขาไม่” (มัทธิว 7:29)

ไม่ว่าพวกฟาริสีและธรรมาจารย์จะพยายามดักพระเยซูด้วยคำถามอันมีเล่ห์เหลี่ยมแบบใดก็ตาม พวกเขาไม่สามารถรู้ความจริงที่พระเยซูทรงสอนประชาชนได้ พระเยซูทรงได้รับสิทธิอันชอบธรรมจากพระเจ้า พระองค์ไม่มีวันแพ้

ตามคำแนะนำ เลือกผู้เรียนออกมา 3 คน แจกรูปภาพข้างล่างนี้ให้เขาคนละรูป

ทั้ง 3 คนจะเป็นผู้อธิบายการเขียนรูปออกมาให้เพื่อนในชั้นเรียน ซึ่งจะเขียนตามคำบอกบนกระดานของพวกเขา ทุกคนไม่ทราบภาพนั้นมีลักษณะอย่างไร แต่จะต้องเขียนตามคำแนะนำเท่านั้น (เวลาแนะนำให้ใช้คำว่า...ลากไปทางทิศเหนือ วาดเฉียงลงมา ห้ามใช้คำอธิบายว่าเป็นรูปทรงเรขาคณิต เช่น สี่เหลี่ยม สามเหลี่ยม หรือวงกลม เป็นต้น) เมื่อทั้งชั้นวาดรูปนั้นลงบนกระดาน ครูอธิบายให้ผู้เรียนรู้ว่า การที่เราวางใจในพระเยซูก็เช่นกัน เราต้องทำตามคำแนะนำที่ละก้าวอย่างระมัดระวัง มิฉะนั้นเราอาจจะพลาดได้ พระเยซูจะทรงนำเราไปในทางที่ถูกต้องเสมอ

ดำเนินชีวิตในความจริง

ไม่มีใครชอบให้ผู้อื่นมาควบคุมการกระทำของตนในทุกวันนี้ผู้คนต่างทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองเท่านั้น และเห็นว่าคนอื่นจะอยู่อย่างไรไม่สำคัญ ผู้นำอยู่ได้นานต่อเมื่อเขาให้ประโยชน์ต่อกลุ่มที่ช่วยย้ให้เขาได้มาอยู่ในอำนาจ

แต่นั้นไม่ใช่มาตรฐานของพระคัมภีร์ พระเจ้าสอนให้เราสนใจประโยชน์ของผู้อื่น และให้อิสรุขานเพื่อผู้ที่มีตำแหน่งสูง ใน 1ทิโมธี 2:1-2 อาจารย์เปาโลกล่าวว่า “ข้าพเจ้าขอร้องทูลทั้งหลายให้วิงวอนอิสรุขานทูลขอและขอบพระคุณเพื่อคนทั้งปวง เพื่อกษัตริย์ทั้งหลาย และคนทั้งปวงที่มีตำแหน่งสูง เพื่อเราจะได้อำนาจดำเนินชีวิตอย่างเจียมๆและสงบสุขในทางธรรมและอย่างนอบน้อม” มันเป็นการยากสำหรับเราบางคนที่จะเชื่อฟังกฎที่ผู้นำตั้งขึ้น และยิ่งยากกว่านั้นอีกถ้าจะต้องอิสรุขานเพื่อพวกเขา แต่เราจะมีความสุขใจ สันติสุข และมีสุขภาพฝ้ายวิญญานดี เมื่อเราได้กระทำตาม

พระเยซูทรงเป็นผู้มีสิทธิอำนาจเหนือทุกสิ่ง พระองค์ทรงอนุญาตให้บุคคลหนึ่งๆก้าวขึ้นมาสู่อำนาจเมื่อเรายอมจำนนต่อผู้มีอำนาจก็เท่ากับเรายอมต่อองค์พระเยซูคริสต์

เรายอมต่อผู้มีอำนาจได้อย่างไร? ประการแรก เราต้องตัดสินใจแน่วแน่ว่า เราจะยอมให้พระคริสต์ควบคุมชีวิตของเรา จากนั้นก็ทูลขอให้พระองค์ทรงช่วยเราในการยอมจำนนต่อพระองค์ พระเยซูทรงทราบไปใหม่ว่า บางครั้งเป็นการยากสำหรับเราที่จะยอมต่อพระองค์? (อ่านฮีบรู 5:8) ใช่แล้ว พระองค์ทรงเข้าใจ พระองค์จึงทรงช่วยเราได้

บางครั้งเราพบกับเหตุการณ์หรือการทดลองที่ทำให้เราอยากทำตามใจตัวเอง ทำตามแบบของเราเอง ให้อิสรุขานต่อพระเจ้าเมื่อพระองค์ทรงเป็นส่วนสำคัญในการตัดสินใจของเราก็เป็นการง่าย ที่เราจะยอมรับสิทธิอำนาจของพระองค์ในชีวิต

บางครั้งเป็นการยากที่เราจะยอมต่อพระคริสต์ เพราะเราเองไม่เคยได้รับการอภัยและความรักของพระองค์ ดังนั้นหากเรายังไม่ได้รับพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด ให้อิสรุขานต่อพระองค์เสียวันนี้ เมื่อเรายอมต่อพระองค์ พระองค์ทรงสร้างเราให้เข้มแข็ง และจะทรงอวยพรเราอย่างมากมาย

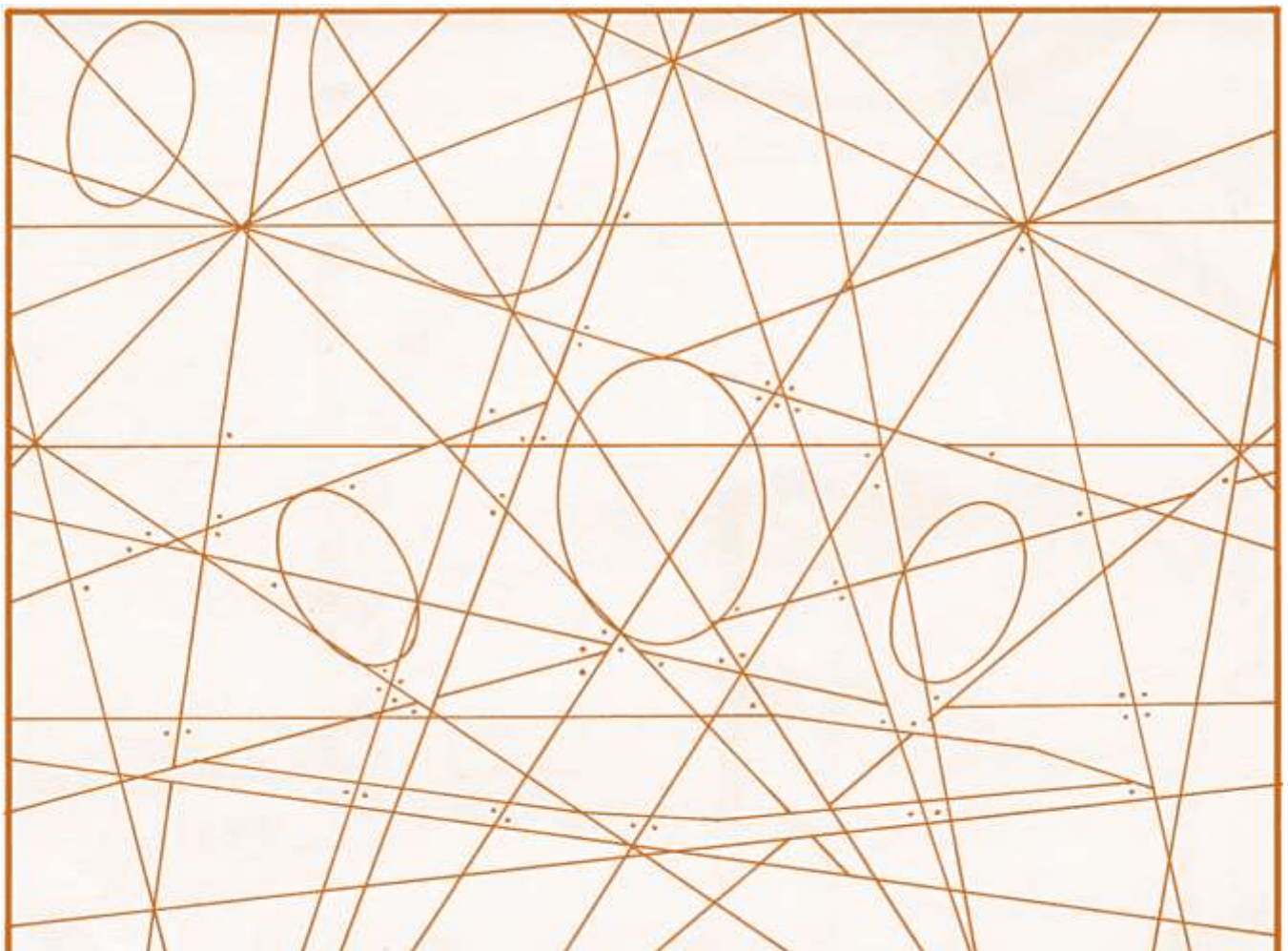
ป. จงเขียนเครื่องหมายถูกในช่องที่ตอบถูก

1. พระเยซูทรงสอนเหมือนกับครูทั่วไป
2. เราทำอะไรไม่ได้เลยถ้าเรามีความเชื่อ
3. เสรีภาพแท้จริงเกิดขึ้นเมื่อเรายอมต่อพระคริสต์
4. ฉันเชื่อฟังพระคริสต์แต่ไม่เชื่อฟังคุณครูก็ได้

จริง	ไม่จริง

(^_^) (^_^) (^_^) (^_^) (^_^) (^_^) (^_^) (^_^)

**ค. เพื่อที่จะช่วยให้นักเรียนรู้ว่าคำตอบในช่องว่างข้างล่างคืออะไร
ให้นักเรียนระบายสีลงในช่องว่างที่มีจุดเท่านั้น**

จงให้พระเยซูเป็นดัง..... ในชีวิตของเรา

บทที่ 10 พันธสัญญาใหม่

เป้าหมาย	เพื่อหนุนใจให้ผู้เรียนได้เชื่อในพระเยซูเพื่อจะได้รับความรอด และยอมรับการสละพระองค์เองเพื่อไถ่บาปเขา
ข้อพระคัมภีร์	มัทธิว 5:17 ยอห์น 1:29, 3:16-21 ทิตัส 3:4-7 ฮีบรู 9:1-14,24,27
ข้อควรจำ	เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์ (ยอห์น 3:16)
อุปกรณ์	กระดาษ แบบฝึกหัด พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

เราคงเคยได้ยินคำว่า “เสียสละ” มาหลายครั้ง แม้เราเองก็อาจต้องเสียสละบางสิ่งบางอย่างในชีวิตของเรา (ครูอาจยกตัวอย่างถึงการเสียสละที่ครูเองได้ประสบมาในชีวิต)

การเสียสละมีความหมายแท้จริงอย่างไร? การเสียสละมิใช่เพียงการกระทำเท่านั้น แต่เป็นเครื่องหมายว่า เรายอมสละบางสิ่งเพื่อจะได้สิ่งที่สำคัญกว่า มีใครที่เสียสละเพื่อเราบ้างไหม?

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

หากว่าคนในโลกทุกคนต่างก็เป็นโรคร้ายแรงที่ไม่มีทางรักษาให้หาย แน่แน่นอนทุกคนจะต้องพยายามทุกวิถีทางที่จะรักษาโรคนั้น ไม่ว่าจะด้วยวิธีการสมัยใหม่หรือด้วยแพทย์แผนโบราณ แพทย์และนักวิทยาศาสตร์คงจะต้องใช้เวลาทั้งวันและคืนในการค้นหาวิธีการรักษาโรคนั้น และคงจะมีการบริจาคเงินกันเป็นจำนวนมาก เพื่อช่วยในการค้นคว้าวิจัยเพราะทุกคนต่างหวังว่าจะมีทางแก้

เชื้อโรคนั้นเป็นสิ่งที่เรามองไม่เห็น แต่ก็แพร่กระจายอยู่ทั่วไป และติดต่อได้ง่ายด้วย ความบาปก็เช่นกัน มันเป็นเหมือนเชื้อโรคที่ฆ่าไม่ตาย ไม่มีทางหนีจากมัน ไม่มีทางป้องกัน ทุกคนล้วนติดโรคบาปนั้น

1. ปัญหาคือ ความบาป (ฮีบรู 9:27)

ในความเป็นจริงมีโรคชนิดหนึ่งระบาดอยู่ทั่วโลก เป็นโรคที่หมอรักษาไม่ได้ เงินจำนวนมหาศาลก็ไม่สามารถช่วยได้ และโรคนั้นนำมาซึ่งความตายเสีย โรคร้ายนั้นคือบาป พวกเราต่างต้องทนทุกข์เพราะบาปนั้นและเราทั้งหมดจะต้องตายเพราะบาป และบาปนี้เองเป็นต้นเหตุของความตายตั้งแต่สมัยอาดัมเอวา เป็นต้นมา (ฮีบรู 9:27)

ยิ่งไปกว่าการเป็นต้นเหตุแห่งความตายฝ่ายร่างกาย บาปเป็นต้นเหตุแห่งความตายฝ่ายวิญญาณ บาปเป็นตัวทำลายความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ตั้งแต่แรกมาจนกระทั่งทุกวันนี้

ผลของความตายฝ่ายวิญญาณคืออะไร? สิ่งเลวร้ายที่สุดคือ การต้องถูกแยกจากพระเจ้าเป็นนิรันดร์ เราเองอาจไม่เข้าใจความน่ากลัวที่จะเกิดขึ้น แม้กระทั่งในชีวิตนี้ บาปก็ได้นำวิบัติต่างๆมาสู่เรา กฎเกณฑ์อันสมบูรณ์ของโลกที่พระเจ้าได้ทรงกำหนดก็เปลี่ยนแปลงไปในทางเลวลง และเราต้องทนทุกข์ เนื่องจากการแข่งสาปนั้น (อ่านโรม 8:19-21)

บาปทำให้แผนการที่พระเจ้าทรงวางไว้ให้โลกเปลี่ยนแปลงและทำให้สภาพของมนุษย์ที่มีพระฉายาของพระเจ้าเปลี่ยนแปลงไปด้วย ธรรมชาติภายในของมนุษย์กลายเป็นคนบาปชั่ว คดโกง “พระเจ้าทรงเห็นว่าความชั่วช้าของมนุษย์มีมากในแผ่นดิน และทรงเห็นว่าเค้าความคิดในใจของเขาล้วนเป็นเรื่องร้ายเสมอไป” (ปฐมกาล 6:5) เมื่อมนุษย์ไม่มีพระเจ้า ชีวิตของเขาก็มีแต่ความเกลียดชัง ความชั่วช้า อคติและการทำลาย

ดูเหมือนมนุษย์จะไม่มีหวังอันเนื่องจากผลของบาป แต่พระเจ้ามิได้ตั้งพระทัยให้มนุษย์ต้องตาย ไม่ว่าจะเป็ฝ่ายร่างกาย หรือฝ่ายวิญญาณ หลังจากที่ความบาปแรกได้นำความตายมาสู่โลก พระเจ้าทรงเตรียมแผนที่จะทำลายบาปนั้น

2. แผนการ...เครื่องบูชา (มัทธิว 5:17 ยอห์น 1:29)

ในพระคัมภีร์เดิม พระเจ้าได้ประทานข้อปฏิบัติแก่พลไพร่ของพระองค์ ข้อปฏิบัติอย่างหนึ่งในหลายๆข้อนั้น คือ การถวายเครื่องบูชา เครื่องบูชาบางอย่างเป็นการฆ่าสัตว์ ให้เลือดตกแทนผู้ที่ทำบาป เพราะบาปจึงก่อให้เกิดความตาย แต่เป็นที่น่าเสียใจว่าเครื่องบูชาต่างๆเหล่านั้นกลับไม่ถาวร

อีกประการหนึ่ง การที่เขาต้องถวายเครื่องบูชาแล้วฆ่าแล้ว ก็เพื่อจะ让他รู้ว่าเมื่อทำบาปนั้น เขาจะต้องสูญเสียอะไรบางอย่างเป็นผลที่ตามมา บาปมีผลต่อชีวิตของเขาและนี่เป็นเหตุให้พิธีถือเทศกาลปัสกาด้วย (อ่านกันดารวิถี 9:1-4)

การแสดง แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม ให้กลุ่มหนึ่งเป็นแกะ อีกกลุ่มเป็นคนศาสนาอื่น ให้คนยิวอธิบายให้แกะฟังว่าเหตุใดเขาจึงจับแกะบางตัวมาเป็นเครื่องบูชา และให้แกะถามคนยิวกลับเกี่ยวกับสถานการณ์นี้

ประชาชนจะกระทำตามพระบัญญัติ แม้ในเวลาสมัยพระคริสต์เขาก็ยังถือว่าพระบัญญัติเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นในการจัดการกับความบาป แต่ไม่ว่าเขาจะถวายเครื่องบูชาหรือฉลองกันมากเท่าไรก็ตาม ชีวิตของพวกเขาก็ไม่เปลี่ยนแปลง เขายังคงมีบาป และก็ต้องคอยถวายเครื่องบูชาอยู่เป็นประจำ

แล้วก็ถึงเวลาที่พระเยซูเสด็จมายังโลก พระองค์นำคำตอบใหม่มาให้กับปัญหาเก่าแก่นี้ พระองค์ตรัสว่า “อย่าคิดว่าเรามาเลิกล้างธรรมเนียมปฏิบัติ และคำของผู้เผยพระวจนะ เราได้มาเลิกล้าง แต่มาทำให้สมบูรณ์ทุกประการ” (มัทธิว 5:17) พระองค์ทรงเตือนให้พวกยิวรู้ว่า ธรรมเนียมปฏิบัติและการ

ถวายเครื่องบูชาไม่ใช่สิ่งสำคัญ แต่สิ่งสำคัญคือ การมีความสัมพันธ์อันถูกต้องกับพระเจ้า ธรรมเนียมปฏิบัติมีไว้เพื่อเป็นข้อแนะนำทางที่ถูกต้อง

ยอห์นผู้ให้บัพติศมา ได้เห็นความจริงในข้อนี้ ท่านได้ประกาศว่า พระเมสสิยาห์ผู้จะนำการอภัยบาปนั้นกำลังเสด็จมา จนในที่สุดก็ถึงเวลาที่พระเยซูได้มาเพื่อการนั้น ยอห์นได้แนะนำพระองค์ต่อประชาชน (อ่านยอห์น 1:29)

หากพวกเขาจะยอมรับพระคริสต์ เขาก็ไม่ต้องพึ่งธรรมเนียมปฏิบัติ เพื่อจะได้มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าต่อไป เพราะพระบุตรของพระเจ้าได้เสด็จมาเพื่อนำการรักษาโรคบาปให้แล้ว

เรื่องตัวอย่าง อ่านเรื่องต่อไปนี้จะทำให้ผู้เรียนฟัง ที่ประเทศหนึ่งมีการติดต่อสื่อสารกันแบบใหม่ นั่นคือ จะไม่มีการพูดติดต่อกันโดยตรงระหว่างบุคคลสองฝ่าย แต่จะมีการติดต่อไปยังตัวกลางและตัวกลางจะติดต่อไปยังอีกฝ่ายให้ แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มสนทนาในหัวข้อว่า

- 1) การสื่อสารแบบนี้จะทำให้มีปัญหาอย่างไร?
- 2) เราจะรู้สึกอย่างไรถ้าอยู่ในประเทศนี้?
- 3) วิธีการสื่อสารแบบนี้ควรได้รับการแก้ไขอย่างไร?

อธิบายให้ผู้เรียนฟังว่า แต่ก่อนพระเจ้าทรงติดต่อกับมนุษย์ด้วยผู้เผยพระวจนะ และพระบัญญัติ แต่เมื่อพระเยซูเสด็จมา พระองค์ทำให้มนุษย์สามารถติดต่อกับพระเจ้าได้โดยตรง และเราก็สามารถมีความสัมพันธ์กับพระเจ้าโดยตรงได้โดยไม่ต้องผ่านใคร

3. ทางแก่...ความรอด (ยอห์น 3:16-21 ฮีบรู 9:1-14)

พระวิหารและมหาบุโรหิตเป็นศูนย์กลางของการนมัสการ ชาวยิวจะติดต่อกับพระเจ้าได้ก็โดยมหาบุโรหิต ผู้จะทำพิธีที่ได้กำหนดไว้ในธรรมเนียมปฏิบัติ จนกระทั่งเมื่อพระเยซูเสด็จมา พระองค์ทรงเปลี่ยนสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด (อ่านสลับกัน ในฮีบรู 9:1-14)

พระเยซูมิได้อาศัยพิธีกรรมต่างๆเพื่อนำการอภัยบาปและความรอด พระองค์สามารถตรัสกับมนุษย์โดยตรง พระองค์มิได้เป็นเพียงผู้ถวายเครื่องบูชาเท่านั้น แต่พระองค์ทรงเป็นเครื่องบูชาเสียเอง ข้อปฏิบัติที่พระเจ้าได้ทรงให้ไว้นานแล้วนั้นเป็นเพียงการเล็งถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในเวลาต่อมาเท่านั้น “เพราะว่าพระคริสต์ไม่ได้เสด็จเข้ามาในสถานศักดิ์สิทธิ์ซึ่งสร้างขึ้นด้วยมือมนุษย์อันเป็นแบบจำลองจากของจริง แต่พระองค์ได้เสด็จไปสวรรค์นั้นเพื่อเข้าเฝ้าพระเจ้าเพื่อเราทั้งหลาย” (ฮีบรู 9:24)

บัดนี้พระคริสต์ได้ประทับในสวรรค์เพื่อนำความบาปของเราออกไป พระองค์สามารถเข้าหาพระบิดาได้โดยตรง พระองค์ทรงเป็นเครื่องถวายบูชาที่สมบูรณ์แบบ พวกเขาไม่ต้องใช้เครื่องบูชาอื่นอีก หากเขาจะยอมรับพระองค์ พระองค์คือ ของประทานแห่งความรักจากพระเจ้า พระองค์มิได้มาเพื่อกล่าวโทษมนุษย์ แต่ทรงนำความรัก ความสว่างและชีวิตมา และสิ่งที่ทุกคนต้องทำ คือ เชื่อในพระองค์ (อ่านยอห์น 3:16)

อภิปราย อ่าน ยอห์น 3:16 แล้วช่วยกันอภิปรายและตีความหมายของพระคัมภีร์ข้อนี้

- * พระเจ้าทำอะไรเพื่อเรา?
- * เราควรตอบสนองอย่างไร?

4. การรักษาบาปสำเร็จผลหรือไม่? (ทิตัส 3:4-7)

ในพระคัมภีร์เดิม พระเจ้าประทานวิธีรักษาบาปเพียงชั่วคราวช่วยยาม ซึ่งวิธีการดังกล่าวช่วยชำระบาป แต่มีได้รับประกันว่าปัญหาเดิมจะไม่กลับมาอีก แต่การรักษาของพระเยซูนำสู่ชีวิตนิรันดร์ (อ่านทิตัส 3:4-7) พระเจ้ามิได้เพียงอภัยบาปเรา โดยผ่านพระคริสต์เท่านั้น แต่พระองค์ทรงรับเราเป็นบุตรของพระองค์ด้วย

ลองนึกถึงเหตุการณ์อันเดิมอีกครั้ง หากว่าทุกคนในโลกกำลังเป็นโรคร้ายที่รักษาไม่หายและก็มี การค้นพบวิธีรักษาแล้วด้วย หากเขาไม่ยอมรับการรักษาก็เป็นเรื่องที่น่าสมเพชยิ่งนัก ถึงแม้จะมีคนหายโรคร เป็นพยานให้เขาฟัง จะมีบางคนที่ไม่ยอมเชื่อ และบางคน que เชื่อแต่ไม่สนใจจะรักษา บางคนยังไม่ยอมรับด้วยซ้ำว่าเขาจะตายแน่ๆ

ช่างโง่เงาเสียนี้กระไร แต่นี่ก็คือสิ่งที่คนในโลกกำลังทำอยู่ในเรื่องของโรคบาป กับวิธีรักษาของพระเจ้า โดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์ ซึ่งก็เป็นเหมือนกับยาที่ต้องใช้จึงจะได้ผล

ดำเนินชีวิตในความจริง

พระคำของพระเจ้าได้แนะนำวิธีที่จะได้รับความรอดอย่างชัดเจน ถ้าบุคคลหนึ่งจะเชื่ออย่างจริงจังใจว่า พระเยซูทรงเป็นเครื่องบูชาอันสมบูรณ์แบบและเชื่อว่าพระองค์ทรงยอมตายบนไม้กางเขนเพื่อเขา เขาจะต้องสำแดงความเชื่อของเขาที่จะหวังว่ายานั้นช่วยรักษาได้ แต่ไม่กินมันก็ไม่เกิดผล ฉะนั้นเมื่อเขารู้ว่าเขาป่วยเขาต้องทำทุกอย่างเพื่อช่วยให้ตนเองหายดี

เช่นเดียวกัน เราจะต้องยอมรับสิ่งที่พระเยซูทรงเสนอที่จะมอบให้กับเรา นั่นคือ การอภัยบาปและการเปลี่ยนแปลงชีวิต ซึ่งเป็นหลักประกันชีวิตนิรันดร์ พระองค์จะทรงปล่อยเราจากอดีตและจากการเป็นทาสบาป พระองค์จะทรงให้เราเป็นอิสระเพื่อนาคตใหม่ สิ่งที่เราจะต้องทำก็คือ เชื่อและยอมรับเอาพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

หากพระเยซูทรงเป็นยารักษาโรคร้ายแห่งบาป เราควรรับยาที่พระองค์เตรียมไว้ มีรายละเอียดใน โรม 3:23, 6:23, 10:9-10 ให้ผู้เรียนอ่านพระธรรมดังกล่าวและเดิมข้อความต่อไปนี้ “ฉันรับ / ไม่รับยาที่พระเยซูเตรียมไว้ เพราะ.....” ให้เขียนลงไปและเก็บมันไว้หนุนใจให้พวกเขาอ่านและคิดถึงเรื่องนี้ทุกวัน

แบบฝึกหัดที่ 10 “พันธสัญญาใหม่”

ก. จงหาคำสำคัญคำหนึ่งซึ่งซ่อนอยู่ในตารางนี้ แล้วตอบลงในช่องข้างล่างนี้

1. ปรากฏอยู่ 8 ครั้ง
2. อยู่เหนือ ล. ไป 5 ช่อง
3. อยู่ใต้ ม.
4. ปรากฏอยู่เพียงครั้งเดียวในตาราง
5. เป็นอักษรตัวเดียวที่มีสระอยู่ข้างบน
6. มีอักษร ธ. อยู่ข้างซ้ายและขวา
7. อยู่เหนือ ย.
8. ปรากฏเพียง 3 ครั้งในตาราง
9. เป็นสระตัวเดียวในแถว 9

1	2	3	4	5	6	7	8	9
ะ	อ	พ	น	ธ	ย	ธ	ล	ท
หุ	า	ก	แ	า	บ	ท	ห	น
ท	ต	อ	ก	สี	ห	ก	ก	พ
ก	ะ	ไ	ท	ก	ะ	ป	ล	ธ
พ	ท	ธ	อ	ท	พ	ส	ก	ฝ
บ	ก	ม	เ	ก	ต	ย	ค	ก
ไ	ล	ร	ฝ	น	ท	ก	อ	ะ

พระเยซูทรงทำสิ่งนี้ด้วย.....

ข. จงค้นหาคำตอบจากพระคัมภีร์และตอบให้ถูกต้อง (^_^)

1. “อย่าคิดว่าเรามาเลิกล้างธรรมเนียมปฏิบัติ และคำสอนของผู้เผยพระวจนะ เรามีได้มาเลิกล้าง แต่มาทำให้ ทุกประการ มัทธิว 5:17
 - a. เป็นที่รู้จัก
 - b. สมบูรณ์
 - c. ดีขึ้นใน
 - d. เป็นความจริง
2. วันรุ่งขึ้น ยอห์นเห็นพระเยซูกำลังเสด็จมาทางท่าน ท่านจึงกล่าวว่า “จงดูพระเมษโปดกของพระเจ้า ผู้ทรงรับความผิดบาปของ ไปเสีย ยอห์น 1:29
 - a. โลก
 - b. อิสราเอล
 - c. คนยากจนขัดสน
 - d. ฟาริสี
3. เราจะได้เป็นคนชอบธรรมโดยพระคุณของพระองค์และจะได้เป็นผู้รับมรดกที่มุ่งหวังคือ
 - a. การรับใช้ของเรา
 - b. ชีวิตที่จำเรอ
 - c. ชีวิตนิรันดร์
 - d. ชีวิตที่สุขสบาย

บทที่ 11 ความสัมพันธ์ใหม่

เป้าหมาย	1) ให้ผู้เรียนได้เห็นประโยชน์ของการเป็นบุตรของพระเจ้า 2) ให้ผู้เรียนยอมเป็นบุตรของพระเจ้า และเป็นบุตรของพระองค์ตลอดไป
ข้อพระคัมภีร์	มัทธิว 19:13-14, 21:15-16 ยอห์น 1:10-13 โรม 8:14-17 1ยอห์น 3:1-3
ข้อควรจำ	แต่ส่วนบรรดาผู้ที่ต้อนรับพระองค์ ผู้ที่เชื่อในพระนามของพระองค์ พระองค์ก็ทรงประทานสิทธิให้เป็นผู้บุตรของพระเจ้า (ยอห์น 1:12)
อุปกรณ์	สี กระดาษ แบบฝึกหัด พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

โลกเราจะเป็นอย่างไร หากพระเจ้ามิได้ตั้งสถาบันครอบครัวไว้ บางคนอาจคิดว่ามันคงจะดีไม่น้อย เพราะจะไม่มีพ่อแม่คอยบอกเราว่าจะต้องทำอะไรบ้าง ไม่มีพี่น้องมาทำให้เราหัวเสีย เราคิดว่าดีไหม???

สมมติว่า เราเติบโตขึ้นมาจากเมล็ดพืชชีวิตของเราจะต้องขึ้นอยู่กับใครคนหนึ่ง ที่คิดว่าจะดูแลเรา ป้องกันเราไว้โดยไม่ให้ความรักแก่เรา ไม่มีความอบอุ่น ไม่มีความรักของครอบครัว มีแต่ “คนสวน” ที่สนใจในการปลูกมนุษย์

และเราอาจเติบโตเป็นวัยรุ่น แต่เราจะต้องตัดสินใจในการดำเนินชีวิตเอง เมื่อเราต้องการความช่วยเหลือก็ไม่มีใครคอยช่วย เพราะไม่มีใครสนใจเราเป็นส่วนตัวจริงๆ ถ้าเป็นเช่นนี้ เราจะรู้สึกอย่างไร?

ครอบครัวมีความหมายและมีความสำคัญมาก ถึงแม้จะมีบางคนหรือบางอย่างในครอบครัวที่เราไม่ชอบ แต่ครอบครัวก็เป็นสิ่งที่มีค่าอย่างยิ่งสำหรับชีวิต ครอบครัวจะเป็นผู้ที่ให้ความรัก ความหวัง การแนะนำในการดำเนินชีวิต คนเราไม่เหมือนสัตว์ เราต้องใช้เวลาในการเติบโตเป็นเวลานานพอสมควร กว่าที่จะช่วยเหลือตัวเองได้ ฉะนั้นเราจึงต้องการคนรักและหวังใยในช่วงเวลาที่เรากำลังเติบโต

ชั่วโมงครอบครัว สมมติว่าทั้งชั้นเป็นนักเล่าเรื่อง ครูจะเริ่มต้นเล่าและผู้เรียนจะช่วยกันต่อเรื่องเล่านี้ทีละคน “สมพรได้หนีออกจากบ้าน เพื่อจะพิสูจน์ให้เห็นว่าเธอสามารถทำอะไรได้ด้วยตัวเอง ดังนั้นครอบครัวของเธอ...” ใช้เวลาเล่ากัน 5-6 นาที และให้ครูเป็นคนสรุปเรื่อง เน้นให้เห็นถึงความสำคัญของครอบครัว

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

1. เป็นเหมือนเด็ก (มัทธิว 19:13-14, 21:15-16)

เราเรียนรู้จักพระเยซูจากท่าทีของพระองค์ที่มีต่อคนซึ่งปฏิเสธพระองค์ และต่อผู้ที่ยอมรับพระองค์ เราจะเห็นว่า พระองค์ทรงสนพระทัยที่จะให้มนุษย์ได้คืนดีกับพระเจ้าอีกครั้ง ซึ่งเราจะเห็นพระทัยของพระองค์ได้ชัด เมื่อพระองค์ทรงอยู่กับเด็กๆ (อ่านมัทธิว 19:13-14)

ข้อพระคัมภีร์ตอนนี้มีใช้เพียงแต่แสดงว่า พระเยซูทรงรักมนุษย์เท่านั้น แต่พระองค์ยังทรงมีแผนการที่จะให้เขาได้เป็นบุตรของพระเจ้าด้วย

พระเยซูได้มอบการเริ่มต้นใหม่ คนทั้งหลายที่ชีวิตถูกทำลายด้วยบาปนั้น สามารถเริ่มชีวิตใหม่อย่างสดใส ด้วยการเป็นอย่างเด็ก เพียงแต่เขาเชื่อวางใจในพระเยซูอย่างเด็กๆเขาไม่ต้องพิสูจน์ตัวเองด้วยการถวายเครื่องบูชาอีกต่อไป

เมื่อคนหนึ่งมารับเชื่อในพระเยซู พระองค์ก็ให้เขาเริ่มต้นใหม่เหมือนเด็กๆ พระองค์ทรงต้องการให้เราเชื่อและวางใจในพระองค์ ดังเช่นเด็กที่เชื่อและวางใจในพ่อแม่ของตน

พระเยซูทรงต้องการให้เราเหมือนเด็กอย่างไร? อย่างหนึ่งก็คือ เราต้องเต็มใจที่จะสรรเสริญพระองค์ เมื่อพระเยซูทรงทำการอัศจรรย์ในพระวิหาร เด็กๆได้สรรเสริญพระองค์ ขณะที่ผู้ใหญ่มีได้กระทำ (อ่านมัทธิว 21:15-16) พระองค์ต้องการให้เราสรรเสริญพระองค์เหมือนอย่างเด็กน้อยที่อวดพ่อของเขาอย่างภาคภูมิใจ

นอกจากนั้น เด็กทารกยังมีคุณสมบัติที่ติดอย่างหนึ่ง คือ เขาต้องการสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับการเติบโต นั่นคือ นม เช่นกันเราควรปรารถนาน้ำนมฝ่ายวิญญาณดังอาจารย์เปาโลได้เขียนไว้ว่า “เช่นเดียวกับทารกแรกเกิด จงปรารถนาน้ำนมฝ่ายวิญญาณอันบริสุทธิ์เพื่อโดยน้ำมนั้นจะทำให้ท่านทั้งหลายเจริญขึ้นสู่ความรอด” (1เปโตร 2:2)

แผ่นโปสเตอร์ แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มแจกอุปกรณ์วาดรูประบายสี ให้พวกเขาทำโปสเตอร์หนุนใจให้ผู้อื่นต้องการที่จะมีส่วนในครอบครัวของพระเจ้า ติดโปสเตอร์นั้นในอาคารของคริสตจักรด้วย

2. เติบโตขึ้น (โรม 8:14-17)

หากเราเป็นคริสเตียน เราจำเป็นต้องเจริญเติบโต และมีการเรียนรู้ดังเช่นทารก ในขณะที่เราเจริญขึ้นนั้น เราได้เปรียบเหนือคนที่ไม่ได้รับพระเยซู เพราะว่าเราเป็นบุตรของพระเจ้า เป็นสมาชิกครอบครัวพิเศษ มีสิทธิพิเศษหลายอย่าง (อ่านโรม 8:14-15)

เราสามารถไปหาพระเจ้าได้อย่างอิสระ ไม่ต้องมีชีวิตอยู่ด้วยความกลัว เพราะพระเจ้าทรงรักเรามาก พระองค์ทรงคอยดูแลเราอยู่

บางครั้งเรารู้สึกบางใหม่ ว่า ไม่มีใครรักเราอย่างแท้จริง? เราสงสัยว่าที่คนอื่นห่วงใยก็เพราะเป็นหน้าที่ที่เขาต้องทำ เช่นเดียวกันในบางครั้งเราสงสัยว่าพระเจ้าทรงห่วงเราเป็นส่วนตัวหรือไม่ แต่พระเจ้า

ทรงทราบแล้วว่า เราอาจเกิดความคิดเช่นนี้ขึ้น ดังนั้นพระองค์จึงทรงประทานองค์พระวิญญาณบริสุทธิ์แก่เรา (โรม 8:16-17)

ดังนั้นถ้าเรารู้สึกเหงา เครียด รู้สึกไม่มีใครรัก และท้อใจ หรือรู้สึกกลัว ควรอ่านพระธรรม โรม 8:14-17 และเชื่อตามนั้น ดำเนินชีวิตตามนั้นโดย

- 1) รู้ว่าพระวิญญาณทรงนำชีวิตเรา ทรงเป็นผู้ดูแลชีวิตของเรา
- 2) จงมั่นใจในพระองค์ แล้วความกลัวจะไม่สามารถผูกมัดเราไว้ต่อไป
- 3) มองไปข้างหน้า พระเจ้ามิได้ทรงเพียงแต่ครอบครองชีวิตของเราในวันนี้เท่านั้น แต่พระองค์จะทรงมอบมรดกแก่เราในอนาคต ในฐานะที่เราเป็นบุตรของพระองค์ด้วย

3. ลูกที่โตแล้ว (1ยอห์น 3:1-3)

เมื่อเราอยู่ชั้นประถม 1 เรารู้สึกว่าพี่ชั้นประถม 6 นั้นตัวใหญ่จริงๆ แต่เมื่อ 5 ปีผ่านไปเราก็กลายเป็นเด็ก ป.6 หลังจากที่ต้องสู้กับการเรียนการสอนมาเป็นเวลานาน ตอนนั้นเราก็จะตระหนักว่า ยังมีสิ่งที่เราต้องเรียนรู้ใหม่ๆเสมอ

เช่นเดียวกัน ในฐานะที่เราเป็นบุตรของพระเจ้า เราต้องเรียนรู้เพิ่มขึ้นเสมอ ความเติบโตฝ่ายวิญญาณมิได้หมายความว่า เรารู้คำตอบของทุกปัญหา แต่เป็นการที่เรารู้ว่าปัญหามีอยู่ทุกที่ และเรารู้ว่าเราจะพบคำตอบสำหรับปัญหาแต่ละอย่างได้ที่ไหน

เรื่องตัวอย่าง แบ่งผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มพิจารณาปัญหาที่เกิดขึ้น กลุ่มละ 1 ข้อ โดยรู้ว่าการเป็นลูกของพระเจ้าช่วยให้เขามีวิธีแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ให้ใช้เวลาประมาณ 7-10 นาที หลังจากนั้นกลับมารายงาน

- 1) ศักดิ์เพิ่งรู้ว่าเขาเป็นลูกบุญธรรมของพ่อแม่ แต่น้องสาวเป็นลูกแท้ๆ ทำให้เขารู้สึกไม่พอใจ รู้สึกเกลียดเธอ เขารู้ว่าเขาผิดที่คิดเช่นนั้น แต่ดูเหมือนว่าเขาไม่สามารถกำจัดความรู้สึกนี้ออกไปได้ เราจะมีคำแนะนำเขาอย่างไร?
- 2) คุณตาของแดงเพิ่งเสียชีวิต พ่อและแม่จึงรับคุณยายมาอยู่ด้วย คุณยายเริ่มต้นจัดการอะไรต่างๆในบ้านและคอยอยู่กับแดงเสมอ เธอควรจะทำอย่างไร?
- 3) ศิริพรไม่ค่อยมีเพื่อนและอนุชนในโบสถ์ก็ไม่ค่อยยอมรับเธอ เธอควรทำอย่างไร? และกลุ่มอนุชนควรจะทำอย่างไร?

มีคำตอบสำหรับปัญหาชีวิต แต่การแก้ปัญหาบางอย่างนั้น ไม่อาจทำสำเร็จอย่างทันทีทันใด เราอาจต้องคอยดูว่า พระเจ้าทรงต้องการทำอะไรในชีวิตของเรา เมื่อเราพบปัญหาบางอย่างเราอยากจะหนีมันไปให้พ้น เราต้องอดทนอย่างพระเยซู พระองค์ไม่เคยหนีปัญหาแต่ทรงเผชิญกับมัน ถ้าเราได้ทำตามอย่างพระองค์แล้ว เราจะมีได้เป็นเพียงบุตรของพระเจ้าเท่านั้น แต่เราจะเหมือนองค์พระคริสต์มากขึ้นด้วย ในอนาคตเราจะพบว่าปัญหาที่เราเผชิญในวันนี้ช่างเป็นเรื่องเล็กน้อย เมื่อเราเดินตามพระเจ้า

การเป็นบุตรของพระเจ้ามิได้เป็นแค่เพียงเรารู้ว่าพระเจ้าทรงรักเราเท่านั้น แต่เป็นการที่เราจะมีอนาคตซึ่งหลายสิ่งที่ทำให้เราเป็นทุกข์ใจในเวลานี้จะไม่ทำให้เราเดือดร้อนใจ อันที่จริงสิ่งเหล่านั้นจะไม่มีอีกต่อไป

การเดินทางไปสู่เป้าหมายของการเป็นบุตรของพระเจ้านั้น จำเป็นที่ใจเราต้องมุ่งมั่นสู่เป้าหมาย และทำทุกอย่างเพื่อบรรลุความตั้งใจนั้น เราต้องตั้งใจแน่วแน่ว่าอยากเป็นเหมือนพระเยซูซึ่งก็หมายความว่า เราต้องเรียนรู้ที่จะดำเนินชีวิตอย่างพระองค์ (อ่าน 1ยอห์น 3:3)

อย่าคิดว่าเราโตแล้ว และรู้ทุกอย่าง ให้อยอมรับว่ายังมีสิ่งที่ต้องเรียนรู้อีกมาก ยังมีนิสัยที่ต้องควบคุม และยังต้องเรียนที่จะยอมรับผู้อื่นด้วย พระเยซูทรงต้องการให้เราเลียนแบบเด็ก ๆ อย่างไม่รู้จบ...?

- * การอภัยและลืมนความผิดของผู้อื่น
- * การเชื่อฟัง
- * การช่วยเหลือเพื่อน
- * การวางใจในผู้ที่รักเรา

และมีใช่แต่เพียงเท่านั้น ยังมีอีกหลายสิ่งที่เราจะต้องเป็นเหมือนพระเยซู ขอให้เราวางใจในพระบิดาเจ้าผู้ทรงปรารถนาจะให้สิ่งที่ดีที่สุดแก่เรา

ดำเนินชีวิตในความจริง

การเป็นเด็กไม่ใช่เรื่องยาก เราทุกคนก็ผ่านการเป็นเด็กมาแล้ว เด็กสมัยใหม่อาจทำในสิ่งที่เราไม่เคยทำ เขาเรียนในสิ่งที่เราเรียนในชั้นที่สูงกว่านั้น

ลองนึกถึงอดีตครั้งที่เรายังเป็นเด็ก เรารู้สึกว่าทุกสิ่งทุกอย่างใหญ่เกินความเข้าใจ วันๆหนึ่งที่ผ่านมาไปนั้นรู้สึกนานเหลือเกิน สิ่งสำคัญที่สุดที่เราจะบอกผู้อื่นหรือคุณพ่อคุณแม่ได้ก็คือ “หนูรัก...”

ในสัปดาห์นี้ขอให้เราลองกลับไปเป็นเด็กอีกครั้ง เราเป็นลูกเล็กของพระเจ้า ให้เรามองโลกว่า โลกนี้สวยงามใหญ่โต น่าสนใจเพียงใด มองโลกอย่างที่เด็กเล็กๆมอง เมื่อเกิดปัญหาทำให้เราทำอย่างเด็ก คือหันไปหาพระบิดาผู้สถิตในสวรรค์ของเราดังเช่นเด็กที่จะหันไปหาพ่อแม่ ให้ใช้สติปัญญาที่พระองค์ประทานให้ แต่สำหรับสิ่งที่อยู่เหนือความสามารถของเรา ขอให้เราวางใจในพระองค์ อย่าลืมนึกที่จะบอกพระองค์ว่า เรารักพระองค์มากเพียงใด

หากคนใดยังไม่รู้จักพระเจ้า ในฐานะที่พระองค์ทรงเป็นพระบิดาของเรา พระองค์ทรงพร้อมที่จะรับทุกคนเป็นบุตรของพระองค์ในวันนี้ เพียงแต่เราเชื่อ และวางใจในพระเยซูคริสต์ พระองค์ก็ทรงยินดีให้เราเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า

แจกกระดาษดินสอให้ผู้เรียนเขียนจดหมายขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับความรัก ความห่วงใยของพระองค์ ทูลขอความช่วยเหลือจากพระองค์ในฐานะที่พระองค์ทรงเป็นพระบิดา

แบบฝึกหัดที่ 11 “ความสัมพันธ์ใหม่”

เขียนโดย โยเซฟ บุตรอะมีเลค

ณ เยรูซาเล็ม เดือนมกราคม ค.ศ.33

ฉันเสียใจที่มีหลายคนปฏิเสธพระเยซู เราได้ข่าวลือว่าพวกผู้นำศาสนากำลังวางแผนฆ่าพระองค์ ทำไมพวกเขาจึงเกลียดพระองค์ ทั้งๆที่พระองค์ทรงรักพวกเขามาก พวกเขาไม่เห็นหรือว่าพระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้า ทรงเป็นจอมกษัตริย์ของโลกนี้ที่เรารอคอยตามคำของผู้พยากรณ์ของพระเจ้า

ฉันตัดสินใจแล้ว..... ไม่ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น ฉันจะไว้วางใจในพระองค์ตลอดไป ถึงแม้ว่าการตามพระองค์อาจทำให้ฉันต้องเดือดร้อนเพราะพวกผู้นำศาสนา แม่บอกว่า..แม่ชอบคำสอนของพระองค์มาก แต่แม่จะตามพระองค์ก็ต่อเมื่อพระองค์ได้เป็นกษัตริย์แล้วเท่านั้น ฉันก็คิดอย่างนั้นบ้างเหมือนกัน แต่เมื่อคิดไปคิดมา พระเยซูมิได้เลือกรักเราเฉพาะเวลาเมื่อพระองค์ปลอดภัย แม้ว่าพระองค์จะตกอยู่ในอันตรายพระองค์ทรงรักเราตลอดเวลา พระองค์ทรงสอนให้ฉันรักและให้อภัยต่อกันและกัน ทรงให้ฉันเป็นส่วนหนึ่งในครอบครัวของพระเจ้า

เพื่อนๆในโรงเรียนหาว่าฉันบ้าที่เชื่อในพระเยซู ส่วนเยดียาห์ก็บอกว่าจะไม่เป็นเพื่อนกันฉันอีกต่อไป เพราะเขารู้ว่าแม้แต่จะอยู่ใกล้คนที่เชื่อในพระเยซูก็เป็นอันตราย แต่ฉันไม่กลัวเพราะรู้ว่า

พระเจ้าจะปกป้องฉัน ฉันจะปลอดภัย

เมื่อคืนฉันฝัน ฉันฝันว่าฉันเดินไปตามถนนเส้นหนึ่ง ข้างทางนั้นเป็นเหวลึก และฉันรู้ว่า.. ถ้าฉันขึ้นเดินออกเส้นทาง ฉันอาจตกเหวซึ่งมีอันตรายถึงขั้นเสียชีวิตได้ ขณะที่เดินไปรู้สึกว่ามีอะไรพยายามดึงฉันลงข้างทาง แต่ทุกครั้งที่ฉันกำลังพลาดจะตกเหวนั้นก็มีอีกมือหนึ่งมาคอยยึดฉันไว้ให้ปลอดภัย ฉันพยายามมองจงไปยังหน้าของผู้ที่ช่วยชีวิตฉันไว้แต่ก็มองไม่เห็น และเมื่อค่อยๆมองลงไปที่แขนมีรอยแผลจากการถูกเขียนดี เมื่อค่อยๆมองลงมาอีกที่มือก็เห็นแผลเป็นรูกรวงใหญ่ ฉันก็ตกใจตื่นและจากนั้นฉันก็นอนไม่หลับและเฝ้าคิดถึงสิ่งที่ฝันไปนั้นว่าหมายความว่าอย่างไร ?

ต่อมาไม่นานนัก พระเยซูก็ถูกพวกผู้นำศาสนาจับตัวไป ถูกเขี่ยนติ และถูกตรึงตายบนไม้กางเขน เมื่อก่อนฉันคิดว่าพระเยซูจะขึ้นเป็นกษัตริย์และปลดปล่อยชาวยิวจากการเป็นทาสของโรม โดยขับไล่พวกโรมออกจากประเทศไป ตอนนั้นฉันรู้สึกเสียใจมากที่สุด เหตุการณ์นี้เกิดขึ้น หลายคนดูถูกและต่างสมน้ำหน้าฉัน หมดสิ้นแล้วความหวังของฉัน

ฉันกำลังเดินอยู่ในเส้นทางแห่งชีวิต และมีหลายสิ่งหลายอย่างที่ทำให้ฉันเกือบตก

ลงไปเหวลึกแห่งความสิ้นหวัง และแล้วเมื่อพระเยซูก็ฟื้นขึ้นจากความตาย พระองค์กลับคำสบประมาทของหลายๆคนได้สำเร็จ ยิ่งกว่านั้นแผนการของพระเจ้าเหนือความเข้าใจของมนุษย์จริงๆ นั่นคือพระเยซูมิได้มาช่วยแค่ชาวยิวให้เป็นอิสระจากพวกโรมเท่านั้น แต่ทรงช่วยคนทั้งโลกให้พ้นจากอำนาจของความบาปด้วยการสละชีวิตของพระองค์เพื่อทุกคนที่เชื่อในพระองค์จะได้รับความรอดและทรงมีชัยชนะเหนือความตาย พระเยซูมิได้เป็นกษัตริย์ของชาวยิวเท่านั้นแต่ทรงเป็นกษัตริย์ของคนทั้งโลกเพราะทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า ภาพในฝันชัดเจนขึ้น นั่นคือมือของพระเยซูที่คว้ามือฉันไว้ ฉันปลอดภัยและเกิดเสรีภาพในใจอย่างแท้จริง ฉันจึงตัดสินใจหนักแน่นว่าฉันจะมีชีวิตอยู่เพื่อพระเยซูตลอดไป...

ชีวิตฝ่ายวิญญาณของเราเป็นอย่างไร? ให้ประเมินผลชีวิตของเรา เลข 1-10 น้อยไปหามาก

1. ฉันอ่านพระคัมภีร์และเฝ้าเดี่ยวเป็นประจำ
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
2. เมื่อต้องตัดสินใจเลือกอะไรหรือทำอะไรฉันจะทูลขอการทรงนำของพระเจ้ำก่อนเสมอ
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
3. ฉันรู้สึกสบายตัวสบายใจเมื่อได้สนทนา อธิษฐานกับพระเจ้ำ เป็นเวลานาน
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
4. ฉันแสดงความรักต่อพระเจ้ำอย่างไม่อวย ไม่ว่าจะเวลานานมัศจรรย์พระเจ้ำหรือเวลาส่วนตัว
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
5. ฉันรู้ว่าในฐานะที่ฉันเป็นบุตรของพระเจ้ำ ยังมีอีกหลายอย่างที่ต้องเรียนรู้ในพระองค์
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

	<p>รวม คะแนน</p> <p>จากคะแนนเต็ม 50</p>
---	---

บทที่ 12 บุคคลพิเศษ

- เป้าหมาย** เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจว่า พระเยซูทรงต้องการที่จะช่วยทุกคนให้รอด ไม่ว่าเขาจะเป็นคนอย่างไร และให้เขาช่วยคนอื่นให้ได้รับความรอดด้วย
- ข้อพระคัมภีร์** ลูคา 19:1-10
- ข้อควรจำ** เพราะว่าบุตรมนุษย์ได้มาเพื่อจะเที่ยวหาและช่วยผู้ที่หลงหายไปนั้นให้รอด (ลูคา 19:10)
- อุปกรณ์** กระดาษ ดินสอ วารสาร กรรไกร กาว แบบฝึกหัด พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

เราคิดอย่างไรกับชายคนหนึ่ง เขามีวิหยาที่ห้อยซึ่งยังใช้การได้อยู่ เขาอยากฟังรายการโปรดแต่ก็หาไม่เจอ แทนที่จะหมุนคลื่นไปหาสถานีที่ถูกต้อง เขากลับถอดชิ้นส่วนของวิทยุออกมาเป็นชิ้นๆ และพยายามซ่อมมัน เขาใช้เวลาหลายชั่วโมงในการรื้อและประกอบชิ้นส่วนต่างๆ กลับเข้าดังเดิม ในขณะที่คนอื่นจะทำเพียงหมุนหาคลื่นให้ถูกสถานีเท่านั้น หรือเราอาจเห็นบางคนค้นหาดินสอแทบเป็นแทบตาย ทั้งที่เสียบดินสอไว้ที่หูของตนเอง มันช่างเป็นภาพที่น่าขันจริงๆ

ยังมีอีกหลายคนที่ทำสิ่งน่าขันเช่นนี้ในหลายๆเรื่อง เราไม่รู้จักคิดให้มีเหตุผล ถ้าเราดำเนินชีวิตทำนองนี้มันคงน่าละอายมากๆ คิดดูซิว่าสังคมจะเป็นอย่างไร ถ้าหมอมองไม่สนใจคนป่วย แต่กลับให้ยากับคนที่แข็งแรง หรือช่างซ่อมรถสนใจจะดูแต่รถที่ดี ครูประจำชั้นไม่เอาใจใส่ลูกศิษย์ของตนแต่ไปสนใจลูกศิษย์ของห้องอื่นเป็นต้น

ประเมินผลตนเอง แจกกระดาษ ดินสอให้ผู้เรียนเขียนสิ่งที่เขาชอบในตัวเองมา 5 อย่าง และสิ่งที่ไม่ชอบ 5 อย่าง หลังจากนั้นสนทนากันว่าถึงแม้เราจะมีสิ่งที่ดีและไม่ดีในตัวเราเอง แต่พระเจ้าก็ยังทรงรักเรา

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

สำหรับองค์พระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงเห็นโลกนี้ชัดเจน พระองค์ทรงรู้ว่าโลกต้องการสิ่งใด ทรงรู้ว่าจะช่วยพวกเราได้อย่างไร ขณะที่พระองค์ทรงอยู่ในโลก พระองค์ทรงทำทุกสิ่งเพื่อช่วยมนุษย์ให้ได้รับการอภัยบาป และกลับคืนดี มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าพระบิดา

1. ความต้องการอันจำเป็น (ลูกา 19:1-3)

เราทุกคนคงเคยได้ยินเรื่องของศักเคียสมาแล้ว เรื่องของเขาฟังดูเป็นเรื่องธรรมดา แต่ให้เรามาพิจารณาเรื่องนี้อีกครั้งหนึ่ง เราจะเห็นความต้องการของศักเคียสชัดเจน

นักคิด แบ่งผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่ม และอ่านลูกา 19:1-10 แบ่งหัวข้อของแต่ละกลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ความต้องการของศักเคียสคืออะไร?

กลุ่มที่ 2 เขาแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างไร?

กลุ่มที่ 3 พระเยซูตอบสนองความต้องการของเขาอย่างไร?

ศักเคียสมีปัญหาอย่างน้อย 3 ประการที่ประดังเข้ามาในชีวิตของเขา

ประการแรก เขาเป็นคนเก็บภาษี แม้พวกเราในปัจจุบันจะไม่ชอบการเสียภาษี แต่ก็ยังเทียบไม่ได้กับความเกลียดชังของยิวที่มีต่อคนเก็บภาษี ซึ่งนำเงินของพวกเขาไปให้รัฐบาลโรม ไม่เพียงแต่พวกเขาจะแค้นเคืองกฎหมายโรมเท่านั้น แต่พวกเขาพบว่าคนเก็บภาษีส่วนใหญ่มักจะโกง ดังนั้นชาวยิวคนใดที่ยอมตัวเป็นคนเก็บภาษีก็จะถูกตราหน้าว่าเป็นคนทรยศ

ประการที่สอง ศักเคียสยังเป็นหัวหน้าของพวกเก็บภาษีด้วย ทำให้เขาร่ำรวยมาก คนทั้งหลายเห็นว่า ความร่ำรวยของเขามาจากการขูดรีดประชาชน เขาเป็นคนที่เรานับได้ว่า ชาวเมืองเยรีโคเกลียดชังมากที่สุด

ประการที่สาม เขายังเป็นคนที่เหงาโดดเดี่ยวมากที่สุด เขารู้แล้วว่าความร่ำรวยมิได้นำมาซึ่งความสุข หรือความสำเร็จในชีวิต เขากำลังแสวงหาสิ่งที่ดีกว่านั้น

เราไม่ทราบว่ ศักเคียสรู้เรื่องพระเยซูได้อย่างไร และเหตุใดเขาจึงอยากเห็นพระเยซูนัก แต่สิ่งสำคัญคือ พระเยซูเป็นผู้เดียวที่จะช่วยเขาได้ เมื่อพระเยซูเสด็จมายังเมืองเยรีโค ศักเคียสพยายามที่จะเห็นพระเยซู แต่เขามีปัญหา คือ เขาเป็นคนตัวเตี้ย แม้พระเยซูอยู่ใกล้ๆเขาแต่เขาไม่เห็นพระองค์ เขากลัวว่าพระเยซูจะผ่านเขาไป

2. ความพยายาม (ลูกา 19:4-7)

เราไม่เข้าใจว่าเหตุใดศักเคียสจึงเห็นว่าจำเป็นที่เขาจะต้องพบพระเยซู วันนั้นพระเยซูถูกประชาชนห้อมล้อมมากมายดังเคย ถึงแม้ศักเคียสจะเป็นคนเดียว แต่เขาก็มิได้ยี่นเฉยๆ และคิดว่า “แหม...ฉันน่าจะได้เห็นพระเยซู” เขาหาทางที่จะเห็นพระองค์ และเขาก็ลงมือทำตามທີ່คิด (อ่านลูกา 19:4-5)

พอจะนึกภาพของคนเก็บภาษีตัวเล็กๆในเครื่องแบบราชการของโรม ค่อยๆแหวกทางออกมาจากฝูงชน แล้ววิ่งออกไปตามถนน เขาจะต้องเห็นพระเยซูให้ได้ วิธีของเขานั้นฉลาดแต่ค่อนข้างน่าขัน ถึงแม้จะตัวเล็ก แต่เขาก็พยายามปีนขึ้นต้นไม้เจ็ดองุ่นได้

และเขาก็รอดูอยู่ เขาคิดอะไรบ้างนะ? เขาอาจสงสัยว่า พระเยซูทรงเป็นผู้ใด ทำไมจึงทรงดึงดูดความสนใจของผู้คนได้มากนัก เขาอาจเปรียบเทียบความโดดเด่นของตัวเองของตนกับพระเยซูที่มีคนสนใจมากมาย

เราคิดใหม่ว่า ทำไมพระเยซูจึงทรงรู้ว่าเขาอยู่บนต้นไม้ นั่น พระองค์ทรงเรียกเขาให้ลงมาจากต้นไม้ เขาเชื่อฟังและทำตามทันที

เคยคิดใหม่ว่าหากเขาไม่พยายามที่จะเห็นพระเยซู ชีวิตของเขาจะเป็นอย่างไร? ถ้าเขาไม่ได้คิดพยายามแล้ว เขาคงไม่ได้รับการเรียกจากรพระเยซู เขาคงหมดโอกาสที่จะพบสิ่งที่เขาพยายามแสวงหา

พระเยซูกำลังเรียกเราทั้งหลายในทุกวันนี้ ไม่ว่าเราจะอยู่ที่ใด แต่บางคนไม่พยายามที่จะได้ยินเสียงของพระองค์ บางคนได้ยินการทรงเรียกแต่เขาต้องการสังเกตดูอยู่ห่างๆเท่านั้น บางคนคิดว่า พระเยซูไม่ต้องการให้เขาสนใจพระองค์ นี่เป็นความคิดของฝูงชน พระเยซูทรงต้องการอะไรจากศักเคียส? เขาไม่สนใจความคิดนั้น เขาพยายามที่จะพบพระองค์ให้ได้

เรื่องตัวอย่าง สูดาร์ตันเป็นนักเรียนใหม่ การเป็นนักเรียนใหม่นั้นยากสำหรับเธอมาก เพราะเธอตาบอด ไม่มีใครมาเป็นเพื่อนหรือมาช่วยเหลือเธอ ไม่นานเธอก็เริ่มรู้สึกเหงาขึ้นมาเรื่อยๆ

- 1) เราจะช่วยสุดาร์ตันอย่างไร?
- 2) เราจะรู้สึกแปลกใหม่ถ้าช่วยเธอ ทำไม?
- 3) ศักเคียสและสุดาร์ตันเหมือนกันอย่างไร?

อธิบายให้ผู้เรียนฟังว่า อาชีพของศักเคียสเป็นอาชีพที่คนยิวเกลียด แต่พระเยซูกลับยอมรับเขา และทรงให้ความหวังแก่เขา เราควรต้อนรับเพื่อนใหม่ในชั้นเรียน ให้ความรักของพระคริสต์ผ่านตัวเราไปยังผู้อื่น

3. เมื่อรักตอบสนองความต้องการ (ลูกา 19:8-10)

เมื่อศักเคียสพบพระเยซู เขาก็รู้ทันทีว่า มีผู้หนึ่งที่รักเขา ความโดดเด่นและความโศกเศร้าของชีวิตที่ขาดความรักกลายเป็นความยินดีอันใหญ่หลวง

พระเยซูทรงมีเหตุผลอะไรที่ทรงเรียกศักเคียสลงมาจากต้นไม้? พระองค์ทรงเรียกเขาเพราะทรงรักเขา และปรารถนาที่จะนำเขากลับสู่ครอบครัวของพระเจ้า ศักเคียสเป็นชาวยิว ฉะนั้นเราพอจะรู้ว่าเขาได้รับการศึกษาดังเช่นเด็กชาวยิวทั่วไป เขารู้สิ่งที่ดี แต่เขากลับเลือกเงินเป็นสิ่งแรก และบัดนี้พระเยซูทรงให้โอกาสที่เขาจะได้รับพระพรซึ่งครั้งหนึ่งเขาได้ปฏิเสธ

ติดกระดาษแผ่นใหญ่เตรียม วารสาร กาว กรรไกร ให้ทำภาพปะแสดงถึงชีวิตที่ไม่มีพระเจ้า และชีวิตที่เปลี่ยนแปลงเมื่อพบพระเจ้า ให้เวลาทำงานร่วมกันและสนทนา

ชีวิตของศักเคียสเป็นตัวอย่างที่ดีว่า พระเยซูสามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตเขาได้อย่างไร ไม่ใช่เพราะเขาสมควรที่จะได้รับการเปลี่ยนแปลง แต่เป็นเพราะพระเจ้าทรงรักเขานั่นเอง (อ่านลูกา 19:8-10)

สิ่งแรกที่ศักเคียสทูลพระเยซูคืออะไร? นั่นคือเขาพร้อมที่จะทำให้ชีวิตของเขาถูกต้อง เขาต้องการเปลี่ยนแปลงวิถีการดำเนินชีวิต เขาจะให้ทรัพย์สินสมบัติครึ่งหนึ่งแก่คนยากจน และเงินส่วนที่เหลือเขาจะคืนให้ผู้ที่เขาโกงไปเป็น 4 เท่า คิดว่าศักเคียสยังมีทรัพย์สินสมบัติเหลือเป็นของเขาอีกไหม? อาจจะเหลือน้อยมาก แต่นั่นไม่สำคัญต่อเขาแล้ว พระเยซูได้เปลี่ยนชีวิตศักเคียส และเขาก็มีชีวิตเพื่อผู้อื่นไม่ใช่เพื่อเงิน

หลายคนปฏิเสธการเรียกของพระเยซูเพราะเขาไม่พร้อมที่จะเลิกชีวิตเดิมของตน ไม่ต้องการเปลี่ยนแปลงวิถีเก่า เขาไม่รับว่าสิ่งที่เขายึดอยู่นั้นเป็นสิ่งที่ดึงชีวิตให้ตกต่ำลง

สำหรับศักเคียสเมื่อเขาพบพระเยซู เขายินดีสละสิ่งต่างๆมันไม่มีความหมายต่อเขาอีกต่อไป การสละสิ่งเหล่านั้นสร้างความยินดีให้กับเขามากกว่าการถวายเครื่องบูชาเสียอีก ศักเคียสได้เปลี่ยนวิถีชีวิตและเปลี่ยนเจ้านายในชีวิต พระเยซูทรงให้อภัยทุกอย่างในสิ่งที่มนุษย์ไม่สามารถภัยได้ แทนที่ฝูงชนจะดีใจที่เขาเปลี่ยนชีวิต พวกเขากลับโกรธที่พระเยซูไปอยู่ที่บ้านของคนเลวเช่นนั้น

พระเยซูทรงตอบพวกเขาอย่างไร? พระองค์มิได้มาแสวงหาคนที่มิมีชีวิตเพื่อพระเจ้าอยู่แล้ว แต่ทรงมาเพื่อแสวงหาและนำความรอดมาสู่คนที่หลงไปในความบาป พระองค์ทรงมาเพื่อรักษาคนที่พกซ้ำเพื่อชำระคนที่สกปรก และเพื่อรักคนที่ขาดความรัก

คำถาม...พระเยซูไม่ควรไปยุ่งเกี่ยวกับคนชั่วอย่างศักเคียส ถ้าเราเป็นพระเยซูจะตอบอย่างไร?

ดำเนินชีวิตในความจริง

จากเรื่องศักดิ์เศียรเราได้รับบทเรียน 2 ประการ **ประการแรก** สิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวศักดิ์เศียรไม่มีสิ่งใดที่จะกั้นไม่ให้พระเจ้าอภัยบาปเราหรือกั้นความรักของพระองค์ได้ **ประการที่สอง** ไม่มีใครที่พระเจ้าช่วยไม่ได้ นี่หมายความว่า เราจำเป็นต้องนำข่าวแห่งความรอดของพระองค์ไปสู่ทุกคน มีใช้เพื่อคนที่เราเห็นว่าดีเท่านั้น

เมื่อเราทำผิด จงจำไว้ว่าพระเยซูทรงห่วงเรา ถึงแม้ว่าเราจะพลาด ไม่ว่าจะบาปจะใหญ่มากน้อยขนาดไหน มันไม่ใหญ่ไปกว่าความรักของพระเจ้าที่มีต่อชีวิตของเรา พระองค์ทรงอภัยบาปเราได้เมื่อเราทูลขอพระองค์

ยิ่งกว่านั้น เราต้องจำว่าพระเยซูทรงปรารถนาที่จะให้ความรักแก่ผู้อื่นด้วย ไม่ว่าคนนั้นจะเป็นใคร เขาอาจเป็นขโมย หรือ เด็กจี้โกหกที่นั่งข้างๆเราในคริสตจักร พระองค์ทรงสามารถเปลี่ยนชีวิตทุกคนได้อย่างที่ทรงเปลี่ยนศักดิ์เศียร

บางครั้งเราอาจจะไม่มาหาพระเยซู เนื่องจากสิ่งต่างๆในชีวิตที่ไม่อยากจะทำ แต่ไม่มีอะไรในโลกจะนำความพอใจมาให้ชีวิตส่วนลึกได้ มีเพียงพระเยซูเท่านั้นที่จะประทานสันติสุขภายในให้กับเรา

ถ้าเรายังไม่เคยได้รับความสุข วันนี้เพียงแต่ทูลเชิญพระคริสต์เข้ามาในใจ พระองค์จะเสด็จมาประทับอยู่และประทานสันติสุขให้เกินความเข้าใจ

ประเมินตนเอง แจกกระดาษที่มีข้อความต่อไปนี้ให้ผู้เรียนประเมินตนเอง

1) ฉันรับการอภัยบาปจากพระเจ้าแล้ว

รับแล้ว

รับบ้างไม่รับบ้าง

ไม่รับเลย

2) ฉันเป็นพยานกับเพื่อนที่ไม่เป็นคริสเตียน

เสมอๆ

บางครั้ง

ไม่เคยเลย

3) ฉันรู้ตัวเองเมื่อฉันทำผิด

เสมอๆ

บางครั้ง

ไม่เคยเลย

4) ฉันให้อภัยผู้อื่น

เสมอๆ

บางครั้ง

ไม่เคยเลย

ให้อธิษฐานขอพระเจ้าช่วยในข้อที่มีคะแนนต่ำมาก

แบบฝึกหัดที่ 12 “คนพิเศษ”

** ศักดิ์เคียดเป็นชายตัวเล็กร่างเตี้ย หน้าตาไม่ดี และเป็นคนเก็บภาษีแบบขี้โกง จึงเป็นเหตุให้ไม่มีใครชอบหรือให้สนใจศักดิ์เคียดสักเท่าไร แต่พวกเขาคิดอย่างไรเมื่อเห็นศักดิ์เคียดกลับใจใหม่?

ภรรยาของศักดิ์เคียด

.....
.....
.....

คนที่เคยถูกศักดิ์เคียดโกง

.....
.....
.....

สาวกพระเยซู

.....
.....
.....

จงถอดรหัสตัวเลขข้างล่างนี้

7	3	8	11	16	19	11	20	23	8	10	6	15	2	1	ช	8	ร	15	ช	22	แ	
															2	ย	9	ค	16	ะ	23	ต
17	9	10	11	7	3	14	21	16	7	12	2	19		3	พ	10	ม	17	ไ	24	ใ	
														4	ผ	11	า	18	ล	25	ป	
5	11	22	18	16	1	19	2	4	12	5	18	13		5	ท	12	ท	19	ว			
														6	น	13	ง	20	บ			
5	11	2	17	25	6	6	24	5	8	14	9			7	เ	14	อ	21	จ			

บทที่ 13 รอดเพื่อ...?

เป้าหมาย เพื่อหนุนใจผู้เรียนให้ตามแบบอย่างของพระเยซู ด้วยความรักและเข้าถึงผู้อื่น

ข้อพระคัมภีร์ ยอห์น 13:3-17, 21:15-17 โรม 8:28-29

ข้อควรจำ “พระองค์ทรงทราบทุกสิ่ง พระองค์ทรงทราบว่าข้าพระองค์รักพระองค์”
พระเยซูตรัสกับเขาว่า “จงเลี้ยงแกะของเราเถิด” (ยอห์น 2:17)

อุปกรณ์ กระดาษ ดินสอ แบบฝึกหัด พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

สมมติว่าเราอยู่ท่ามกลางพายุร้าย น้ำกำลังท่วม ฝนตกกระหน่ำลงมาอย่างหนัก และเราก็รวบรวมกำลังแรงทั้งหมดพยายามที่จะหนีน้ำไปยังที่สูง แต่เมื่อเราหันกลับไปมองยังที่ซึ่งเราเพิ่งจากมา เราเห็นกลุ่มคนกำลังดิ้นรนต่อสู้เพื่อจะรอดชีวิต แต่ละคนไม่รู้ว่ามีคนอื่นอยู่ข้างๆ เมื่อเรามองไปรอบตัว ก็ไม่เห็นมีใครที่จะช่วยพวกเขาได้นอกจากตัวเราเองเท่านั้น

เราจะทำอย่างไรเมื่อเจอสถานการณ์เช่นนี้? จะรีบหนีออกไปเพราะเหนื่อยเกินไป? จะรีบไปหาคนมาช่วยโดยปล่อยให้บางคนตายไปบ้าง? หรือจะช่วยคนที่เรารู้จัก และหวังว่าจะมีคนมาช่วยเหลือคนที่ยังเหลืออยู่? การตัดสินใจครั้งนี้สำคัญมาก อย่างไรก็ตาม เราทุกคนมีเรื่องที่ต้องตัดสินใจทุกวัน บางอย่างดูเหมือนไม่สำคัญ แต่ที่จริงแล้วการตัดสินใจทุกอย่างสำคัญ

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

สำหรับบางคนเขาไม่รู้ว่าเขาควรจะทำอย่างไรกับชีวิตของตนเอง เขาไม่เคยขอความช่วยเหลือ เขาไม่เคยสนใจหาคำตอบจากพระเจ้า ทำให้เขาต้องพบกับปัญหาครั้งแล้วครั้งเล่า และดูเหมือนว่าเขาจะไม่ประสบความสำเร็จในชีวิต

พระเยซูมิได้ต้องการให้เราใช้ชีวิตแบบนี้ พระองค์ประทานเอกลักษณ์พิเศษให้แก่เรา พระองค์ให้เราทำงาน แต่เราจะต้องรู้ก่อนว่า เรามีความสัมพันธ์อย่างไรกับพระองค์ และความสัมพันธ์นั้นมีความหมายต่อชีวิตเราอย่างไร และจะต้องรู้ว่าพระเจ้าทรงหวังอะไรจากเรา

1. ต้องรับการชำระ (ยอห์น 13:3-7)

สิ่งแรกที่พระองค์ทรงต้องการให้เราทำคือ การชำระสิ่งต่างๆ พระองค์ปรารถนาจะนำเอาความบาปที่ทำให้ชีวิตของเราเปื้อนเปรอะออกไป ฉะนั้นจึงยอมให้พระองค์ชำระวิญญาณจิตของเรา พระเยซูทรงสอนบทเรียนนี้แก่สาวกด้วย การทำเป็นตัวอย่าง (อ่านยอห์น 13:4-5)

การล้างเท้าเป็นประเพณีของชาวยิวอยู่แล้ว เมื่อมีแขกมาเยี่ยมเยียนเจ้าของบ้านหรือคนรับใช้จะเป็นผู้ล้างเท้าให้ เพราะถนนหนทางมีฝุ่นและสกปรก แต่สิ่งที่สาวกต้องประหลาดใจก็คือ การที่พระเยซูทรงเป็นเจ้านาย ทรงเป็นครู เป็นผู้ที่พวกเขารักและยกย่องได้ล้างเท้าให้พวกเขา พวกเขาสิที่ควรจะล้างพระบาทของพระองค์

เมื่อพระเยซูจะทรงล้างเท้าของเปโตร พระองค์ทรงกลับต้องหยุด (อ่านยอห์น 13:6-11) เพราะเปโตรคิดว่าตัวเองไม่สมควรที่จะให้พระเยซูล้างเท้าให้ แต่พระองค์ต้องการสอนให้เขารู้ว่า พระองค์เป็นผู้ชำระบาปของเขาแล้ว พระองค์เป็นผู้ให้ แต่เปโตรจะต้องเรียนรู้ที่จะรับความรักและเลียนแบบพระองค์

บางครั้งสาวกไม่เข้าใจในบทเรียนฝ่ายวิญญาณที่พระองค์กำลังสอน พวกเขาเห็นว่าการล้างเท้าไม่มีความหมายอะไร พระเยซูทรงอธิบายเพิ่มเติม เพื่อเขาจะได้อธิบายว่า การที่จะมีชีวิตเพื่อพระองค์นั้นเป็นอย่างไร (ยอห์น 13:12-14)

สาวกเห็นว่าพระเยซูทรงเป็นกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ ทรงเป็นผู้ที่ประชาชนยกย่องและชื่นชม เขาเห็นได้จากที่พระองค์ทรงขี้อายเข้ามาในกรุงเยรูซาเล็ม เมื่อไม่นานมานี้ แต่พระเยซูทรงแสดงให้เห็นว่าพระองค์มิได้มาเพื่อรับการสรรเสริญแต่พระองค์มาเพื่อรับใช้

2. ติดตามผู้นำ...พระเยซู (โรม 8:28-29)

งานที่รอเหล่าสาวกของพระเยซูอยู่ก็คือ การที่จะเป็นเหมือนพระองค์ และหนุนใจให้ผู้อื่นอยากเป็นเหมือนพระองค์ด้วย พวกเขาเลิกเป็นชาวประมง คนเก็บภาษี หรือมีอาชีพอื่นๆ อีกต่อไป เขาทิ้งสถานภาพเดิมและมารับหน้าที่เป็นผู้รับใช้ พวกเขากลายเป็นเหมือนเจ้านายของเขา คือ องค์พระเยซูมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งสิ่งนี้เป็นผลมาจากความสัมพันธ์ของพวกเขากับพระองค์ เราเองอาจพบว่าตัวเรากระทำหรือพูดเหมือนกับคนที่เรายกย่อง ตัวอย่างเช่น เราอาจพูดสำเนียงเหมือนคนใต้ได้ เมื่อเรามีเพื่อนใกล้ชิดเป็นคนปักษ์ใต้ (อ่านโรม 8:28-29) ฉะนั้นถ้าจะมีบุคลิกของพระคริสต์ในชีวิตเรา เราต้องเลียนแบบพระองค์

พระเจ้าทรงส่งพระบุตรของพระองค์มาเพื่อพระองค์จะทรงสร้างความสัมพันธ์ใหม่ระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ และความสัมพันธ์นี้จะทำให้เราเป็นพี่น้องกับพระเยซู และเป็นพี่น้องกันและกันด้วย พระเจ้าทรงทราบแล้วว่า มีบางคนจะไม่ยอมรับพระองค์ แต่สำหรับผู้ที่ยอมรับพระองค์แล้ว พระองค์จะทรงทำให้เขาเห็นว่า พระเจ้าทรงดูแลชีวิตของเขา และเขาจะเป็นส่วนในครอบครัวของพระคริสต์

ผู้ที่เป็นสมาชิกในครอบครัวของพระเจ้ามีทั้งสิทธิและหน้าที่ เขามีสิทธิที่จะเรียกพระเจ้าว่าพระบิดา และขอให้พระองค์ทรงทำสิ่งดีในชีวิตของเขา แต่เขาก็มีความรับผิดชอบที่จะทำให้ครอบครัวมีเกียรติ โดยการเป็นเหมือนพี่ชายคนโต คือ องค์พระเยซูมากขึ้นทุกวัน

3. เรามีอาชีพอะไร (ยอห์น 21:15-17)

เคยมีรายการ “สัมภาษณ์นักสืบทางทีวี” ในรายการจะมีนักสืบที่พยายามทายว่าแขกรับเชิญที่มาในรายการนั้นมีอาชีพอะไร โดยการตั้งคำถามขึ้นมา บางครั้งนักสืบก็ทายถูก แต่แขกบางคนมีอาชีพที่แปลกมาก จนกระทั่งไม่มีใครสามารถเดาได้เลย

ในฐานะที่เราเป็นคริสเตียน เราอาจไปเป็นแขกรับเชิญได้โดยไม่มีใครสามารถทายว่าเรามีอาชีพอะไร เพราะเรามีอาชีพที่แปลกมากนั่นคือ เราเป็นเหมือนคนเลี้ยงแกะ เราไม่ใช่เจ้าของแกะ แต่เป็นผู้ดูแลแกะแทนเจ้าของ เราคิดว่าจะมีคนทายอาชีพของเราถูกไหม? ที่จริงบางครั้งเราอาจไม่รู้ว่า จะอธิบายหน้าที่การงานของเราได้อย่างไร แต่พระเยซูได้อธิบายไว้ชัดเจนแล้วใน ยอห์น 21:15-17

ถ้าเรารักพระเยซู เราก็จะดูแลแกะของพระองค์ เปโตรเสียใจที่พระเยซูแสดงความสงสัยในความรักของเขา การเพียงแต่พูดว่ารักนั้นไม่เป็นการเพียงพอ แต่ต้องแสดงออกด้วยการกระทำ พระเยซูปรารถนาให้เปโตรแสดงความรักต่อพระองค์ด้วยการดูแลแกะที่พระองค์ทรงรัก การดูแลแกะนั้น เราต้องทำอะไรบ้าง?

เราต้องพร้อมที่จะให้ความสะดวกสบายแก่ฝูงแกะมากกว่าตนเอง เราอาจจะต้องไปในที่ที่เราไม่เคยไป ต้องอยู่ในสถานการณ์ที่ลำบาก ต้องตื่นตัวอยู่เสมอ และจะต้องเต็มใจที่จะนำพวกเขาออกจากความยุ่งยาก ทั้งช่วยแก้ปัญหาที่รัดตัวพวกเขาอยู่นั้น

พระเยซูทรงมีวิธีต่างๆที่จะบอกเราให้ทำงานนี้ ทุกคำสอนั้นมีความหมายให้เราทำงานที่พระองค์ทรงเริ่มต้นนั้นต่อไป (อ่านมัทธิว 5:16, 9:36-38, 28:19-20 มาระโก 10:42-45) เหล่านี้เป็นสิ่งที่พระเยซูทรงบอกให้เรากระทำ และเราจะต้องทำด้วยท่าทีที่ถูกต้อง ถ้าเราไม่ได้ทำด้วยความรัก เราก็ไม่ได้ทำตามอย่างพระองค์

สนทนา พระเยซูทรงปรารถนาให้เรารับคำบัญชาของพระองค์จริงๆ อ่านมัทธิว 28:19-20 แล้วให้เขียนเป็นสำนวนของตนเอง จากนั้นอ่านให้เพื่อนในชั้นเรียนฟัง

ดำเนินชีวิตในความจริง

สิ่งที่พระเยซูทรงสั่งสอนเราเมื่อหลายร้อยปีมาแล้ว เป็นสิ่งที่นักจิตวิทยาและจิตแพทย์กำลังบอกเรา นั่นคือ คนทั้งหลายจะต้องได้รับความรัก มิใช่ได้ยินได้ฟังเรื่องความรักเท่านั้น มิใช่เป็นการง่ายเสมอไปที่เราจะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยความรักอย่างแท้จริง เพราะการที่จะบอกใครสักคนว่าเรารักเขานั้นก็ใช้เวลา และความพยายามน้อยกว่าที่จะต้องแสดงออกด้วยการกระทำ แต่ในฐานะที่เป็นคริสเตียน เรามีได้เพียงแต่ให้ความรักของเราแก่ผู้อื่นเท่านั้น แต่เป็นการให้ความรักของพระคริสต์ด้วย

การเป็นห่วงเป็นใยผู้อื่นนั้น อาจหมายถึง การที่ต้องเป็นเพื่อนกับคนที่แต่งตัวปอนๆ เดินคอตก หรือ อาจหมายถึงการเป็นเพื่อนกับคนที่พิการ คอยช่วยให้เขาไปไหนมาไหนสะดวกขึ้น อาจหมายถึงการที่เราเสียสละเวลาของเราให้กับเพื่อนที่เรียนไม่เก่ง เพื่อช่วยติววิชาให้เขา เป็นต้น

ไม่ว่าเราตั้งใจทำอะไรให้กับใครสักคนก็ตาม ขอให้เราสำรวจทำทีของเราว่า เราทำเพื่อเราจะได้หน้าหรือเราทำเพราะความรัก? เราเต็มใจที่จะรับใช้มากกว่าที่จะให้ผู้อื่นรับใช้เราหรือไม่? ในการกระทำ เราต้องมีความรักของพระคริสต์อยู่ในชีวิตของเรา จงแน่ใจว่าความสัมพันธ์ของเราต่อพระเจ้านั้นชุ่มชื่นมีชีวิตชีวาอยู่เสมอ แล้วเราจะสามารถยื่นมือออกไปให้ความรักแก่คนอื่นได้

แบบฝึกหัดที่ 13 “รอดเพื่อ..”

ก. ต่อไปนี้เป็นเนื้อหาจากบทเรียนของเราในวันนี้ ให้หาคำจากข้างล่างมาเติมในช่องว่างให้ถูกต้อง

ในปาเลสไตน์อากาศ และมีฝุ่นมาก จึงทำให้มี ที่ว่าเมื่อมี
 แยกมาเยี่ยมที่บ้าน คนรับใช้จะเป็นผู้ล้างเท้าให้แขก เมื่อพระเยซูเริ่มต้นที่จะเท้าของ
 ทำให้พวกเขา มาก เพราะพระเยซูทรงเป็นนายของเขา มีใช้
 เป็น พระเยซูแสดงให้เห็นว่า ที่เชื่อฟังมากๆ จะพยายาม..... ผู้อื่น

เมื่อพระเยซูทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย พระองค์ตรัสถามเปโตร ครั้งว่าเขา
 รักพระองค์หรือไม่ ??? ทุกครั้งเปโตรตอบว่าเขารักพระองค์ ดังนั้นพระเยซูจึงบอกให้
 แสดงความรักต่อพระองค์ด้วยการเลี้ยง ของพระองค์

เช่นเดียวกัน ถ้าเรา พระเยซู เราจะแสดงออกโดยการรักทุกคนใน
 ของพระเจ้า แต่จงจำไว้ว่า เพียงแต่ นั้นไม่เป็นการเพียงพอ พระเยซูต้องการให้เรา
 แสดงออกโดย เวลา ให้การช่วยเหลือ และให้กำลังใจกับคนที่กำลัง

ครอบครั
 สวรรค
 คนรับใช้
 ล้าง
 การให้
 ประเพณี
 สาม
 คน
 ร้อน
 เหนง
 เปโตร
 ตกใจ

ป. “รอดเพื่อ.....” (เขียนเครื่องหมาย X หน้าข้อที่ผิด และเขียนเครื่องหมาย / หน้าข้อที่ถูกต้อง ตามความรู้สึกที่แท้จริงในใจของเรา)

- 1.รอดเพื่อ.. ให้คนอื่นเห็นและยกย่องว่าเราเป็นคนดี คนชอบธรรม
- 2.รอดเพื่อ.. เราจะได้รับชำระร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ จากพระเจ้า
- 3.รอดเพื่อ.. หนีจากสังคมของคนบาปคนชั่วทั้งหลาย
- 4.รอดเพื่อ.. ประนินับตัวรับใช้คนทั้งปวงด้วยความรักเหมือนประนินับตัวพระเจ้า
- 5.รอดเพื่อ.. ทำให้พ่อแม่หรือผู้นำฝ่ายวิญญาณของเรารู้สึกสบายใจ
- 6.รอดเพื่อ.. ดำเนินชีวิตติดตามพระเยซูพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
- 7.รอดเพื่อ.. จะได้เข้าไปอยู่ในแผ่นดินสวรรค์ อย่างสุขสบาย
- 8.รอดเพื่อ.. ประกาศความรอดให้ผู้อื่นให้ได้รับความรอดเหมือนอย่างที่เราได้รับ
- 9.รอดเพื่อ.. ทำตามพระมหาบัญชาของพระเจ้าใน มัทธิว 28:19-20
- 10.รอดเพื่อ.. กลับคืนความสัมพันธ์ที่ดีกับพระเจ้าและกับคนทั้งปวง